

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/17 • 04 Mayıs 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Öfke ve kararlılık 1 Mayıs'ta birleşti...

1 Mayıs coşkusuyla sınıf kavgasına!

İÇİNDEKİLER

1 Mayıs'ın devrimci kazanımları	3
Taksim'de coşkulu, kitlesel ve görmekli 1 Mayıs!	4-5
İzmir'de 50 bin kişi Gündoğdu'da toplandı.	6
Ankara'da kitlesel ve coşkulu 1 Mayıs!	7
Adana'da 1 Mayıs	8
Bursa'da kitlesel 1 Mayıs.	9
Eskişehir'de 1 Mayıs coşkusu	10
Her yerde 1 Mayıs coşkusu!	11
Newroz coşkusuyla 1 Mayıs	12
Kürt halkı militan mücadeleyle kazandı!	13
Direnen işçiler sendikal bürokrasinin suskunluğunu bozdu!	14-15
BDSP emekçileri mücadeleye çağırıyor!..	16-20
Dünyada 1 Mayıs... ..	21
Almanya'da 1 Mayıs... ..	22-24
İsviçre'de 1 Mayıs.....	25
Suriye'de olaylar karmaşık bir hal alıyor.....	26
ABD Bin Ladin'i öldürdü.....	27
Suriye'de siyasal durum ve bazı saptamalar.....	24-25
İngiltere'de işçi sınıfı meydanlarda! ..	26
Almanya'da nükleer santral karşıtı kitlesel gösteriler.	27
Parti ve geçmişin devrimci mirası H. Fırat	28
TKİP Kurucu Üyesi Hatice Yürekli anıldı.....	29
Mahkeme Festus'un katillerini aklamada ısrarlı	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/17 * 04 Mayıs 2011
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

1 Mayıs geride kaldı. Türkiye'de ve dünyanın dört köşesinde yüzbinlerce işçi ve emekçi 1 Mayıs alanlarında saf tuttu. 1 Mayıs coşkusu, mücadele kararlılığı ve kızılılığı dünyayı sardı. Taksim 1 Mayısı ise sadece Türkiye'de değil, dünyadaki kutlamalar içerisinde kitleselliği ve coşkusuyla öne çıktı. Yüzbinlerce işçi ve emekçi ile toplumun ezilen kesimleri öfke ve kararlılıkla Taksim Meydanı'nın yolunu tuttu. Ortaya çıkan bu tablo işçi sınıfının toplumun ezilen kesimleri üzerindeki birleştirici ve öncü misyonunun pratik bir doğrulaması olmuştur. Çünkü ülkenin tüm toplumsal mücadele dinamikleri başka hiçbir kitle eyleminde olmadığı ölçüde yanyana gelmiş, omuz omuza vermiştir. İşte bundan dolayı 1 Mayıs tablosu hem umut yaymaktadır, hem de geleceğe güvenle bakmamıza dayanak olmaktadır.

Elbette geleceğe güvenle bakarken günün görevlerini kararlılıkla omuzlayacağız. Çünkü 1 Mayıs tablosu aynı zamanda geleceği kazanmak için devrimci sınıf çalışmasına, daha yoğun bir emek ve daha büyük bir enerji ile yüklenmemiz gerektiğini gösteriyor.

Önümüzde zorlu mücadele gündemleri ve aşılmayı bekleyen büyük engeller var. Sınıf mücadelesini zayıflatmak, işçi sınıfı ve emekçilerin saflarındaki dağınıklığı büyütmek için tezgahlanan seçim oyunu bunların başında geliyor. 1 Mayıs ile taçlanan sınıf ve kitle hareketinin geliştiği bir dönemde, seçimler gerçek bir tuzaktır. Bu tuzağı boşa düşürmek devrimci sınıf mücadelesini yükseltmekten geçiyor. Bu da esas olarak bir dönemdir, sürdürdüğümüz sınıfı örgütleme seferberliğini büyütmek demektir.

Bu yolda en büyük güvencemiz sadece 1 Mayıs alanlarında yükseltelen devrimci coşku ve kararlılık değil, aynı zamanda da şanlı devrimci mirasımızdır. Bu mirasın en kıyıl sayfalarından birini ise Denizleri yazmıştır. 39 yıl önce bir 6 Mayıs sabahında katledilirken canlarıyla devrim davasının bu topraklara kök salmasını sağlayan bu büyük devrimcilerin taşıdığı bayrağı büyük bir inanç ve kararlılıkla taşımaya devam edeceğiz. Onların

canlarıyla yarattıkları devrimci değerleri kirletenlerin, devrim yolundan çarkedip düzen bataklığına saplananların karşısında kararlılıkla durmaya devam edeceğiz. Böylelikle devrim yürüyüşümüzü geleceğe taşıyacağız.

Gazetemizin yayın periyodunda, 1 Mayıs tablosunu hızla ulaştırmak kaygısıyla geçici bir değişiklik yaptık. Önümüzdeki sayıdan itibaren olağan periyodumuzda yayınıımızı sürdüreceğiz.

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlerde, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE

SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

1 Mayıs'ın devrimci kazanımları

2011 1 Mayıs'ı ülke çapında yaygın ve kitlesel gösterilere sahne oldu. Ülkenin dört bir yanında işçiler, emekçiler ve toplumun diğer ezilen kesimleri 1 Mayıs alanlarında buluştular. Düzene karşı öfkelerini, taleplerini ve gelecek özlemlerini haykırdılar. Kuşkusuz tüm alanlarda yürekler ve gözler Taksim Meydanı'ndaydı. Çünkü Taksim Meydanı, anlamını sermaye ile emeğin cepheden karşı karşıya gelmesinde bulan 1 Mayıs'ın özel mücadele sahnesidir. Bu düşünce sermaye ve uşaklarının tüm çabalarına rağmen toplumun hafızasındaki canlılığını korumaktadır. Son yıllarda Taksim odaklı yürüyen sert mücadele de, 1 Mayıs'ın ve Taksim'in bu anlamının geniş yığınlar içerisinde yeniden kavranmasını sağlamıştır.

2011 1 Mayıs'ında Taksim'de ortaya çıkan tablo, bunun ve elbette düzenin ağır saldırıları ve hak gasplarıyla bunalan milyonların saflarında biriken öfke ve tepkinin ürünü olmuştur. Öyle ki, milyonların gözünü diktiği Taksim Meydanı'nda işçi sınıfı ile birlikte toplumun ezilen kesimlerinden yüzbinlerce insan biraraya gelmiştir. Kürt emekçilerinden gençliğe, kadınlardan avukatlara, çevrecilerden aydınlara kadar geniş bir yelpaze, 1 Mayıs alanında talepleri ve düzene karşı öfkeleriyle yerlerini almıştır. Böylece 1 Mayıs alanı, sermaye düzeni karşısında, halkların ve ezilenlerin buluşmasına sahne olmuştur.

Düzen cephesi ve liberaller 1 Mayıs alanlarındaki bu çeşitliliği ve coşkuyu, 1 Mayıs'ın sınıfsal özünü ve devrimci politik anlamını bulandırmak için kullanmaya çalışmaktadır. Fakat Taksim 1 Mayıs'ının tablosu onların bu heveslerini kursaklarında bırakmaktadır. Çünkü bu tabloda, liberal muhalefet çevrelerinin kuru gürültüsü değil, özgün talepleriyle alana çıkanların düzene karşı öfkesi ve mücadele kararlılığı vardır. Dahası alanın toplamına damgasını vuran devrimci bir ruh ve mücadele iradesi olmuştur. Tüm özgün talepleri ve renkleriyle toplumun geniş kesimleri bu politik ortam ve ruh içerisinde birleşmişlerdir.

Ayrıca sözkonusu olan herhangi bir politik kitle etkinliği değil, işçi sınıfının damgasını taşıyan 1 Mayıs'tır. Bu ise işçi sınıfının bu toplum içerisinde tuttuğu nesnel-devrimci konumun bir sonucudur. İşçi sınıfının sermayeye karşı bu özel mücadele gününde, toplumun geniş yığınları bu alanda bulunmak konusunda özel bir istek ve duyarlılık göstermektedirler. Bu bir tesadüf değildir. İşçi sınıfından başka hiçbir toplumsal kesim bunu sağlayamaz. Taksim'de ortaya çıkan tablo, sınıf mücadelelerinin ve bunun seyrinde işçi sınıfının belirgin biçimde öne çıkacağı bir süreç içerisinde olduğumuzu bir kez daha doğrulamaktadır.

Bu 1 Mayıs'ın dikkat çekici kazanımlarından biri de, sendika bürokratlarının 1 Mayıs kürsüsüne çıkma gücünü kendilerinde bulamamış olmalarıdır. Bu da kürsünün devrimci politik özneler tarafından da kullanılabilmesini sağlamıştır. O sendika bürokratlarıdır ki yıllardır, sınıfa alçakça ihanet etmelerine rağmen, 1 Mayıs kürsülerinden nutuk atma pervasızlığını gösteriyor ve gericilik kusuyorlardı. Kuşkusuz bu sonuç, Taksim'in yeniden kazanılması sırasında verilen kararlı mücadele ile geçtiğimiz yıl ihanet çetesini o kürsüden kovan TEKEL işçilerinin militan mücadelesinin eseridir. Devrimci güçler ile sınıfın ileri-devrimci öncülerinin

ortak kazanımıdır. İşte bu mücadele sonucudur ki, o kürsüde bugün devrimci müzik grupları sahne almakta, direnişçi işçiler konuşmakta, dahası Kürtçe konuşmalar yapılmakta, Kürtçe marşlar çalınmaktadır.

Taksim 1 Mayıs'ı, içinden geçtiğimiz dönemin kitle mücadelesi dinamiklerinin kendilerini, işçi sınıfının mücadele yolundan ortaya koymasına vesile olmuştur. Kürt emekçileri ile öğrenci gençlik bu bakımdan özellikle dikkat çekmiştir. Her ne kadar konulan iddianın gerisinde olsa da, Kürt emekçileri 1 Mayıs alanına kitlesel biçimde çıkmışlardır. Liseli gençlik başta olmak üzere gençlik kitleleri de toplam katılım içerisinde önemli bir yer tutmuştur.

1 Mayıs'ın politik ve moral kazanımları, bu kitlesel mücadele dinamiklerinin birleşik ekseninde geliştirilmesi bakımından önemli bir işlev görecektir. Elbette bunun için 1 Mayıs'ın sınıfsal birleşme ekseninin 1 Mayıs'tan sonrasına taşınabilmesi gerekmektedir. Bu bakımdan işimizin epeyce zor olduğuna kuşku yoktur. Çünkü 1 Mayıs alanından net biçimde görüldüğü üzere, işçi sınıfının sendikalarda örgütlü kesimleri, sendikal bürokrasinin egemenliğini aşabilecek örgütlü bir taban inisiyatifi geliştirememektedirler. Bunun gerisinde sınıf hareketinin politik geriliği ve zayıflığı vardır. Bu nedenle devrimci bir havanın egemen olduğu 1 Mayıs'ta işçi sınıfı maddi ağırlığını koyamamıştır.

Ancak yine de 1 Mayıs tablosu, işçi sınıfı cephesinden mücadelenin sürdüğünü ve sınıfın yolunu açacak güçleri de hazırladığını göstermiştir. Bu güçler bugün politik kortejlerde yürüyen sendikasıız işçiler ile bir dizi fabrika ve işyerinde direnen işçilerdir. Öyle ki, sadece 1 Mayıs kürsüsüne militan bir inisiyatifle çıkan ve sınıfın mücadele havasını taşıyan direnişçi işçiler değil, aynı zamanda şu ya da bu sendika kortejinde yürüyen direnişçi işçiler de işçi sınıfına mücadele soluğu taşımaktadır. Bu direnişçi sınıfı bölüklerinin tek başlarına işçi

sınıfının saflarını toparlayıp sendikal bürokrasi engelini aşabilecek bir müdahaleyi gerçekleştirmesi zordur elbette. Ancak yaygın mevzi direnişler işçi sınıfı saflarında yaygınlaşmaya başlayan mücadele ve örgütlenme isteğinin bir ifadesidir. Eğer işçi sınıfı bu mevzi direnişlerin gücüne ve birikimlerine de yaslanarak bir birleşik mücadele zemini ve iradesi ortaya çıkarabilirse, önümüzdeki dönemde sınıf cephesinden daha tok ve kararlı bir çıkış mümkün olabilecektir.

Sonuçta, mücadele ve örgütlenme planındaki tüm zayıflığına rağmen, 2011 1 Mayıs'ı işçi sınıfının siyasal-toplumsal alanda bağımsız bir odak olarak çıkmasının mümkün ve gerekli olduğunu göstermiştir. Bunun için Taksim 1 Mayıs'ı, işçi sınıfına yapılmış örgütlenme ve siyasallaşma çağrısı olarak okunmalıdır.

Son olarak belirtmeliyiz ki, Taksim 1 Mayıs'ının devrimci havasına rağmen, 1 Mayıs alanında kendini ortaya sol kitle potansiyeli üzerinde halen reformizmin belirgin bir ağırlığı vardır ve bunu kırmak devrimci süreci ilerletmenin en önemli sorunlarından biridir. Her çeşidiyle reformistler, 1 Mayıs üzerinden yansıyan önemli sol kitle potansiyelini seçim sandığına devşirmek ve böylece parlamenter kanallara akıtmak için kolları sıvamış durumdalar. 1 Mayıs alanlarındaki devrimci atmosferle güç ve umut tazeleyen emekçilere 2 Mayıs'ta seçim sandığını göstermektedirler. Bunu, sınıf devrimcilerinin sınıfı devrimci politika ve eyleme kazanabilmek için 1 Mayıs'ın ardından ara vermeden çalışmalarını kararlılıkla sürdürmek, devrim ve sosyalizm bayrağını daha da yükseltmek konusunda yapılmış bir uyarı olarak ele alması gerekir. 1 Mayıs'ın kazanımlarını kalıcı hale getirebilmek, sınıfı devrime kazanmanın yolunu daha güçlü biçimde açabilmek ve genel olarak devrimci süreci ilerletebilmek, bunun gereklerini yerine getirmekle, toplamında sınıf devrimciliğinin hakkını vermekle sıkı sıkıya ilişkilidir.

Taksim’de coşkulu, kitlesel ve görkemli 1 Mayıs!

Son sözü direnenler söyledi

1 Mayıs kutlamalarının kalbinin attığı Taksim’de yüzbinler buluştu. İşçiler, emekçiler, Kürt halkı ve gençlik dört ayrı koldan yürüyerek alana girdiler. Kitlesel olduğu kadar coşkulu olan Taksim 1 Mayısı’na devrimci bir politik hava egemendi. Liseli ve üniversiteli gençliğin yoğun bir katılım gösterdiği 1 Mayıs’a, son noktayı ise direnişçi işçiler koydu.

Şişli kolu: En canlı ve devrimci kol

DİSK’in en önde yürüdüğü Şişli kolu diğer kollar içerisinde en kitlesel ve politik bakımdan da en ileri olanıydı. Bu kola diğerlerinin aksine devrimci bir hava egemendi. Yine diğer kollara göre disiplini ve coşkusuyla da öne çıkmaktaydı.

Şişli kolunun en önünde her iki şeritte DİSK korteji yürüdü. Kortejin önünde “Emek, barış, özgürlük ve demokrasi için 1 Mayıs” pankartı yer alıyordu. Pankartın arkasında en önde sendika yöneticileri ile Süleyman Çelebi, Kemal Türkler’in kızı Nilgün Soydan yürüdü. Hemen ardından ise “Kızıl Davul” yazılı önlükleriyle 30 kişiden oluşan bando takımı geliyordu.

DİSK’e bağlı sendikalar içerisinde en kitlesel katılımı Nakliyat-İş, Birleşik Metal-İş ve Sosyal-İş sağladı. Bu iki sendikayı ise Genel-İş, Emekli-Sen, Dev Sağlık-İş, Bank-Sen, Lastik-İş, Limter-İş takip ediyordu. Basın-İş, Tümka-İş, Tekstil ve Enerji-Sen’in katılımları ise sembolik düzeydeydi.

MESS Grup TİS sürecinde kullanılan büyük boy “Metal işçileri tarih yazıyor” pankartını açan Birleşik Metal, fabrika pankartlarıyla dikkat çekti. Birleşik Metal İstanbul 1 No’lu Şube’ye bağlı ABB, Anadolu Motor, Penta, AKS, Mert Akışkan; İstanbul 2 No’lu Şube’ye bağlı Güven Elektrik, Ejot Tezmacı, Pancar Motor, Konvekta, Gimsan, RSA ve Birleşik Metal Bursa Şubesi’ne bağlı Türk Prysmian, SCM ve Asil Çelik fabrikalarından işçiler de pankartlarını açarak kortejde yer aldı. Birleşik Metal-İş’in Gebze ve Trakya şubeleri de şube pankartlarıyla alandaydı. Ayrıca direnişçi Casper ve Mas-Daf işçileri de yürüdü.

Oldukça coşkulu ve kitlesel katılım sağlayan Nakliyat-İş kortejinde ise direnişlerini kazanımla sonuçlandıran Nemtrans işçileri dikkat çekiyordu. Balnak işçileri “İşgal, grev, direniş” pankartı arkasında yürürken, onları ise Tuv Türk, Demtrans-TMD Lojistik işçileri izledi.

Büyük boy “Taşerona başkaldırıyoruz” pankartının açıldığı Dev Sağlık-İş kortejine ise coşku hakimdi.

‘77 1 Mayıs katliamının faillerinin yargılanması talebini içeren pankartlarıyla yürüyen Genel-İş’in katılımı ise geçtiğimiz yıllara göre düşüktü.

Metro Grossmarket işçilerinin de içerisinde yer aldığı Sosyal-İş Sendikası da kitlesel katılan sendikalardan biriydi. “Turnikeler ayırır meydanlar birleştirir” pankartıyla dikkat çeken Bank Sen, Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği ve Plaza işçileri birlikte yürüdü.

DİSK’in ardından sol şeritte TTB ile diğer meslek odaları sıralanıyordu. Başarılı bir grev örgütleyen sağlık emekçileri anlamlı bir katılım sağladılar. Arkasından ise “Spor emekçileri ve emekten yana taraftar” yazılı pankartlarıyla çeşitli taraftar grupları yürüdü. BDP Sakarya İl Örgütü de burada pankart açtı. Arkasından ise 150 kişilik katılımıyla Genç-Sen ve 78’liler Federasyonu yürüdüler. Onları, çeşitli üniversite pankartlarıyla yürüyen öğrenciler ile SDPG, Devrimci Hareket, DİP, Türkiye Gerçeği, Liseli Arkadaş ve Söz Dergisi takip etti. Devrimci Mimar Sinan Üniversitesi öğrencileri, SBDF, Rumelihisartüstü emekçileri ile kitlesel bir kortejle Dev-Lis yürüdü.

Ardından “1 Mayıs 1977 unutmamak sorumluları yargılsın” pankartıyla Tekstil-Sen gelirken, onu ESP izliyordu. Mavi tonların egemen olduğu ESP kortejinde SGDF ile LÖB de yer aldı.

Partizan kortejinde Dersim yakınlarında göçük nedeniyle hayatını kaybeden gerillalar da anıldı. Bu kortejde DDSB de yer aldı.

Partizan’ı ise Demokrat Pomaklar Platformu, EHP, Bilişim Emekçileri, Ürün, Tüm-İGD, SODAP, BATİS, Dersim Dernekleri Federasyonu izledi.

Ardından ise kitlesel katılımıyla dikkat çeken ve en önünde devrimci önderlerin büyük boy resimlerinin taşındığı DHF geliyordu.

BDSP kortejinin en önünde ise Marks, Engels, Lenin’in resimlerinin bulunduğu “Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!” yazılı pankart yer alırken, bu pankartın hemen arkasında ise direnişçi Ontex/Canbebe ve PTT işçileri yer aldı. Temel taleplerinin yazılı olduğu pankart taşıyan direnişçi işçilerin arkasından pankartlarıyla Maltepe Belediyesi taşeron işçileri yürüdü. İşçi pankartlarının arkasından ise BDSP imzasını taşıyan büyük boy bir pankart ve “İşçi sınıfı savaşı, sosyalizm kazanacak!” pankartı sıralandı. Kızıl flamalarıyla coşkulu ve devrimci bir havanın hakim olduğu BDSP kortejinin hemen arkasından ise Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği sıralandı. Ekim Gençliği kortejinde “Soruşturma, ceza terörüne, eğitimin ticarileştirilmesine, geleceksizliğe karşı örgütlü mücadele! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde” yazılı bir pankart taşınırken, kortejde ayrıca “Ne seçim ne meclis! Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!” yazılı şerit pankartı taşındı. “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz

için mücadeleye!” pankartıyla yürüten DLB ise coşkulu kortejiyle dikkat çekti.

BDSP kortejini ÜİD-DER, İMD, İşçi Filmleri Festivali ve Halkevleri korteji izliyordu.

En önde “Mafen gelen haye, halkın hakları var” pankartıyla yürüten Halkevleri, bu güzergahın en kitlesel kortejlerinden birini oluşturdu. Kortejin arkasında ise Arızlı Halk Meclisi, Liseli Genç Umut ile Öğrenci Kolektifleri sıralandı. Şişli kolunun sol şeridinde son olarak Odak ile bazı anarşist gruplar yer aldı. Bu gruplar arama noktasının önünde mitingin sonuna kadar bekledikten sonra, geri döndüler.

Şişli kolunun sağ şeridinde DİSK’in arkasından TMMOB korteji geliyordu. TMMOB’e üye odaların, özgün taleplerini içeren pankartlarıyla yürüdüğü kortejde, nükleer santrallere yönelik tepki öne çıktı. Kitlesel katılımıyla dikkat çeken Makine Mühendisleri Odası ise “Korku imparatorluğunu yıkacağız” pankartıyla yürüdü. Maden Mühendisleri Odası “Ölüm madencinin kaderi değildir” yazılı pankartıyla iş cinayetlerine dikkat çekti. Şehir Plancıları Odası kortejinde “Kamuda taşeronlaştırmaya hayır” pankartı taşındı. TMMOB’li Öğrenciler de “Sermayenin nesnesi değil toplumun öznesiyiz” pankartı arkasında kitlesel biçimde yerlerini aldılar.

TMMOB kortejinden sonra Ayazma mağdurları, Spor Sen, Oyuncular Sendikası, Ankara Barosu, Devrimci 78’liler Federasyonu, İstanbul Bilgi Üniversitesi çalışanları, İstanbul Barosu, To-Der, Ozan-Der yürüdü. Bunlar arasında taraftar gruplarının yer aldığı Spor Sen renkli ve coşkulu kortejiyle dikkat çekti.

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu ise 10 ayrı dilde yazılan “Su hayattır satılamaz” pankartıyla yürüdü. Onu Eğitim Emekçileri Derneği izledi.

ÇHD’li avukatlar zindanlardaki baskılara dikkat çekerken, onun hemen arkasından yürüyen PSAKD ise kitlesel ve coşkulu katılımıyla dikkat çekti. PSA’yı AGEP ve Bağımsız Alevi Hareketi gibi Alevi örgütleri ile Divriği Kültür Derneği, Yağbasan Köylüleri, Divriği Arıkbaşı Köyü Derneği, Tokat Zile Karşıpınar Köyü Dayanışma Derneği izledi.

Ortak taleplerle yürüyen derneklerden sonra ise Alınteri, Emek ve Özgürlük Cephesi, Proleterce Devrimci Duruş sıralandı. Bu grupları ise kitlesel katılımıyla Kaldıraç korteji izledi.

“Çerkesler sokakta, emeğin yanında” pankartıyla yürüyen Jineps ise renkli ve coşkulu kortejiyle dikkat çekti. Kangal Dernekleri Federasyonu, Kadıköy Maarifliler ve Anadolu Lisesi mezunları, Hacı Bektaş Veli Vakfı ile çok sayıda dernek ve öğrenci grubu da onları izledi.

Ardından ise en önde tek tip üniforma giyen grubun yer aldığı Halk Cephesi korteji yer aldı. Bu kolun en kitlesel kortejini oluşturan Halk Cephesi kortejinde, beyaz önlükleri ve kızıl bantlarıyla TAYAD’lı aileler dikkat çekti.

Bu korteji ise İmece, TSİP, SGB, Mustafa Suphi Kültür Merkezi, HAKPAR, SDH, ÖSP, Çağrı, Devrimci Dönüşüm izledi.

Direnişlerinin 66. gününde bulunan Konak Belediyesi temizlik işçileri iş kıyafetleriyle yürüyüş kolundaydı. Direnişçi işçileri “Fabrikalar, tarlalar, siyasi iktidar, herşey emeğin olacak” pankartıyla Mücadele Birliği Platformu izledi. Devamında ise İşçi Birliği, RED, Öğrenci Muhalefeti, daha sonra ise Ermenice ve

Türkçe “Eşitlik, özgürlük, kardeşlik” yazan pankartlarıyla Nor Zartonk yürüdü. Son olarak ise Sosyalist Umut, ÖDP, Gençlik Muhalefeti sıralandı.

En büyük kitle katılımının gerçekleştiği Şişli kolunda alana girişler, 1 Mayıs programın yarısına kadar ancak tamamlanabildi.

Dolmabahçe kolu: Cansız ve dağınık

Türk-İş’e bağlı sendikaların önde yürüdüğü bu kolda ağırlığı işçiler oluştururken, birkaç istisna hariç kortejler cansız bir görünüme sahipti. Birçok kortejde slogan atılmazken, birçok sendika da temsili katılım sağladı. Türk-İş kortejinden yansıyan dikkat çekici gözlemlerden biri de, geçmiş 1 Mayıslar’dan farklı olarak en önde Türk-İş imzalı bir pankartın taşınmamasıydı.

Bu kolda en önde 300 kişilik kortejiyle Yol-İş 1 No’lu Şube “Yaşasın 1 Mayıs” pankartıyla yürüdü. Yol-İş’in arkasından gelen Harb-İş de yine en kitlesel sendikalardan biriydi. Bu kortejde de yaklaşık 300 işçi yürüdü. “Türk-İş uyuma sözüne sahip çık” sloganı dikkat çekiyordu. Harb-İş’in arkasından yürüten bir grup tersane işçisi de taleplerini içeren dövizler taşıdı.

Yaklaşık 300 kişilik kortejiyle yürüten Tez Koop-İş ise en canlı kortejlerden biriydi. Kortejde “Çılgın projeden önce insanca çalışma koşulları, ücret ve işgüvencesi istiyoruz” yazılı pankart dikkat çekiyordu.

400 kişilik Deri-İş kortejinde ise direnişlerin belirgin bir etkisi vardı. “Yaşasın Tuzla direnişimiz!”, “Yaşasın Kampana direnişimiz!” sloganları sıklıkla atılıyordu. Deri-İş’in ardından ise “İşçi kurultayı komitesi” imzalı pankartla bir grup işçi yürüdü.

Peşinden basın işkolundan sendikalar sıralandı. Herbirinde 60-70 işçinin yürüdüğü BASS, Basisen ve Basın-İş kortejlerinde coşku zayıftı. Arkasından 30 kişiyle yürüyen Denizciler Sendikası kortejine ise sessizlik hakimdi.

Yaklaşık 150 kişinin yürüdüğü Hava-İş kortejinde TEC’deki grev sürecinin belirgin etkisi vardı. Kortejde grevle ilgili ajitasyon konuşmaları yapılırken “Guiza’ya 20 milyon, işçiye gelince kapı dışarı, Nihat Özdemir Sabiha Gökçen’de toplu sözleşme masasına” yazılı pankart dikkat çekiyordu.

Türk-İş’in en kitlesel sendikalarından olan Belediye-İş kortejinde (yaklaşık 400 işçi) ise “yandaş” sendikalarla ilgili sloganlar öne çıkmaktaydı. Belediye-İş kortejinde “Emperyalist saldırganlığa karşı birlik-mücadele-zafer” gibi politik içerikli pankartlar da taşındı.

Belediye-İş’i ise 120 kişilik katılımıla Kristal-İş takip etti. Arkadan gelen Petrol-İş kortejinde ise 400 işçiye yakın bir katılım vardı. Sendikaya üye direnişçi işçiler ayrı pankart açmadı.

Bu sendikaları ise zayıf katılımıyla şu sendikalar

izledi: Koop-İş 20 kişi, Demiryol-İş 40 kişi, Tarım-İş 10 kişi.

Bu kolda Türk-İş’e bağlı sendikaları, ulusalcı çizgideki Birleşik Kamu-İş, Eğitim-İş (Aydın ve Kırşehir şubeleri) izledi. Hemen ardından ise “Cumhuriyet Güçbirliği” pankartı arkasında sıralanan gruplar yürüdü. Bu gruplardan bazıları şunlardı: İP, Ulusal Sanatçılar Birliği, TGB, ADD. Onları DSP, Spor Emek-Sen izledi. Bu grupların toplam sayısı bin 500’ü buluyordu.

Bu kolda siyasal gruplar içerisinde en kitlesel katılımı yaklaşık 4 bin kişilik katılımıyla TKP sağladı. “Boyun eğmeyenler... 1 Mayısınız kutlu olsun” pankartı arasında yürüten TKP kortejinde de bu kolun bütününde olduğu gibi coşku zayıftı. Ayrıca yer yer dağınık bir görünüm sergilendi.

Şişhane kolu: Kürt halkı damgasını vurdu

Bu kolun sağ tarafında KESK’e bağlı kamu emekçileri ve ilerici güçler yürüdü. Bu yöndeki yürüyüş kolunun en kitlesel katılımını Eğitim Sen sağladı. Kolda öne çıkan temel vurgu güvencesizliğe karşı mücadele olurken, dağınık ve coşkusuz bir tablo vardı.

Kortejin en önünde, “Ekmek, barış, özgür ve demokrasi için 1 Mayıs’a” yazılı pankartın ardından Ardından KESK İstanbul Şubeler Platformu pankartı yer aldı. KESK kolunda İstanbul şubeleri dışında, Bolu, Tekirdağ ve Gebze’den Eğitim Sen’e şubeleri de vardı. Eğitim Sen üyeleri okul pankartları açtı. Bu okullar içerisinde Haydarpaşa Endüstri Meslek Lisesinden Eğitim Sen, “Yaşasın 1 Mayıs” şiarıyla alanda yer aldılar.

Eğitim-Sen’in ardından BES İstanbul Şubeleri sıralandı. BES 1 Nolu Şube, “Zama-zulme karşı ayağa kalk” pankartıyla yer alırken. 3 No’lu Şube ise “Özgürlük, eşitlik, barış” şiarlı pankartını açtı.

BES’in ardından yürüten SES ise “İş, ekmek, özgürlük, demokrasi, barış ve kardeşlik için Yaşasın 1 Mayıs” ana pankartını açtı. Bu pankartın arkasında Şişli, Bakırköy ve Anadolu Şubeleri pankart ve dövizleriyle yer aldılar. Tüm Bel-Sen, ESM, Yapı Yol-Sen, Tarım Orkam-Sen, Haber-Sen ve BTS şubeleri ardısıra sınırlı katılımıla yürüyüşte yerlerini aldılar.

BTS’nin ardından Gazi Cemevi ile İşçinin Sesi adlı grup yer aldı. Onları Deri Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği, Gökkuşluğu Hareketi, Esenyurt ve Terazidere işçileri izledi. Burada ayrıca Tez-Kop-İş 2 No’lu Şube de “Kahrolsun sendika ağaları - İşçiler sendika yönetimine” pankartıyla dikkat çekti.

Sosyalizm, DSİP, Yeşiller, EDP, KÖZ ve İşçi Cephesi bu koldan giren çevreler oldular. Bu kolda ayrıca Kıbrıs’tan KGP de “Yaşasın 1 Mayıs Yaşasın Türk-İş’i” diye bağırarak emekçilerin birliğini

şiarlı pankartıyla yerini aldılar.

Bu kolda genellikle, “Yaşasın 1 Mayıs-Biji yek gulan!” sloganı atıldı.

Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü önünde polis arama noktasından geçilmesinin ardından bu kol, çok kısa bir sürede Taksim Meydanı’na çıktı.

Şişhane kolunun diğer şeridinde ise önde BDP korteji yürüdü. Bu koldaki genel havanın aksine oldukça coşkulu olan BDP kortejinde sarı, kırmızı, yeşil bayraklar taşınırken geleneksel kıyafetleriyle kadınlar dikkat çekiyordu. BDP kortejinde yoğunlukla “Biji serok Apo!” sloganı atıldı.

Bu kolun en kitlesel kortejlerinden birini oluşturan EMEP korteji ise yine dağınık bir görünüm veremekteydi. EMEP dışında bu kolda SDP, TÖB, Dev-Lis yer aldı.

Mete Caddesi kolu: Şovenizm ve gericilik bayraklaştırıldı

Diğer kollardan farklı olarak gericiliğin ve şovenizmin bayraklaştırıldığı bu kolda katılım da bin 500 kadardı. Hak-İş’in başta yürüdüğü bu kolda Hizmet-İş ve Çelik-İş ağırlığı oluşturuyordu.

Bu kolda ayrıca Memur-Sen de temsili olarak katıldı. Sıklıkla Mehter Marşı’nın çalındığı bu kolda “köçek” de oynatıldı. Tek bir slogan dahi atılmadı.

Bu koldaki ileri ve anlamlı katılım Çelik-İş kortejinde yürüten Feniş Alüminyum işçilerinin katılımıydı.

Bu kol alana en hızlı giren kol oldu ve aynı hızla dağıldı.

1 Mayıs alanı: Son sözü direnenler söyledi!

Dört koldan yapılan yürüyüşlerin ardından girilen 1 Mayıs alanı erken saatlerden itibaren hınca hınç doldu. İşçi sendikalarının kortejleri alana ilk giren kortejler olurken, çok kısa bir süre sonra da dağıldılar. Program henüz yarılanmadan birçok işçi alanı terk etmeye başlamıştı. Öyle ki müzik gruplarının sahne aldığı sırada alan hemen hemen politik kortejlerin egemenliği altındaydı. Buna rağmen alan Taksim Gezi Parkı’na taşacak biçimde dolup taşarken coşku da hep yüksek kaldı.

Önceki 1 Mayıslar’dan farklı olarak bu yıl herhangi bir sendika başkanı kürsüden konuşmadı. Geçtiğimiz yıl yaşanan kürsü işgalinden sonra bu kez sendika başkanları konuşmaktan kaçındılar. Konuşmaların yerine 1 Mayıs’ı örgütleyen konfederasyon ve odaların imzasını taşıyan bir ortak metin, direnişçi işçiler tarafından okundu. Bericap, Casper direnişlerinden birer işçi ve bir sağlık emekçisi metni okudu. Ayrıca devimci ve ilerici siyasetlerin ortak imzasını taşıyan bir başka metin de Kürtçe ve Türkçe okundu. Bu iki metin dışında da kürsüden başka bir konuşma yapılmadı. Bunun yerine ise program müzik gruplarıyla dolduruldu. Grup Yorum, Kardeş Türküler ve Agire Jiyan sahne alan müzik gruplarıydı.

Müzik gruplarının marşları ve türküleriyle alanda coşkulu bir hava oluşturulurken, aynı zamanda bu tersinden alandaki mücadeleciler havayı bir ölçüde zayıflattı. Öyle ki dikkat çekici biçimde slogan pek az atıldı. Bu havayı bozanlar ise direnişçi işçiler oldular. Bariyerleri aşarak kürsüye çıkan Konak işçileri mücadeleden yana bir hava estirirken, görevliler tarafından sahneden indirildiler. Ancak onlarla birlikte bekleyen Ontex/Canbebe ve PTT direnişçilerinin kararlılığı sayesinde, program direnişçi işçilerin sahneye davet edilmesiyle noktalandı. Sahneye yumrukları ve coşkulu sloganlarıyla çıkan direnişçi işçiler, Tertip Komitesi’ni kendilerine söz vermemesinden dolayı kınarken, alana sınıf mücadelesinin soluğunu taşıdılar. Taksim 1 Mayısı’na böylelikle son noktayı koydular.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir’de 50 bin kişi Gündoğdu’da toplandı

İzmir’de 2011 1 Mayısı kitlesel bir biçimde Gündoğdu Meydanı’nda kutlandı. Üç koldan Gündoğdu Meydanı’na yürüyen on binlerce işçi ve emekçi coşkulu sloganlar eşliğinde taleplerini haykırdılar, sorunlarını ve gündemlerini alana taşıdılar.

DİSK, KESK, Türk-İş, TMMOB, TTB ve TEB tarafından organize edilen mitingde kürsüden ağırlıklı olarak bu kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Konuşma yapmak isteyen Konak Belediyesi taşeron işçileri ise ancak mücadele vererek kürsüye çıkabildiler.

Konak kolu

Konak Meydanı’nda toplanan ve kordon boyu yürüyen kortejde KESK ve ağırlığını devrimcilerin oluşturduğu kurumlar yer aldı.

Yürüyüş kolunun en önünde KESK İzmir Şubeler Platformu pankartı taşınırken ardında ise KESK’in tüm şubelerinin pankartları yer aldı. KESK kortejlerinde “‘77 1 Mayısı’ nı unutmadık” şiarları öne çıkıyordu.

Bu kolda KESK’in ardında ise aralarında BDSP, PSAKD Şubeleri, Devrimci Hareket, Alevi Kültür Dernekleri, ÇHD, Devrimci 78’liler, Partizan ve DHF’nin bulunduğu ilerici ve devrimci güçler yürüdü.

Aralarında TKP’nin de bulunduğu çeşitli kurumlar ise yürüyüş koluna Cumhuriyet Meydanı’ndan katıldılar.

Sınıf devrimcileri sandığa değil kavgaya çağırıldı!

Bu kolda yürüyen sınıf devrimcileri en önde Marks, Engels ve Lenin’in portrelerini ve ardından BDSP imzalı “Yaşasın sosyalist işçi emekçi iktidarı!” ve “Çözüm ne seçimde ne mecliste! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” pankartlarını taşıdılar.

BDSP kortejinin arkasında ise “İşten atmalara, esnek çalışmaya, taşeronlaştırmaya hayır! Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!” şiarlı pankartlarıyla Metal İşçileri Birliği ve “Düşük ücretlere, uzun çalışma saatlerine, taşeronlaştırmaya ve kölece çalışmaya son! Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!” pankartı ile Tekstil İşçileri Bülteni yer aldı.

“BDSP” yazılı kızıl flamaların taşındığı kortejde yürüyüş boyunca sloganlar, ajitasyon konuşmaları ve marşlar hiç susmadı. Metal İşçileri Birliği kortejinde ise genel sloganların yanısıra sektörün taleplerine dair sloganlar da öne çıkarıldı.

Atılan sloganlarda genel sosyalizm propagandasının yanısıra direnen Ortadoğu halkları da selamlandı. Ayrıca komünist şehitler de atılan sloganlarla anıldı. 150 kişilik BDSP korteji, canlı ve coşkulu yürüyüşüyle dikkat çekti.

Ayrıca sınıf devrimcileri 2011 seçim dönemine ilişkin hazırlanan bildiregeleri dağıtarak alana müdahale ettiler.

Basmane kolu

Basmane kolundan DİSK’e bağlı sendikalar, Belediye-İş, Konak taşeron işçileri ve BDP’nin de aralarında olduğu blok bileşenleri yürüdü.

Basmane kolu Bornova ve Konak park bahçe işçilerinin yürüyüşü ile başladı. Direnişlerinin 66. gününde olan Konak taşeron İşçileri CHP’yi hedef alan “67 kişiye sahip çıkamayan 70 milyona nasıl sahip çıkacak?” şiarlı ve Alaattin Yüksel, Güldal Mumcu, Musa Çam’ın fotoğraflarının yer aldığı bir pankart ile yürüdüler.

Bornova park bahçe işçileri ise “Sendikalaşmaya

yürüyoruz / Bornova Park Bahçe Emekçileri” pankartı açarak yürüyüşe geçtiler. Eyleme geçmiş yıllara göre daha kitlesel katılan Genç Sen de işçiler ile birlikte yürüdü.

Bu kolda yürüyen DİSK kortejleri arasında Genel-İş kitleselliği ve coşkusuyla dikkat çekti. Yolu çift taraflı keserek yürüyen Genel-İş üyeleri alana girene kadar sloganlarını coşkuyla haykırdılar. Genel-İş kortejinde şube pankartlarının yanısıra geçtiğimiz aylarda sendikalaşan ve İzenerji’ye geçen park bahçe işçilerinin pankartları da yer aldı.

Birleşik Metal-İş Sendikası da mitingin en dinamik sendikalarındandı. Alana “Yaşasın işçilerin uluslararası birliği” şiarlı pankart açarak katılan ve grev coşkusuyla alana taşıyan metal işçileri eyleme fabrika pankartları ile katıldılar. Kitlesel kortejde Delphi, Totomak, Mahle, Polkima, Retting, Şenkaya, Schnieder, Lombardini, ZF Lemförder, FC, FTB Fastener pankartları açıldı. Ayrıca kortejin en önünde Kemal Türkler’in portresi taşındı.

DİSK bünyesinde Genel-İş ve Birleşik Metal’in yanısıra Lastik-İş, Sosyal-İş ve Emekli Sen de yürüdü. Tekel Emeklileri ve Çalışanları Derneği de bu kolda pankartlarıyla yerlerini aldı.

Bu kolda yer alan Belediye-İş Sendikası da kitlesel katılım gösterdi.

Bu kolda kitleselliği ile BDP de dikkat çekti. BDP Kürt halkına yönelik saldırıları gündeme aldığı kortejinde coşkulu sloganlarla dikkat çekti. Kadifekale’den gelen BDP’li grup ile polis arasında kısa süreli bir arbede de yaşandı.

Bu kolda ayrıca EMEP, ESP, TÖP, SDP, Dev-Lis gibi kurumlar da yer aldı.

Alsancak Liman kolu

Türk-İş’e bağlı sendikalar ise alana limandan yürüyüş gerçekleştirerek geldiler. Bu kolda Harb-İş Ege Bölgesi, Tes-İş, Petrol-İş, Tek Gıda-İş, Demiryol-İş, Ağaç-İş, Yol-İş, Türk Metal, Birleşik Kamu İş, Genel Sağlık İş, Eğitim-İş, Maden-İş, Deri-İş, TÜMTİS, Maden-İş, Tez-Koop-İş, Tes-İş Yatağan Şubesi ve BASS katıldı.

Bu kolda en coşkulu kortej her yıl olduğu gibi TÜMTİS’ti. Aileleriyle katılan ambar işçileri ve UPS işçileri Türk-İş koluna damga vurdular. Deri-İş Sendikası da aileleriyle katılım gösterdi. Petrol-İş’in de katılımı oldukça fazlaydı.

Bu kolda TGB, CHP ve DSP de yürüdü.

Kürsüden mücadele çağırısı

Kortejlerin Gündoğdu Meydanı’na doğru
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

yürüyüşleri sürdüğü sırada miting programı başlatıldı. Program 1 Mayıs şehitlerinin isimlerinin sayılmasıyla başladı. Bu sırada Konak Belediyesi taşeron işçileri kürsüye yaklaşarak söz istediler. Kürsüdeki sendikacıların ayak diremesi üzerine işçiler fiili olarak kürsüye çıkmak istedi. Bu sırada yaşanan engelleme çabalarına rağmen işçilere söz verildi ve kısa bir konuşma yapıldı.

İşçiler adına konuşan Gülbeniz Dönmez neden direnişte olduklarını anlattı ve 66 gün süren direnişlerinden bahsetti. Genel-İş ve Belediye-İş’in yanlarında olmadığını, sendikacıların sınıf sendikacılığı yapmadığını eleştirerek kendilerinin kürsüye çıkmasının dahi engellenmeye çalışıldığını teşhir etti. Konuşma, “Taşeron sistemi istemiyoruz” sloganları ile karşılandı. Saygı duruşu ve Enternasyonal marşının hep bir ağızdan söylenmesinin ardından konuşmalara geçildi. Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, DİSK Ege Bölge Temsilcisi ve Birleşik Metal-İş İzmir Şube Başkanı Ali Çeltak, KESK MYK Üyesi İlhami Şahbaz, KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Abdullah Tunalı ve TMMOB İKK Sekreteri Ferdan Çiftçi kitleye seslendi ve mücadele çağırısı yaptı.

Konuşmaların ardından program müzik grubunun söylediği marşlarla sona erdi.

Mitingden notlar

* Miting sırasında kürsüden milletvekili adaylarının anonsları yapıldı. Belediye-İş kortejinden ise ses aracı ile CHP adaylarına destek çağırısı yapıldı. Konak direnişçileri görmezden gelinerek CHP’nin taşeron sistemini kaldırdığı söylenerek, teşekkür edildi.

* Geçmiş yıllarda sürekli olarak okunan İstiklal Marşı yerine bu kez Enternasyonal’in okunması oldukça anlamlıydı. Ancak tertip komitesi tarafından söz verilmesine rağmen miting programı tüm kurumlar alana girmeden başlatıldı.

* Yürüyüş sırasında hayli coşkulu olan kortejlerin alana girdikten sonra kürsünün tekdüzeliğinin de etkisiyle dağılma yaşaıkları gözlemlendi. Alana giren işçi kortejleri kısa süre sonra alanı terketti.

* Miting programının ortak metni TÜRKİŞ ve DİSK’ten birer işçi tarafından okunacaktı ancak bu gerçekleştirilmedi. Kürsüdeki polislere tek söz söylemeyen tertip komitesinin basın emekçilerini kürsüden indirme çabası da dikkat çekti.

* Konak taşeron işçileri de eylem boyunca kürsünün önünde durarak çıkan sendikacıları yuhalandılar.

* DHF üyeleri miting alanında Ontex direnişini selamlayan ve boykot çağırısı yapan kuşlamalar gerçekleştirdiler.

Ankara'da kitlesel ve coşkulu 1 Mayıs!

Ankara'da bu yıl 1 Mayıs DİSK Bölge Temsilciliği, KESK Ankara Şubeler Platformu, Türk-İş Bölge Temsilciliği, Ankara Tabip Odası ve TMMOB Ankara İKK'nın çağrısı ile Sıhhiye Meydanı'nda gerçekleşti.

Geçtiğimiz yıllarda kimi sendikaların Taksim'e gitme kararları, mitingin toplam olarak örgütlenmesini etkilemiş ve parçalı bir tablo yaratmıştı. Bu yıl kimi devrimci güçler dışında sendika, oda ve sol güçlerin 1 Mayıs'a Ankara'da katılma kararı mitinge katılımı arttırdı. Sendikaların çağrısının son hafta yoğunlaşmasına, Ankara'da ancak son hafta miting havası esmesine rağmen mitinge 20 bini aşkın işçi ve emekçi katıldı.

Sabah saatlerinden itibaren Ankara Garı'nda kitlenin toplanmasının ardından saat 12.00'de ise iki koldan Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüş başladı.

DİSK kortejleri alandaydı

Sağ kolda, en önde "Yaşasın 1 Mayıs Birlik Mücadele Dayanışma" şiarının yer aldığı ortak pankart taşındı. DİSK pankartı arkasında ağırlıklı olarak Genel-İş üyeleri yer aldı. Genel-İş Ankara 2 No'lu Şube ve Yenimahalle Belediyesi işçilerinin pankartlarının arkasında Birleşik Metal-İş Anadolu Şubesi yürüdü. Dev Sağlık-İş Anadolu Bölge Temsilciliği, Emekli-Sen, Genç Sen'in ardında ise Sosyal-İş Sendikası yer aldı. "Taşeronu ezeceğiz her yerde" pankartının taşındığı Sosyal-İş kortejinde ayrıca Belde AŞ ve İmar AŞ işçileri "Yaşasın örgütlü mücadelemiz" pankartını taşıdılar.

Türk-İş kortejlerinden yansıyanlar

DİSK'in ardından ise Türk-İş'e bağlı sendikalar sıralandı. En önde "Piyasalaştırmaya, özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, esnek çalışmaya, güvencesiz ve kayıt dışı çalıştırmalara karşı emeğimize, onurumuza sahip çıkıyoruz" pankartıyla Tez-Koop-İş Sendikası yer alırken, TÜMTİS Ankara Şubesi ise "İş ekmek özgürlük" yazılı pankartı ile yürüdü. Kortejde UPS işçilerinin açtığı pankart da dikkat çekti. TÜMTİS kortejinin en önünde 1 Mayıs önlükleri giyen işçi çocukları dikkat çekerken, işçi ailelerinin katılımı, coşkuları ve kitleselliği de kendini gösterdi.

Türk-İş'e bağlı sendikalardan Türk Metal, Tes-İş, Petrol-İş, Harb-İş, Basın-İş, Şeker-İş, Yol-İş, Türkiye Gazeteciler Sendikası da alandaydı. Bu kortejde Petrol-İş Sendikası kitleselliği ile dikkat çektiği gibi, farklı illerde direnişlerini sürdüren işçilerle dayanışma çağrısını yükselten tek sendikaydı.

Sendikaların ardından çok sayıda demokratik kitle örgütü ve yöre derneği kendi taleplerini ve 1 Mayıs'ı ele alan pankartlarını açtılar.

Derneklerin ardından ise ilerici ve devrimci kurumlar sırayla kortej düzeninde yerlerini aldılar. Sıralama Alınteri, BDSP, DHF, Partizan, Devrimci Proletarya, SDH, Devrimci Yolda Özgürlük, Kızıl Hareket, Odak, Köz biçiminde oldu.

Siyasal kortejler ve emekçiler

Komünistler "Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm/ BDSP", "Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı örgütlü mücadeleye -Metal İşçileri Birliği", "Bu çürümüş düzenin tek alternatifi sosyalizmdir-gençlik gelecek gelecek sosyalizm / Ekim Gençliği-DLB"

pankartları, flamaları ve dövizleri ile alanda yerlerini aldılar.

Devrimci güçlerin ardından reformist partiler konumlandılar. En önde "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarı ile Emek ve Demokrasi Bloğu pankartı arkasında BDP yürüdü. Ardından sırasıyla, EMEP, SDP-TÖP-SBH, EDP, ESP, HAKPAR, alanda yerlerini aldılar.

Yürüyüş kortejinin sol kolundan ise, "Artık yeter, toplu sözleşme hemen şimdi" şiarıyla KESK yürüdü. KESK kortejinin yarısını oluşturan Eğitim Sen tek tek şube pankartları açtı. Eğitim Sen 1 No'lu Şube "İş, ekmek, özgürlük" şiarlı pankart taşıırken, 2 No'lu Şube'ye bağlı işyeri temsilcilikleri kendi ozalitleriyle yerlerini aldılar. Eğitim Sen 5 No'lu Üniversiteler Şubesi pankartı arkasında ise Beytepe İşyeri Temsilciliği "Güvenceli iş, güvenli gelecek, özgür bilim, özgür üniversite" pankartını açtı.

"Umut yürekte, yürek isyanda, isyan her yerde" pankartını açan SES Ankara Şube canlılığıyla dikkat çekti. Baskılara, cezalara karşı şiarlarını yükselten Haber Sen'in ardından BES, ESM, BTS, Tüm Bel Sen, Tarım Orkam-Sen, Kültür Sanat Sen de KESK'in arkasında konumlandı.

Mitingde Ankara SMMOB'un yanısıra TMMOB'ye bağlı Elektrik, Makine, Jeoloji, İnşaat, Harita, Mimarlar, Petrol, Gıda Mühendisleri Odaları pankartlarıyla katıldılar. Ankara Tabip Odası ise sonbaharda gerçekleşecek İşçi Sağlığı Kongresi'nin duyurusunu açtığı pankart ile mitinge taşıdı.

Odaların arkasından, farklı üniversitelerden öğrenci kortejleri yer aldı. SBF, DTCF, Hacettepe, Gazi, ODTÜ öğrencileri peşpeşe konumlandılar. ODTÜ öğrencileri "başkaldırıyoruz" pankartı ve taleplerini içeren dövizlerinin yanısıra ve kitlesellikleriyle dikkat çekti.

Halkevleri ve TKP de bu kolda yer alan kurumlardı.

"Ancak bu böyle gitmez, sömürü devam etmez"

Kortejlerin alana gelmesiyle birlikte kısa bir sunuşun ardından ilk olarak demokrasi ve devrim şehitleri adına saygı duruşunda bulunuldu. Grup Kibele'nin katılımıyla 1 Mayıs marşının okunmasının ardından Tertip Komitesi adına açılış konuşmasını DİSK Bölge Temsilcisi **Kani Beko** yaptı. Beko konuşmada, 2011 1 Mayıs'ının karşılandığı koşulları özetledi. Esnek çalışma, güvencesizlik, taşeronlaştırmının yaygınlaştığına vurgu yapan Beko, torba yasa ile 52 bin işçinin sürgüne gönderildiğini söyledi. Sosyal adaleti ve demokratik anayasayı istediklerini söyleyen Beko, asıl olarak emeğin

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

1 Mayıs 2011 / Ankara

iktidarını istediklerini belirtti. Beko, konuşmasının devamında işçiler, emekçiler, kadınlar, gençler, Aleviler vb. için talepleri sıraladı. Konuşmasını Denizler'i, Mahirler'i, İbrahimler'i, devrim ve sosyalizm mücadelesinde toprağa düşenleri selamlayarak sonlandırdı.

KESK Ankara Şubeler Platformu adına konuşan **İbrahim Kara** ise AKP'nin icraatlarını teşhir ederek özetledi. 4-C, taşeron, 50/d, istihdam paketine karşı mücadele çağrısını yükseltti.

Miting programı, Grup Kibele'nin Türkçe, Kürtçe, İtalyanca söylediği devrimci marşlarla son buldu.

Mitingden notlar:

* Miting hazırlıkları kapsamında son hafta 5 örgüt başvuruyu gerçekleştirmiş, devrimci ve ilerici güçlere son hafta yapılan çağrı eleştirilere konu olmuştu. Bu kapsamda mitingin devrimci bir atmosferde gerçekleşmesi için öneriler de sunulmuştu.

* Miting Tertip Komitesi'nin metni, yapılan sunumlar ve seslendirilen marşlar 1 Mayıs'ın tarihsel özünü uygun gerçekleştirildi.

* Aynı zamanda CHP ve İP'in katılımının eleştirilmesi üzerine miting tertip komitesi sıralamayı değiştirerek siyasi partileri, devrimci grupların arkasına aldı. Siyasi partilerin en sonunda ise CHP ve İP konumlandı. Kürsüden son gelen partiler selamlanmazken, alana girmeye çalışan TGB çetesine devrimci güçler müdahale etti. Miting programı devam ederken, Abdi İpekçi Parkı'nda yaşanan çatışmada TGB, çeviklerin arkasına sığınırken, 2 devrimci de atılan taşlardan yaralandı.

* Alanda sol güçlerin içinde liselilerin ağırlığı dikkat çekti. Liseli kortejlerinde şifre skandalı pankart ve sloganlarla teşhir edildi.

* Komünistler alanda Kızıl Bayrak, Liselilerin Sesi, Ekim Gençliği satışı gerçekleştirirken, 6 Mayıs günü Denizler anmasının çağrı el ilanları dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana'da 1 Mayıs

Adana'da 1 Mayıs kutlaması Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu'nda başladı. İki koldan Uğur Mumcu Meydanı'na yürünerek başlayan 1 Mayıs mitinginde sol tarafta en önde DİSK pankartı açıldı. DİSK kortejinde Genel-İş, DİSK Tekstil Bossa, Dev Sağlık-İş ve Emekli-Sen yürüdü. Bu kortejde Genel-İş'in kitleselliği göze çarptı. DİSK'in ardında KESK korteji yer aldı. Eğitim Sen, Tüm Bel-Sen, BES, Yapı Yol-Sen, Tarım Orkam-Sen, Haber-Sen, BTS, SES bu kortejde yer aldı. Eğitim Sen de KESK kortejinin en kitlesel grubuydu. KESK'in ardından Adana Tabip Odası, Eğitim-Der, TÖB-DER, İHD, ÇHD yer aldı. ÇHD'nin arkasından siyasal kurumlar sıralandı.

Halkevleri, BDSP, DHF, Anadolu Halkları Kültür ve Dayanışma Derneği, YDİ Çağrı, Emek ve Özgürlük Cephesi, ESP, Emek Özgürlük ve Demokrasi Bloğu bu kolda yürüdü. BDP'nin bu yılki 1 Mayıs'a katılımının geçen seneye göre daha az olduğu gözlemlendi.

Bu kolda yürüyen sınıf devrimcileri BDSP flamaları, "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm", "Canbebe, Helen Harper, Canped, ONTEX'e boykot, direnişe destek" dövizleri ve devrimci önderlerin resimlerini taşıdı. "İşçi sınıfı savaştık sosyalizm kazanacak / BDSP" ve "Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz / SİDER" pankartları açıldı. BDSP kortejinde yaklaşık 70 işçi ve emekçi yürüdü. Düzenlilik ve görsellik olarak olumlu bir görüntü oluşturan BDSP kortejinde ajitasyon konuşmaları eşliğinde devrimci sloganlar atıldı. Konuşmalarda sosyal yıkım saldırıları ve faşist katliamlar teşhir edildi. Şehit

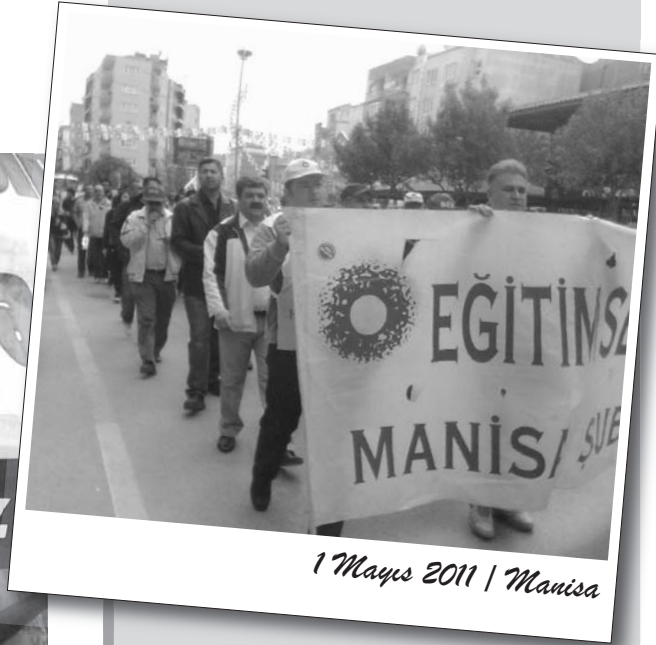
yoldaşlarımız ve devrimci önderler de unutulmadı.

Sağ koldan ise en önde Türk-İş'e bağlı sendikalar, meslek örgütleri ve siyasi partiler sıralandı. Bu kolda sırasıyla Demiryol-İş, Yol-İş, Petrol-İş, TÜMTİS, T. Harb-İş, Çimse-İş, Tez Koop-İş, Tek Gıda-İş, Belediye-İş yürüdü. Türk-İş kortejinde en kitlesel ve coşkulu katılımı TÜMTİS korteji oluşturmaktaydı. Sendikaların arkasında TMMOB, Devrimci Yolda Özgürlük, ÖDP, TKP yürüdü.

Pankartların alana girmesinin ardından emek ve demokrasi şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından tertip komitesi adına Tez-Koop-İş, Genel-İş, Eğitim Sen şube başkanları, TMMOB İKK Sekreteri, Tabip Odası temsilcisi kitleyi selamlayarak 1 Mayıs'ı kutladılar.

1 Mayıs mitinginin dikkat çeken yanlarından biri Tez-Koop-İş başkanının konuşması sırasında bazı işçiler tarafından protesto edilerek su fırlatılmasıydı. Tertip komitesinin konuşmalarının ardından işyerleri kapanan ancak alacaklarını alamayan Özbucak işçileri adına Mehmet Şeker konuştu. Şeker konuşmasında süreci anlatarak yargının da işçileri haklı bulduğunu ama Özbucak patronunun alacaklarını vermediğini dile getirdi. Ardından Dev Sağlık-İş Çukurova Bölge Başkanı Mustafa Hotlar kürsüye çıktı. Hotlar konuşmasında Numune direnişini anlattı. Verilen mücadele sonucunda işçilerin işbaşı yapacaklarını söyledi. Yaklaşık 7 bin işçi ve emekçinin katıldığı 1 Mayıs mitingi konuşmaların ardından çekilen halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

1 Mayıs 2011 / Manisa

Manisa ve Tokat'ta 1 Mayıs

1 Mayıs, Manisa ve Tokat'ta gerçekleştirilen yürüyüşlerle kutlandı.

Tokat

Tokat'ta Hüseyin Akbaş Stadyumu önünde toplanan kitle Gaziosmanpaşa Caddesi üzerinden Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü.

Çoğunluğunu Eğitim Sen üyelerinin oluşturduğu KESK kortejinde 200 kişi başlayan yürüyüş, çevredeki emekçilerin de desteğiyle 400 kişiye ulaştı.

Özgür Eğitim-Sen, TOKAD, Genç-Sen, TODÖB-DER'in de katıldığı 1 Mayıs mitinginde Alevi Bektaşî Federasyonu pankartı arkasında PSAKD yürüdü. Ulusalçı çetelerin de boy gösterdiği 1 Mayıs mitingine ÖDP-Gençlik Muhalefeti ise 120 kişiyle katıldı.

Yürüyüşte başlangıçta KESK kortejindeki cansızlık dikkat çekti. Bununla birlikte devrimci-demokrat emekçilerin müdahalesiyle kortejde belli bir canlanma yaşandı. Kitle alana ulaştığında miting programına saygı duruşuyla başladı. Ardından KESK Dönem Sözcüsü Ertan Uysal bir konuşma gerçekleştirdi. Miting halaylarla sona erdi.

Manisa

İşçi sendikalarının İzmir'e gitme kararı alması üzerine bu yıl Manisa'da 1 Mayıs, basın açıklaması yapılarak kutlandı.

Emekçiler çeşitli sloganlar ve alkışlarla Manolya Meydanı'nda toplandı. Basın açıklamasını KESK dönem sözcüsü Serpil Deniz okudu. Deniz 1 Mayıs'ın tarihçesinden söz etti ve emekçilerin taleplerini dile getirdi. Basın açıklamasının ardından çeşitli sloganlarla yolun tek şeridini trafiğe kapatan emekçiler, öğretmenevine doğru yürüyüşe geçti. Öğretmenevinde biraraya gelen emekçilerin bir kısmı İzmir'de yapılacak 1 Mayıs'a diğer bir kısmı da Salihli'de yapılacak 1 Mayıs mitingine katılmak üzere otobüslere bindi. Basın açıklamasına 250 kadar emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Tokat - Manisa

Antakya'da 1 Mayıs

1 Mayıs Antakya'da da kutlandı. Antakya Emek ve Demokrasi Platformu tarafından örgütlenen miting için Doğuş okulları önünde toplanılmaya başlandı. Uğur Mumcu alanına doğru yürüyüş başladı.

Önde DİSK'e bağlı sendikalar Genel-İş ve Emekli Sen, ardından Belediye-İş üyesi işçiler yürüdü. Genel-İş 200'e yakın katılımıyla dikkat çekti. TMMOB üyeleri de mitinge katılım sağlarken mitingin kitlesel kortejlerinden olan KESK kortejinde ise SES, Eğitim Sen ve Tarım Orkam-Sen yürüdü. Bu kortejde Eğitim Sen 500'e yakın kişiyle mitinge katılım sağladı. KESK'in en kitlesel kortejiydi. Hatay Tabip Odası ve İHD ise bu kortejin ardından yürüdü.

Bu sıralamayı devrimci ve ilerici kurumlar takip etti. Sırasıyla BDSP, ESP, Halkevleri, ÖDP, Sosyalist Dayanışma Platformu, Sosyalist Yeniden Kuruluş Parti Girişimi, Atak, BDP, Partizan, EMEP, Mücadele Birliği

yürürken alana düzen partisi CHP de geldi.

Yapılan saygı duruşunun ardından miting programı başladı. KESK ve DİSK adına yapılan konuşmalardan sonra, Grup Nidal'in söylediği türkü ve marşlar eşliğinde halaylar çekildi. Müzik dinletisinden sonra miting programı bitirildi. 4 bini aşkın kişinin katıldığı mitingde geçen yıllara göre katılımın fazla olduğu görüldü.

Komünistler "Yaşasın devrim ve sosyalizm" şiarlı pankartıyla 1 Mayıs'a katıldı. Yürüyüş kortejinde Alaattin Karadağ'ın fotoğrafları taşınırken, yürüyüş boyunca "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!", "Katil polis-devlet hesap verecek!", "Alaattin yoldaş ölümsüzdür!", "1 Mayıs kıızıdır kızıl kalacak!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm" sloganları coşkuyla atıldı. BSDP kortejinde 40'ı aşkın emekçi yürüdü.

Kızıl Bayrak / Antakya

Bursa'da kitlesel 1 Mayıs

Bursa'da Kent Meydanı'nda gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamalarına 10 bini aşkın işçi ve emekçi katıldı. Stadyum önünde toplanmaya başlayan emekçiler halaylar çektiler.

Yürüyüş kolunun en önünde mitingın tertip komitesini oluşturan Türk-İş, KESK, TMMOB, TTB imzalı “Yaşasın 1 Mayıs!” pankartı taşındı. Ortak pankartın ardından büyük boy bir Türk bayrağı ile birlikte Türk-İş Bursa Sendikaları yürüdü. 2000 kişilik Türk-İş kortejinin en kitlesel kortejini ise 1200 kişilik katılımıla Türk Metal oluşturuyordu. Buna karşın Bursa'da 40 binin üzerinde üyesi bulunan Türk Metal 1 Mayıs mitingine oldukça sınırlı bir katılım gösterdi. Türk Metal kortejinde Tofaş, Grammer, Bamesa, Kırpart, Componenta, Borusan Group, Ficosa, Delphi, Tiberina Otomotiv, Rollmech, Sıla Teknik, Yazaki, Renault ve Mako fabrika pankartları açıldı.

Türk Metal'in ardından Türk İş'e bağlı diğer sendikalar yürürken bu sendikaların katılımı da oldukça sınırlıydı. Türk-İş içerisinde sadece TÜMTİS ve Petrol-İş taleplerini pankartlarına yansıtırken, TÜMTİS kortejinde, geçtiğimiz aylarda sendikalaştıkları için işten atılan Mepar işçileri taleplerini içeren pankartları ve “Susma haykır sendika haklıdır” sloganları ile yer aldılar. TÜMTİS kortejinde ambar işçileri de “Yaşasın 1 Mayıs” pankartı ile yer alırken Petrol-İş üyeleri de “Sendikacı ol, güçlü ol!” pankartı ile 1 Mayıs mitingine katıldılar.

Türk-İş içerisinde Türk Metal, Kristal-İş, Petrol İş kortejlerinde Türk bayrağı yoğun olarak bulunurken özellikle Türk Metal kortejinden yer yer ırkçı sloganların atıldığı görüldü.

KESK: “Örgütün gücündür, örgütlen değıştirelim!”

Yürüyüş kolunda Türk-İş'in arkasında toplamı 1000 kişiyi aşan korteji ile KESK yer aldı. Sürekli olarak ajitasyon konuşmalarının yapıldığı KESK kortejinde güvenceli iş, güvenli gelecek talebi öne çıktı. Sermaye hükümetine ve ABD emperyalizmine karşı da sloganların yükseldiği KESK kortejinde “Emekçiler el ele genel greve!” sloganı ile genel grev çağrısı yapılırken, “Her yer Taksim, her yer direniş!” sloganı ile de Taksim 1 Mayıs'ı selamladı.

Bursa 1 Mayıs'ında KESK'in arkasında İşçi Hakları Derneği, Bursa Tabip Odası, TMMOB, TMMOB Öğrenci, Gökkuşluğu, Eğitim İş kortejleri yer aldı.

Bu kortejlerin ardından DİSK'e bağlı sendikalardan Taksim'e gitmeyen Emekli Sen ve Dev Sağlık-İş yürüdü. Dev Sağlık-İş “İnsan ihaleyle çalıştırılmaz, sağıkta taşeron olmaz” pankartı ile mitingdeki yerini aldı.

SODAP ise sendikaların ardından BATİS ve BAMİS ile birlikte oluşturduğu Bursa Dayanışma Platformu ile 1 Mayıs'a katıldı. “İş, ekmek, adalet için alanlardayız!”

pankartının açıldığı bu kortejde adalet talebi ön plana çıktı.

SODAP'ın ardından güvencesiz öğretmenler, PSA, Doğa-Der, Nilüfer Kent konseyi ve ÇHD yürüdü.

Reformistlerden gençlik yoğunluklu katılım

Bursa 1 Mayıs'ında reformistler kitlesel katılımları ile dikkat çektiler. Özellikle Halkevleri toplamda 600 kişiyi aşan korteji ile 1 Mayıs mitingine katıldı. ÖDP'nin 250, EMEP'in 200, Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu'nun 400, Sosyalist Yeniden Kuruluş Parti Girişimi'nin 250, ESP'nin 75 kişiyle yürüdüğü bu kortejlerde özellikle lise ve üniversite öğrencileri yoğunluktaydı.

Yürüyüşte reformist partilerin yer aldığı bu kısımda sosyal şoven İP ve CHP de yer aldı. Özellikle CHP 1000 kişiyi aşan korteji ile yaklaşan genel seçimlerde işçi ve emekçilerin oylarına göz diktiğini de kanıtlamış oldu.

Devrimci güçler: Yaşasın 1 Mayıs

Tertip Komitesi tarafından yürüyüş kolunun en sonuna bırakılan devrimci güçler ise 1 Mayıs'ı devrimci özüne uygun kutlama çabaları ile alandaki yerlerini aldılar. Yürüyüşün son kısmında yer alan BDSP, DHF ve Partizan attıkları ortak sloganlarla da ortak bir tutum sergilediler.

“Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın Sosyalizm-BDSP” pankartı ile yürüten komünistler yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdiler, işçi emekçilerin ve gençliğin temel taleplerini haykırdılar. Yürüyüş kolunda seçim bildirgesinin dağıtımını da gerçekleştiren komünistler işçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm davasını büyötmeye çağırdılar.

Örgütlü mücadele çağrısı

Kortejler alana girerken kürsüden yapılan ajitasyon konuşmaları ile birlikte alana giren kortejler selamlandı. Kortejlerin tamamının alana girmesinin ardından saygı duruşu ile miting programı başladı.

Saygı duruşunun ardından mitingı örgütleyen kurumların temsilcileri kürsüye çıkarak katılımcıları selamladılar. Ancak geçtiğimiz yıllarda devrimci güçlerin sendika bürokratlarına karşı gerçekleştirdikleri protestoların bir sonucu olarak konuşmalar KESK ve Türk-İş üyesi iki işçi tarafından yapıldı. KESK üyesi Güler Yılmaz ve Türk İş üyesi Hasan Balaban'ın okuduğu metinlerde örgütlü mücadeleyi büyötmeye çağrısı yapıldı. Yapılan konuşmaların ardından alanın büyük çoğunluğu boşalırken Grup Kucaklaşma'nın söylediği türkü ve marşlarla miting sona erdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org/>

Kızıl Bayrak / Bursa

1 Mayıs 2011 | Edirne

Edirne'de 1 Mayıs coşkusu

Edirne'de 1 Mayıs kutlamaları iki farklı yerde yapıldı. İlk kutlama ulusalcı çizgideki sendikalar ve siyasi partiler tarafından yapıldı.

Edirne Demokrasi ve Meslek Örgütleri Platformu'nun (Türk İş, DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TDB, Edirne Eczacılar Odası, Veteriner Hekimler Odası) düzenlediği miting ise Saraçlar Caddesi'nde yapıldı.

Coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs!

Edirne'de ilk olarak Trakya Üniversitesi Öğrencileri Eğitim Sen önünde toplanarak buradan mitingın asıl toplanma yeri olan Belediye önüne ortak pankart ve sloganlarla yürüyüş gerçekleştirdiler.

Toplanma yerinde kortejlerin oluşturulmasının ardından Saraçlar Caddesi'ne yapılan yürüyüş boyunca kitleye coşku hakimdi. Alana gelindiğinde ilk olarak tüm devrim ve demokrasi şehitleri için anma gerçekleştirildi ve sendika temsilcilerinin konuşmalarının ardından Grup Orpheus ve Grup Ada müzik dinletisi verdi. Çekilen halayların ardından eylem sloganlarla son buldu. Eyleme yaklaşık 2500 kişi katıldı.

Eylemde sendikaların yanısıra Sosyalist Parti, ÖDP, EMEP, CHP, Ekim Gençliği, Gençlik Muhalefeti, SÖZ Dergisi, DHF, TÖK, DYG, Eğitimde Eşitlik ve Adalet İsteyenler de pankartlarıyla yerlerini aldılar. İran'dan gelen İranlı Göçmen İşçiler de kendi pankartlarıyla miting katıldılar.

Eylemden notlar:

* Gençlik örgütlerinde coşku, kitlesellik ve militanlık göze çarptı.

* Konuşmalar bitince TEKSİF alandan ayrıldı.

* Sendika bürokratlarının yaptığı konuşmalar sırasında komünistler “Kahrolsun sendikal bürokrasi!” sloganını gür bir şekilde attı.

* Yürüyüş sırasında ve alanda emekçilerin eylem ilgisi yoğundu.

* Konuşmalarda hak gaspları, neo-liberal politikalar, torba yasa, örgütlenme üzerindeki engellere vurgu yapıldı. Fakat konuşmalar genel olarak salt hükümet karşıtı bir çizgide kaldı.

Kızıl Bayrak / Edirne

Eskişehir’de 1 Mayıs coşkusu

1 Mayıs Eskişehir’de coşkuyla kutlandı. Anadolu Üniversitesi civarında toplanmaya başlayan kitle, 13.00 sıralarında yürüyüşe geçti. Sınıf devrimcileri de “Hak gasplarına, seçim aldatmacasına, emperyalist yıkıma hayır! / Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde / BDSP” ve “Soruşturma-ceza kampları değil, özerk-demokratik üniversite / Ekim Gençliği” yazılı pankartlarını Anadolu Üniversitesi tramvay durağı karşısına açtılar.

Direnişler selamlandı

1 Mayıs marşı çalarak bir süre bekleyen devrimciler daha sonra kortej düzeni alarak yürüyüşe geçtiler. Ajitasyon konuşmalarıyla direnişteki Ontex/Canbebe, PTT ve ÇEL-MER işçileri selamlandı. Türk-İş binasını işgal eden Ontex/Canbebe işçilerinin onurlu mücadelesi anlatılıp sendika ağaları teşhir edildi.

“Yaşasın 1 Mayıs, Biji yek gulan”, “Habip yoldaş, Ümit yoldaş, Hatice yoldaş, Hüseyin yoldaş, Alaattin yoldaş yaşıyor/Devrim şehitleri ölümsüzdür”, “İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak”, “Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük!”, “Yeni Ekimler için ileri!”, “Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!” sloganlarını coşkuyla atan BDSP ve Ekim Gençliği korteji disiplinli duruşuyla 1 Mayıs’a kızıl rengini taşıdı.

Yürüyüş sürerken sendikalar ve meslek örgütlerinin ardından ilerici devrimci kurumlar ve demokratik kitle örgütleri arkasından da siyasi partiler sırayla alana giriş yaptılar. Türk-İş’e bağlı Türk Metal, Çimse-İş, Maden İş, Belediye-İş, Harb-İş, Petrol İş, TÜMTİS’in ardından DİSK’e bağlı Birleşik Metal-İş, Emekli-Sen ve Genç-Sen’in ardından da KESK alana giriş yaptı.

Komünistler alana girdiklerinde işçi ve emekçiler tarafından coşkulu alkışlarla karşılandı. Tüm örgütlerin alanda yerlerini almasıyla 1 Mayıs programı başlatıldı. Mücadelede yitirilen devrimciler için yapılan saygı duruşunun ardından kürsüden İstiklal Marşı çalınması

sırasında BDP oturma eylemi gerçekleştirdi. İstiklal marşının bitiminde devrimciler “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganını attılar. Daha sonra Enternasyonal marşı kitlenin coşkulu katılımıyla söylendi.

Kürsüde sırasıyla TMMOB, Türk-İş, DİSK ve KESK adına konuşmalar yapıldı. Türk-İş adına konuşma yapan Türk Metal üyesi bir kadın işçi 1 Mayıs’ın tarihini anlatıp, güvencesiz çalışma koşullarından bahsederek alandaki işçi birlikteliğinin devamının gelmesinin önemini vurguladı. Ardından söz alan Birleşik Metal-İş üyesi Süsler Doruk işçisi Mustafa Akman, işsizlik ve yoksulluğun arttığı ve krizin etkilerinin giderek arttığı ülkede özellikle referandum sonrası sistemin artan baskı ve kuşatmasını işçi sınıfının dayanışmayla kıracağından bahsetti. Sermayenin MESS eliyle yarattığı saldırıyı, metal işçilerinin grev gücünü kullanarak geri çektiğini anlatan Akman tüm işçi ve emekçileri sermayeye karşı mücadeleye çağırarak, grevleri süresince destek veren meslek örgütlerine, devrimcilere ve sosyalistlere teşekkür etti.

Konuşmaların ardından Tepebaşı Belediyesi temizlik işçileri iş araçlarından hazırladıkları enstrümanlarla bir müzik dinletisi sundular. Yeni Türkü’nün konseri ile 1 Mayıs sona erdi.

Miting alanında provokasyon

Ayrıca alanda HEPAR ve İşçi Partisi provokasyon girişiminde bulundu. Alana önce giren ve BDP’ye tehditkar söylemlerde bulunan HEPAR’la devrimci güçler arasında, ardından da ESP ve İşçi Partisi arasında İstiklal Marşı söylenip söylenmemesi konusunda kısa süreli gerilim yaşandı.

1 Mayıs’a DHF, DPG, ÖDP, Halkevleri, EMEP ile düzen partilerinden CHP ve İşçi Partisi katıldı. Mitinge BDP ve TKP kitlesele katıldı. Alandaki tüm sendikalar ise zayıf ve sınırlı bir katılım gösterdiler.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Kayseri’de kitlesele ve coşkulu 1 Mayıs

Kayseri’de son yılların en kitlesele 1 Mayıs’ı kutlandı. İşçi katılımının bu 1 Mayıs’ta arttığı görüldü. DİSK’in katılımı dikkat çekiciyken, Türk-İş de geçmiş yıllara oranla daha iyi bir katılım sağladı.

BDSP, BDP, SDP’den oluşan Devrimci 1 Mayıs Platformu “Haklarımız ve geleceğimiz için mücadeleye” pankartı altında birleşti. Devrimci 1 Mayıs Platformu yürüyüşe Kayseri Lisesi önünden başladı.

Coşkusu ve disipliniyle dikkat çeken Devrimci 1 Mayıs Platformu hem nicelik hem de nitelik olarak göz doldurdu. Yaklaşık 250 kişinin yürüdüğü kortejlerde kriz, emeğin korunması, son aylara yayılan işçi direnişlerine yönelik sloganların yanı sıra Kürt sorunu, demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin sloganlar da coşkulu bir şekilde atıldı.

Kayseri 3. İşçi Kurultayı’nda oluşturulan Kayseri İşçi Platformu da 1 Mayıs alanındaydı. “Birleşen işçiler yenilmezdir” pankartı arkasında 50 işçi biraraya geldi. İşçiler yürüyüş boyunca ve alanda taleplerini haykırdılar.

KESK, DİSK, Türk-İş, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütlerinden oluşan kortej, Hüseyin Avgunpaşa İlköğretim Okulu önünden yürüyerek Mimar Sinan Parkı’nda bulunan 1 Mayıs alanına ulaştı.

Devrimci 1 Mayıs Platformu ile buluşan kortejde yürüyenlerin sayısı yaklaşık 4 bine yaklaştı.

ESP kortejinde yaklaşık 40 kişi yürüdü. DHF kortejine ise yaklaşık 40 kişi katılım sağladı. EMEP ise 150 kişi ile yürüdü.

Kayseri’de öğrencilerin katılımı açısından en kitlesele 1 Mayıs kutlandı. Yaklaşık 100 üniversite öğrencisi 1 Mayıs alanındaydı. Meslek liseliler ve liselilerin, 1 Mayıs’a katılımı da dikkat çekiciydi.

En kitlesele kortej başta Eğitim Sen olmak üzere KESK’e bağlı şubelerin kortejleriydi.

Mitingde KESK adına Eğitim Sen Şube Başkanı Sedat Ünsal konuştu. Ünsal, dünya ve Türkiye’de yaşanan krizin sorumlusunun sermaye olduğunu, buna rağmen faturanın işçi ve emekçilere ödettilirmeye çalışıldığını söyledi. Halkların kardeşliğine büyük ihtiyaç duyulduğunu, bütün etkinliklere açık olan Taksim’in işçi ve emekçilere açılmasının ancak verilen büyük mücadeleyle sağlanabildiğini belirtti. İşçi ve emekçileri mücadeleyi büyütmeğe çağırdı.

DİSK Genel-İş Bölge Başkanı Cumali Sağlam işçi sınıfına yönelik saldırıları dile getirdi. Kıdem tazminatlarının gasbına izin vermeyeceklerini belirtti. Saldırıları karşı mücadeleden başka bir yol bulunmadığını belirtti.

Türk-İş Bölge Temsilcisi kıdem tazminatının gasbına izin vermeyeceklerini belirtti.

Miting saat 17.00’de sona erdi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Samsun’da 1 Mayıs

Samsun’da 1 Mayıs mitingi KESK ve Türk-İş tarafından örgütlendi.

Miting için Cumhuriyet Caddesi Ray Apartmanı önünde toplanılmaya başlandı. Buradan Cumhuriyet Meydanı’na doğru yürüyüşe geçildi.

Kitlenin tamamının Cumhuriyet Meydanı’na girmesinin ardından KESK ve Türk-İş adına konuşmalar gerçekleştirildi. Kürsüden Dev Sağlık-İş üyesi işten atılan iki işçinin konuşmasına izin verilmemesi üzerine kürsü önünde bir gerginlik

yaşandı ve kitlenin bir kısmı ile TKP ve Halkevleri alanı terk etti.

Marşlar ve halaylarla devam eden miting konser eşliğinde sona erdi. British American Tobacco (BAT) firmasına ait sigara fabrikasında işten atılan tütün işçilerinin de yer aldığı 1 Mayıs mitingine 3 binden fazla kişi katıldı. Memur-Sen ve Hak-İş mitingine katılmadı.

Kızıl Bayrak / Samsun

Her yerde 1 Mayıs coşkusu!

Mersin

DİSK, Türk-İş, KESK, TMMOB ve TTB’nin çağrısıyla Mersin Garı önünde toplanan yüzlerce emekçi taşıdıkları pankart ve atıkları sloganlar eşliğinde Cumhuriyet Meydanı’na yürüdü. KESK’e bağlı sendikalardan Eğitim Sen’in katılımının göze çarptığı 1 Mayıs’ta DİSK’e bağlı sendikaların yanısıra TÜMTİS üyesi liman işçileri de pankartlarıyla katıldılar. Liseli gençlik de 1 Mayıs alanında yerini aldı. YGS’deki şifre skandalını protesto etti. 1 Mayıs mitinginde ayrıca Mersin Akkuyu’da kurulmak istenen nükleer santral projesi ve Kars’taki İnsanlık Anıtı’nın yıkılması da protesto edildi.

Zonguldak

Zonguldak’taki 1 Mayıs kutlamasında maden işçilerinin kitlesel katılımı öne çıktı. Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) tarafından düzenlenen mitingde işçiler, başlarında sarı baret ve ayaklarında çizmelerle katıldı.

Kozlu üretim bölgesinden ve Üzülmüş üretim bölgesinde çalışan maden işçileri sabahın erken saatlerinde işletmede buluşarak yaklaşık 7 km yürüyerek istasyona geldiler. Armutçuk, Karadon ve Amasra üretim bölgelerinden gelen işçilerle birlikte maden işçileri alana girdiklerinde sayıları 3 bini bulmuştu. KESK Şubeler Platformu, TMMOB ve DİSK’in de yer aldığı 1 Mayıs mitingi madenci anıtı önündeki programla devam etti.

Çaycuma

Zonguldak’ın Çaycuma ilçesindeki 1 Mayıs kutlaması Türk-İş ve KESK’e bağlı sendikalar tarafından Çarşı meydanında yapıldı. Taşeron ve güvencesiz çalışmaya karşı sloganların atıldığı kutlamada gençlik de yer aldı. Mitingde Selüloz-İş Çaycuma Şube Başkanı Süleyman Karakabak ve Eğitim Sen Temsilcisi İsmet Akyol konuştu.

Lüleburgaz

Kırklareli’nin Lüleburgaz ilçesinde Hükümet Konağı önünde toplanan emekçiler Kongre Meydanı’na yürüdü. Türk-İş’e bağlı sendikalardan Petrol-İş, Kristal-İş, Tes-İş, Harb-İş, DİSK’e bağlı sendikalardan Genel-İş’in de yer aldığı 1 Mayıs mitingine ayrıca KESK, Tüm Köy-Sen ile çeşitli ilerici güçler katıldı.

Kocaeli

Kocaeli’de 1 Mayıs, Eğitim Sen, SES, Yapı Yol-Sen, ESM, BTS, Tarım Orkam-Sen, Emekli-Sen ve TMMOB İl Koordinasyon Kurulu tarafından gerçekleştirilen mitingle kutlandı. Yürüyüşün ardından Sabri Yalın Parkı’nda toplanan emekçilere Eğitim Sen Kocaeli Şube Başkanı Veysel Kaplan seslendi.

Antalya

Antalya’da TRT kavşağında toplanan emekçiler sloganlar eşliğinde Yavuz Özcan Parkı önüne kadar yürüdü. Park girişinde, üst arama uygulamasına tepki gösteren bir grupla polis arasında kısa süreli bir gerilim yaşandı. Üniversite öğrencileri, yürüyüş öncesinde gerçekleştirdikleri halat çekme yarışıyla YGS’yi protesto etti.

Düzce

Düzce Sendikalar Platformu tarafından Düzce’de düzenlenen 1 Mayıs mitingi Düzce Belediyesi önünde toplanmayla başladı. Düzce’de direnişlerini sürdüren Birleşik Metal-İş üyesi MAS-DAF işçilerinin yanısıra Deri-İş üyesi DESA işçileri sendika hakkı talebiyle 1

Mayıs alanındaydı. Petrol-İş, Birleşik Metal-İş sendikalarının şube başkanları ve üyeleri Düzce’ye geldi.

Trabzon

Trabzon’da TÜRK-İŞ, DİSK, KESK ve HAK-İŞ’e bağlı sendikalar 1 Mayıs’ı kutladı. Çoruh Elektrik Dağıtım A.Ş. Trabzon İl Müdürlüğü önünde, kortejler halinde biraraya gelen emekçiler eski Trabzon Belediye binası önündeki alana yürüdü.

Giresun

Giresun’da Debboy mevkisinden başlayan ve Gazi Caddesi boyunca davul-zurna eşliğinde halaylar çekilerek sürdürülen yürüyüş, belediye binası önünde sona erdi.

Artvin

Artvin merkez ve ilçelerinde de 1 Mayıs kutlandı. Artvin Atapark’ta toplanan emekçiler, yasaklı 1. Cadde’ye doğru yürüyüşe geçtiler. Cadde girişinde barikat kuran polis, kitleyi engellemek için biber gazı kullandı. Ancak tüm engellemelere rağmen 1. Cadde’ye giren emekçiler 1 Mayıs’ı burada kutladı. Mitingde HES projelerine karşı mücadele çağrısı öne çıktı.

Nevşehir

Nevşehir’de Eğitim Sen tarafından düzenlenen 1 Mayıs yürüyüşü Ticaret Borsası Kavşağı’nda toplanmayla başladı. Ellerinde pankart ve sloganlarla yürüyen gençlik kitlesi 1 Mayıs’a coşku kattı. Türk Telekom Meydanı’ndaki mitingde Eğitim Sen Nevşehir Şube Başkanı Ahmet Çelik emekçilere seslendi.

Afyon

Afyon’da Eğitim Sen binası önünde buluşan emekçiler Cumhuriyet Meydanı’na kadar yürüdü. KESK ve Türk-İş’e bağlı sendikaların katılımıyla gerçekleştirilen kutlama coşkulu bir atmosferde geçti.

Çanakkale

Çanakkale’de 1 Mayıs Cumhuriyet Meydanı’nda kutlandı. Türk-İş, DİSK ve KESK’e bağlı sendikaların katıldığı mitingde halaylar çekildi. Mitinge ayrıca, siyanürlü altın madenine karşı mücadele yürüten köylüler de katıldı.

Niğde

Niğde’de KESK ve DİSK’e bağlı sendikalar ile demokratik kitle örgütlerinin katıldığı 1 Mayıs mitingi İmam Hatip Meydanı’nda yapıldı.

Numune’de direniş kazandı

Adana Numune Hastanesi’nde çalışırken işten atılan taşeron sağlık işçileri 115 gün süren direnişlerinin ardından direnişlerini kazanımla noktaladılar.

Numune Hastanesi’nde çalışırken bünyesinde çalıştıkları taşeron şirketin sözleşmelerini feshetmeleri üzerine işçiler 4 Ocak günü hastane önünde direnişe başlamışlardı. İşçiler direnişleri boyunca, işe geri alınma talebiyle çeşitli eylemler gerçekleştirerek seslerini duyurmaya çalıştılar. Dev Sağlık-İş Sendikası öncülüğünde mücadele eden işçiler Adana’da emekçilerin de desteğiyle direnişlerini kazanımla sonuçlandırdılar. Otomasyon, yemekhane ve güvenlik bölümünde çalışan 32 işçi işbaşı yapacak.

Bianchi’de direniş sona erdi

Manisa Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu Accell Bisiklet Sanayi A.Ş. (Bianchi) Bisiklet Fabrikası’nda sendikalaştıkları için işten çıkartılan işçilerin direnişi sona erdi.

Türk Metal Sendikası’na üye oldukları için işten çıkartılan ve işe geri alınmak için fabrika önünde direnişe geçen Bianchi işçilerinin direnişi sona erdi. Geçtiğimiz haftasonu sendika yetkilileri işçilere erzak dağıtarak direnişi sonlandırdı. İşten atılan 40 işçinin akıbeti mahkeme sonucuna bırakıldı.

Böylelikle sendika yetkililerinin “gerekirse üretimden gelen gücümüzü kullanırız” söylemleri de boşa düşmüş oldu.

Kızıl Bayrak / Manisa

Standard Depo’da grev hazımsızlığı

Grup TİS sürecinde greve çıkan üç fabrikadan biri olan **Standard Depo ve Raf Sistemleri A.Ş’de**, Birleşik Metal-İş Sendikası’nın Grup TİS sözleşmesini imzalamasının ardından 22 Nisan Cuma günü işten atma saldırısı yaşandı. Gerekçe gösterilmeden işten atılan Birleşik Metal-İş üyesi 4 işçi fabrika önünde direnişe geçti.

Metal işçileri işten atmalara kitlesel bir eylemle yanıt verdi. 28 Nisan günü akşam vardiyası çıkışında, Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube’nin örgütlü olduğu çeşitli fabrikalardan işçiler fabrika önünde eylem yaparak patronu uyardı. Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Baltacı yaptığı açıklamada, fabrika yönetiminin yaptığı hatadan dönmesini istedi. Mücadele kararlılıklarını dile getirdi.

Eylemde konuşan Genel Sekreter Selçuk Göктаş, işverene barış elini son kez uzattıklarını ve buna karşılık vermediği taktirde herkesin bedel ödeyeceğini söyledi.

Gazetemize bilgilendirmede bulunan Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Sekreteri **Telat Çelik**, Standard’daki işten atmaları “grevin rövanşı” olarak değerlendirdi. MESS’in, Grup TİS sürecinden kazanımlarla çıkan metal işçilerinden rövanş almak için harekete geçtiğini belirten Çelik, işten atılan işçilerin fabrikadaki temsilcinin yakın akrabaları olmalarına ve öncü kimliklerine dikkat çekti.

İşten atılan 4 işçiden birinin eski işyeri temsilcisi, diğer üç işçiden ikisinin fabrikanın şu andaki baştemsilcisinin amca oğulları, diğerinin ise kardeşi olduğu bilgisini veren Çelik, örgütlü duruşlarıyla bu saldırıları püskürteceklerini söyledi.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Newroz coşkusuyla 1 Mayıs

1 Mayıs Kürt illerinde de coşkuyla kutlandı. Kürt halkının eşitlik ve özgürlük talepleri 1 Mayıs alanlarına yansıdı. Diyarbakır, Mardin, Şırnak, Elazığ, Adıyaman, Dersim ve Antep'te binlerce kişi alanlara çıktı.

Diyarbakır

Diyarbakır Emek Platformu bileşeni sendika, meslek örgütü ve demokratik örgütlerin çağrısıyla 1 Mayıs Dağkapı Meydanı'nda kutlandı. Eğitim Sen Diyarbakır Şube binası ve Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi önünde biraraya gelen emekçiler iki koldan Dağkapı Meydanı'na geldi. Alanda, polis kurşunu ile öldürülen lise öğrencisi İbrahim Oruç'un posterini ve "Bijî yek Gulan" ile "Sosyalizmde ısrar insan olmakta ısrardır" pankartı açıldı. 1 Mayıs'a BDP Eş Genel Başkanları Hamit Geylani ile Filiz Koçalı'nın yanı sıra Emek Özgürlük ve Demokrasi Bloğu Bağımsız Milletvekili adayları Gülten Kışanak, Leyla Zana ve Nursel Aydoğan da katıldı.

Mardin

Mardin merkezde 6 yıl aradan sonra ilk defa 1 Mayıs kutlandı. KESK öncülüğünde düzenlenen kutlamaların merkezi ise Newroz alanı oldu. KESK binası önünde biraraya gelerek Vali Ozan Caddesi üzerinden Newroz Meydanı'na kortej eşliğinde yürüyen kitlenin toplandığı alanda Arapça, Kürtçe, Türkçe ve Süryanice "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı açıldı.

1 Mayıs Tertip Komitesi ve Nusaybin, Kızıltepe, Derik, Mazıdağı belediye başkanlarının BDP İl Örgütü üyelerinin de kürsüye çıkarak emekçileri selamlamasının ardından saygı duruşuyla program başladı.

KESK, Türk-İş ve DİSK temsilcilerinin yaptığı konuşmanın ardından, Aydın Erdem'in arkadaşları tarafından gönderilen mesaj okundu. DTK Eş Başkanı Ahmet Türk de mitingde konuşma yaptı.

Dersim

Dersim Emek ve Demokrasi Platformu tarafından düzenlenen 1 Mayıs mitingi için Devlet Hastanesi önünde binlerce kişi biraraya geldi. Kortejlerde, "Yaşasın 1 Mayıs" ile üzerine, Pülümür'deki çatışmada yaşamını yitiren 7 gerilla için 7 gülün yer aldığı pankart göze çarptı.

Seyit Rıza Parkı'nda son bulan mitinge BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis, Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu Dersim bağımsız adayı Ferhat Tunç, Dersim Belediye Başkanı Edibe Şahin ile birçok siyasi parti yöneticileri katıldı. CHP Dersim Milletvekili adayları Kamer Genç ile Hüseyin Aygün yuhalanarak protesto edildi. CHP'liler miting alanını terk etti.

Adıyaman

Adıyaman'da 1 Mayıs, Adıyaman Emek ve Demokrasi Platformu tarafından kutlandı. Mimar Sinan Parkı'nın önünde toplanan emekçiler Uzay Center önüne doğru yürüyüşe geçti. "Bijî yek Gulan, yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Gün gelecek AKP halka hesap verecek!" sloganlarının atıldığı yürüyüşün ardından miting alanında kitleye Petrol-İş Adıyaman Şube Başkanı Zeynel Eroğlu seslendi.

Antep

Antep'in merkez Yeşil Su, Kırkaya parkları ile

Balıkli Sementi'nde toplanan emekçiler Prestij Sineması önüne buradan 1 Mayıs kutlamasının yapılacağı İstasyon Meydanı'na doğru kortejler halinde yürümeye başladı.

Açılış konuşmasını yapan Eğitim Sen Antep Şube Başkanı Ömer Faruk Koç, 1 Mayıs'ta dayanışma içinde olunması gerektiğini vurguladı.

İşçiler anlatıyor:

Aliağa'dan 1 Mayıs alanına!

Kapitalist sistemin saldırıları altında bir 1 Mayıs'ı daha geride bıraktık. Bir sömürü cehennemi olan demir-çelik fabrikalarından çıkarak alandaki yerimizi aldık. 1 Mayıs'ın direniş ruhuyla "İşten atmalara, esnek çalışmaya, taşeronlaşmaya hayır! Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" yazan Metal İşçileri Birliği pankartı arkasında safımızı aldık.

Bu yıl 1 Mayıs'ın daha kalabalık olmasını bekliyorduk. Havzamızda Türk-Metal çetesinin varlığı demir-çelik işçilerinin alana akmasının önündeki en büyük engellerden biriydi. Çalışma yaşantımıza soktukları esnek üretim sayesinde binlerce işçi resmi tatil olmasına rağmen zorunlu olarak çalışmak durumunda kaldı. Havzamızdaki dört temel fabrikada (Habaş, İDÇ, Ege Çelik ve SİDER'de) 1 Mayıs alanına gelmek demek Türk-Metal çetesiyle karşı karşıya gelmek anlamını taşımaktadır. Şu anki verili koşullar altında Türk-Metal çetesiyle çarpışabilecek bir işçi kitlesinin olmayışı havzamızdan 1 Mayıs alanına çıkmayı Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Şırnak-İdil

Şırnak'ta ilk defa 1 Mayıs kutlamaları için İdil İlçesi'nde miting yapıldı. DİSK, KESK, TTB'nin yanı sıra 1 Mayıs mitingine Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu Şırnak Bağımsız Milletvekili adayı Hasip Kaplan ve BDP'li yöneticiler de katıldı. Mitingde konuşan Hasip Kaplan, "1 Mayıs 1977 yılında İstanbul'da öğrenciydim orada yaşananların tanığıyım. İnsanlığa yapılan bu adaletsizlikler yapılan mücadeleler sonucunda burada 1 Mayıs'ı Newroz coşkusuyla buluşturduk" dedi. Kaplan, Botan'dan Taksim'e selam gönderdiklerini söyledi.

Elazığ

Elazığ'daki 1 Mayıs kutlamaları için Hozat Garajı önünde toplanan yüzlerce kişi "Ya demokratik çözüm ya da görkemli çözüm", "Halkımıza karşı yapılan saldırıları lanetliyoruz" pankartlarını taşıdı.

İstasyon Meydanı'nda son bulan yürüyüşün ardından ilk konuşmayı yapan Tertip Komitesi Başkanı Mehmet Halit Ateş, dünyada kapitalist, emperyalist sisteme karşı alanlara çıkan emekçileri işçileri selamladığını belirtti.

zorlaştırıyor.

Aliağa bölgesinde Petrol-İş Sendikası öncülüğünde 1 Mayıs kutlandı. Demir-Çelik işçileri olarak Aliağa'da da bir süre emek örgütleriyle birlikte yürüdük. Ancak 1 Mayıs'ın İzmir'in merkezinde kutlanması gerektiğinden Aliağa'daki yürüyüşü yarıda bırakarak olmamız gerektiği yerde safımızı tuttuk.

Metal İşçileri Birliği pankartı arkasında sloganlarımızı haykırarak köleliğe, esnek çalışmaya, taşeronlaştırmaya ve satılık Türk Metal çetesine boyun eğmeyeceğimizi haykırdık. Gündoğdu alanına girerken de kürsüden 1 Mayıs Tertip Komitesi tarafından selamlandık.

Hergün 1 Mayıs, hergün kavga!

Bakırçay havzasından sınıf bilinçli demir-çelik işçileri

“Hayatımda ilk defa 1 Mayıs’a katıldım...”

Habaş Demir-Çelik'te çalışıyorum ve hayatımda ilk defa 1 Mayıs'a katıldım. Daha önceleri beni bu kadar yakından ilgilendiren bir gün olduğunun farkında değildim. Gitsen ne değişecek diye düşünürdüm. Ancak yanlış düşündüğümü gittiğimde fark ettim. Her tarafta işçiler vardı ve taleplerimizi haykırıyorlardı. Kendim gibi binlerce işçi olduğunu gördüm.

Ancak halen daha yetersiziz. Çünkü çalıştığım fabrikada 2 bin işçi çalışıyor ve sendika da var. Böyle önemli bir gün için hiçbir şey yapılmadı. Sendikalar bile önem vermiyor. 1 Mayıs'ın tarihinde ödenen bedeller üzerinde şimdi sendikacılar tepiniyorlar. Ama bizi bu şartlarda köle gibi çalıştıranların da sonunun yaklaştığını görüyorum. Her şeye rağmen sessiz kalmayanları görüyorum ve yalnız olmadığımızı anlıyorum. Son olarak "Yaşasın 1 Mayıs!" diyorum.

Habaş Demir-çelik'ten bir işçi

Kürt halkı militan mücadeleye kazandı!

“Demokratik Çözüm Çadırları” kurarak “sivil itaatsizlik” eylemleri başlatan Kürt hareketi, sermaye iktidarı ve AKP hükümeti üzerindeki basıncı daha da arttırdı. Diktatörleri alaşağı eden Arap halklarından esinlenilerek başlatılan eylemler, seçimlere endekslenen dinci gerici AKP hükümetinin, bir kez daha saldırgan yüzünü sergilemesine vesile oldu.

“Kürt açılımı”, “ileri demokrasi” gibi söylemleri ‘temcit pilavı’ gibi pişirip piyasaya süren Amerikancı rejim ve onun hükümeti, bu sefer YSK’yı kullanarak Kürt halkının iradesini yok sayma cüretinde bulundu. Bir kez daha Kürt halkının direnme iradesine toslayan sermaye devleti ve AKP hükümeti, üç günde düzenin “yüksek” yargı kurumunun aldığı kararı geri çekmek zorunda kaldı.

Zorbalık Amerikancı rejimin “istikrarlı dili”dir

YSK’nın BDP’nin desteklediği bağımsız adayları yasaklı ilan etmesinin temel nedenlerinden biri Kürt halkının iradesini çiğnemekse, diğeri de Kürt illerinde düşüşe geçen AKP’ye bölgede avantajlı bir durum sağlamaktı. Ancak YSK üzerinden başlatılan saldırının isabetsiz olduğu ilk andan itibaren ortaya çıktı. Öyle ki, düzenin en has hizmetkarları bile, söz konusu kararı savunacak gücü kendilerinde bulamadılar; faşist parti haricindeki tüm çevreler kararın isabetsiz olduğunu dile getirmek durumunda kaldılar.

Kararı savunamayan AKP borazanı yadağcı takımı ise, YSK aracılığıyla Kürt halkına karşı girişilen saldırıdan dolayı hükümetin “mağdur” olduğunu iddia ederek, riyakârlığın doruklarını fethetme konusundaki yeteneklerini yeniden sergilediler.

“Yargı kararı” söyleminin arkasına sığınmaya çalışan AKP şeflerinin manevra alanı bu kez fazlasıyla dardı. Buna rağmen saldırıyı hemen geri çekmediler. Zira onları, medyadaki “uzman” tayfasının yorumlarından çok Kürt halkının tepkisi ilgilendiriyordu. Aksi yöndeki tüm söylemlere rağmen, zorbalık dışında bir dille Kürt halkıyla iletişim kurmayı başaramayan sermaye iktidarı ve onun hükümeti, düzen kurumlarını bile Kürt siyasetçilere kapatmaya yeltenerek, tahammülsüzlüklerini bir kez daha sergilediler. Ancak ırkçılıkla malul bu zihniyet bu kez baltayı taşa vurdu.

Direnış hak almanın yegâne yoludur!

Kürt siyasetçilerinin tepkisi ilk andan itibaren belli bir kararlılık içeriyordu. Boykot dahil meşru yollardan mücadeleye devam edeceklerini ilan eden BDP liderleri ve bağımsız adaylar, bu tutumlarıyla seçime büyük bir önem veren Amerikancı rejimin efendilerini rahatsız ettiler. Yine de YSK kararının geri alınmasında belirleyici olan Kürt emekçileri ve gençlerinin meşru/militan mücadelesi olmuştur.

Azgın devlet terörü ile Kürt halkının üzerine saldıran sermaye iktidarı, daha militan daha kitlesel eylemlerle karşılaştı. İki kişiyi katleden, 900’ü aşkın kişiyi gözaltına alan, 100’den fazla kişiyi tutuklayan devlet, Kürt halkının direnme iradesi karşısında acze düşmekten kurtulamadı.

Medyadaki “uzman” takımını da seferber eden Amerikancı rejim, bu hizmetkârları aracılığıyla militan eylemleri mahkûm etmeye çalıştı. Oysa Kürt

emekçileriyle gençlerinin bu safsatalara kulak kabartacak hali yoktu; onlar, iradelerini hiçe saymaya cüret edenlere boyun eğmediklerini göstermeye kararlıydılar. Nitekim tam da bu kararlılıktan dolayı, “bağımsız yüksek yargı”, üç günde kararını iptal etmek zorunda kaldı.

Medyadaki “uzman” takımı ise, “bu kadar olaya ne gerek vardı, bakın işte YSK doğru kararı vererek sorunu çözdü” türünden vaazlarda bulunmaya başladılar. Oysa YSK’yı sorunu çözmek zorunda bırakan, tam da Kürt halkının sergilediği meşru/militan direniş kararlılığıdır. Eğer böyle bir direniş sergilenmeseydi, devletin geri adım atması söz konusu bile olmazdı. Bu da hakları korumanın ya da yeni haklar kazanmanın ancak meşru/militan bir mücadele ile mümkün olabileceğini bir kez daha kanıtlamıştır.

Devlet ırkçı-inkarcı politikada ısrarlı

YSK’yı kullanarak başlattığı saldırıyı geri çekmek zorunda kalan Amerikancı rejimle icra kolu AKP hükümeti, Kürt halkına saldırmaktan geri durmuş değiller. Tersine, yeni saldırılara hazırlandıklarını ilan ederek, harekete geçtiler bile...

28 Nisan’da Cumhurbaşkanı, hükümet temsilcileri, ordu üst kademesi ile bazı bürokratların katılımıyla gerçekleştirilen Milli Güvenlik Kurulu (MGK) toplantısı, yeni saldırıların startının verildiğine işaret ediyor.

7 saat süren toplantının gündeminde “seçim güvenliği” ve “Ortadoğu’daki gelişmeler” vardı.

Kürt hareketinin başlattığı ‘sivil itaatsizlik’ kampanyasını “insan hakları kisvesi altında yürütülen

yıkıcı faaliyet” olarak niteleyen MGK bildirisi, özelde PKK, BDP, DTK’ya genelde ise Kürt halkına karşı saldırıya geçileceğini ilan etti.

Ordunun operasyonları yaygınlaştırması, AKP şefi Tayyip Erdoğan’ın “Kürt sorunu yoktur” türünden söylemler kullanmaya başlaması, son operasyonlarda onlarca Kürt siyasetçinin tutuklanması, YSK kararını protesto eylemi sonrasında İçişleri Bakanlığı’nın, Diyarbakır Büyükşehir, Kayapınar, Yenişehir, Sur ve Bağlar belediyeleri hakkında soruşturma başlatması... Tüm bunlar saldırıların fiilen başlatıldığına işaret ediyor.

Abdullah Öcalan’ın son açıklamaları da, devletin saldırıları arttıracağına işaret ediyor. Daha önce “çözüm aşamasındayız” açıklamasında bulunan Öcalan, son açıklamalarında ise, kendisiyle görüşen heyetin yetki düzeyinin “düşük” olduğunu ifade ederek, “Bir tasfiye politikası devrededir. Tasfiye derinleştiriliyor. Benim üzerimden bir oyalama geliştiriyor olabilirler” ifadelerini de kullandı.

Olayların aldığı boyut, sermaye devleti ile AKP hükümetinin Kürt sorunu konusundaki politikalarında özü itibarıyla değişiklik olmadığını ortaya koydu. Zorbalık ve oyalama taktikleriyle Kürt hareketini tasfiye etmeye çalışan rejim, verili koşullarda bu gerici emellerine ulaşabilme olanağından yoksun görünüyor.

Son gelişmeler, Amerikancı düzenle uzlaşarak Kürt sorununun çözülebileceği beklentisinin temelden yoksun olduğunu da bir kez daha kanıtlamıştır. YSK kararının geri alınması ise, ulusal eşitlik ve özgürlük mücadelesinde tek etkili yolun meşru/militan mücadele olduğunu yeniden göstermiştir.

Casper’da işe iade davası

Direnışlerini kararlılıkla sürdüren Birleşik Metal-İş üyesi **Casper** işçilerinin işe iade davasının ilk duruşması 25 Nisan günü Üsküdar 4 No’lu İş Mahkemesi’nde görüldü. Casper direnişçilerine ve dayanışma için gelen **MAS-DAF** direnişçilerine adliye önünde bilgilendirme yapıldı. Birleşik Metal-İş avukatı tarafından yapılan bilgilendirmede tanıkların dinlenmesi ve delillerin ibraz edilmesi kararının çıktığı bir sonraki duruşmanın 20 Haziran Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

2011 tarihine görülmesine karar verildiği söylendi. Duruşmanın ardından Ümraniye’deki Casper Bilgisayar fabrikası önüne geçildi. Burada Birleşik Metal ve DİSK yöneticileri direnişçi işçileri ziyaret etti. Öğlen saatinde yapılan ziyarete, yemek boykotu yaparak direniş alanına gelen sendika üyesi işçiler de katıldı. Yemek boykotu yapan işçilere sendikanın getirdiği yiyecekler dağıtıldı

Direnen işçiler sendikal bürokrasinin suskunluğunu bozdu!

Türk-İş'ten destek ve dayanışma sözü!

Direnişçi Ontex/Canbebe ve PTT taşeron işçileri direnişlerini görmezden gelen sendika bürokratlarını teşhir etmek, direnişlerine sahip çıkılmasını sağlamak amacıyla Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği'ni işgal etti. Gümüşsuyu'ndaki temsilcilik binasına pankartlarını asan işçilerin işgal eylemi taleplerin kabul edilmesiyle sona erdi.

İşçilerden Türk-İş işgali

29 Nisan günü saat 15.00'te temsilcilik binasına gelen işçiler "İşimizi geri istiyoruz, taşeron çalıştırma yasaklansın, sendikalar işçilerindir, demokratik seçim - demokratik sendika / Ontex Canbebe - PTT taşeron işçileri" pankartını binaya astılar.

İşçiler daha sonra Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak'a taleplerini iletiler. İşçiler sendika yönetiminden, sendikaların direnişlere sahip çıkmasını, taşeron çalıştırmayla ilgili bir mücadele programı oluşturulmasını, işten atılan işçilerin işe geri alınmasını ve 1 Mayıs'ta direnişçi işçilere söz hakkı verilmesini talep ettiler. İşçilerin talepleri ise Büyükkucak tarafından kayıtsızlıkla karşılandı. Büyükkucak, "1 Mayıs'tan sonra gelin görüşelim" biçiminde konuştu. Bunun üzerine talepleri karşılanmadan binadan ayrılmayacaklarını belirten direnişçi işçiler "Biz çıkartmasını biliriz" cevabıyla karşılaştılar. Kendilerinin yapacak birşeyi olmadığını söyleyen Büyükkucak, "Gidin genel merkezinizle görüşün, gidin Türk-İş Genel Merkezi'yle görüşün" dedi. Bununla beraber direnişçi Ontex işçileri Selüloz-İş Genel Başkanı Ergin Alşan ile telefonda görüştü. Alşan da benzer bir tutumla işçileri geçiştirdi. Taleplerini yanıtsız bıraktı.

İşçiler kararlı

Büyükkucak ile yapılan görüşmenin ardından balkona çıkan işçiler, "Zafer direnen işçilerin olacak!" yazılı ikinci bir pankart daha astılar. "İşgal, grev, direniş!", "Ağalar defolsun, sendikalar bizimdir!", "Direne direne kazanacağız!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "Türk-İş uyuma işçine sahip çık!", "Selüloz-İş uyuma işçine sahip çık!" sloganlarını atan işçilere, temsilcilik binası önünde ise Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu "Köleliğe ve sendikal ihanete karşı işgal, grev, direniş!" pankartıyla destek verdi.

Büyükkucak'tan polise davet

Sivil polisler temsilciliğin olduğu daireye girmeye çalışınca işçiler ise polisler engel oldu. Bunun üzerine polisler dış kapının önüne indiler. Basının içeri girmesine engel olan polisler, kendilerinin Büyükkucak'ın daveti üzerine geldiklerini belirttiler. İlerleyen dakikalarda sivil polis yığınağı artarken, polisler bina önünde etten duvar ördüler. Sendika-polis işbirliği kendini en açık şekilde gösterdi. Polisler sadece basın kartı olanların içeriye girebileceğini bunun Büyükkucak'ın talebi olduğunu belirttiler.

Türk-İş harekete geçti

Saat 17.00 sularında direnişçi işçiler Türk-İş Genel Merkezi tarafından arandı. Direnişçi işçilere, "İşgale son verin, yarın sabah sizinle görüşelim" denildi. İşçiler ise görüşme gerçekleşmedikçe ve talepleri karşılanmadıkça eylemlerini sonlandırmayacaklarını belirttiler.

Direnişçi işçiler megafonla balkondan konuşmalar yaparak taleplerini dile getirdiler ve görüştükleri sendikacıların tutumlarını teşhir ettiler. Hakları ve gelecekleri için direniş çadırları kurduklarını fakat emekten yana olduğunu söyleyen sendikaların kendilerine sahip çıkmadığını belirten işçiler, direnişlerinin görmezden geldiğini vurguladılar.

Direnişçi işçiler saat 17.00'de basına bir açıklama yaparak bilgilendirmede bulundular. Temsilciliğin içerisinde yapılan açıklamaya basının ilgisi yoğundu. Türk Metal üyesi Kale Kilit işyeri temsilcileri, Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, TEKEL direnişçisi Metin Arslan'ın yanısıra gün boyunca EHP, Sosyalizm, Mücadele Birliği, Devrimci Proletarya, İşçi Cephesi, DHF ve Tekstil-Sen işçileri ziyaret etti. BDSP ve DHF gece de temsilcilikte kalarak işçileri yalnız bırakmadı.

Türk-İş yönetiminden söz...

30 Nisan günü öğle saatlerinde, eylemin sürdüğü Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği'nde Türk-İş yöneticileriyle direnişçiler tarafından yapılan basın toplantısıyla taraflar varılan nokta hakkında bilgilendirmede bulundular. Zaman zaman gerilimli tartışmalar olduğu toplantıda Türk-İş yönetimi işçilere her türlü maddi ve manevi destekte bulunma sözü verdi.

Verilen bu sözlerin takipçisi olduklarını ifade eden işçiler ise eylemi noktalarken, sözler tutulmadığı durumda bir kez daha Türk-İş'in kapısına dayanacaklarını söylediler.

İşgale destek yürüyüşü

Basın toplantısından önce direnişçi işçilere destek vermek amacıyla bir yürüyüş düzenlendi. İlerici ve devrimci güçler ile bazı sendikacıların da destek verdiği yürüyüş AKM önünde başladı. "Yaşasın sınıf dayanışması! Zafer direnen işçilerin olacak!" pankartının açıldığı yürüyüşte, Gümüşsuyu Caddesi'nin Dolmabahçe yönü kapatıldı. Bina önünde yapılan açıklamada direnişçi işçilerin onurlu mücadelesine değinilerek, bu mücadeleye sonuna kadar destek olunacağı vurgulandı. Yürüyüşe BDSP'lilerle birlikte DHF ve Birleşik Metal üyeleri destek verdi. Açıklamanın ardından basın toplantısını izlemek üzere binaya girildi.

Direnişçiler: Taleplerimizde kararlıyız!

Toplantıda kürsüde, direnişçi işçiler ile birlikte Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri ve Toleyis Genel Başkanı Cemal Bakındı, Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak ve Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi yer aldı.

İlk sözü Ontex/Canbebe direnişçisi Gamze Kayhan aldı. Kayhan ayları geride bırakan direnişlerinin sermayeye ve sendikal ihanete karşı sürdüğünü, bugün bu eylemi yapmalarının nedeninin de direnişlerine sahip çıkmayan, seslerini duymazdan gelen sendikal bürokrasiye tepkilerini göstermek ve onları mücadelelerine sahip çıkmaya çağırarak olduğunu vurguladı. İşyerinden başlayarak karşılaştıkları sendikal bürokrasi ve ihanet gerçeğini de ayrıntılarıyla anlatarak taleplerini sıraladı. Direnişlere maddi ve manevi destek, taşeronlaştırmaya karşı etkin mücadele, sendikal demokrasinin işletilmesinin önündeki engellerin kaldırılması, 1 Mayıs kürsüsünden söz hakkı talep ettiklerini vurguladı.

Bakındı: Sorunu çözmek için elimizden geleni yapacağız

Kayhan'ın ardından konuşan Cemal Bakındı ise,

konuşmasına ‘taleplerimizi demokratik biçimlerde ifade etmeliyiz’ gibi demagojik ifadelerle başlarken Ontex direnişinden bir hafta önce haberdar olduklarını söyleyerek işçilerin eyleminin ne kadar meşru olduğunu bir kez daha kanıtlamış oldu. Bakındı konuşmasına sorunları diyalog ile çözmek istediklerini, UPS ve Rimaks’ta işçilerin böyle kazandıklarını iddia ederken, şahsen ve Türk-İş olarak sorunun çözümü için ellerinden geleni yapacaklarını söyledi. Ontex/Canbebe ve PTT direnişleriyle maddi ve manevi dayanışma içerisinde olacaklarını, bunun için en kısa sürede bir dayanışma fonu oluşturacaklarını, uluslararası bir kampanya başlatacaklarını, 3 Mayıs Çarşamba günü destek ziyareti örgütleyeceklerini ve daha başka ne gerekiyorsa bunları yetkili kurullarında konuşacaklarını söyledi.

Bakındı işçilerin kendilerini işten atılmasına ortaklık eden Selüloz-İş yönetimi ve işyeri temsilcileri hakkında işlem başlatılması ve istifa etmeleri yönündeki taleplerini ise, hukuken sendikaların işçilerine karışma olanaklarının olmadığını ancak ilgili yöneticilerle görüşeceklerini ve sendikanın işçilere sahip çıkması için ellerinden geleni yapacaklarını söyledi. Bakındı temsilcilerin seçim yoluyla belirlenmesi yönündeki talep konusunda da, bu talebin ancak işçilerin işe geri dönüşlerinin ardından anlamlı olacağını, bu konuda da zaten kendilerinin fiilen yapacakları bir şeyin olmadığını iddia etti.

Bakındı’nın konuşması sırasında hem kürsüden direnişçi işçiler, hem de salonda bulunan destekçi güçler müdahalelerde bulunarak, hem Bakındı’nın çarpıtmalarına yanıtlar verdiler, hem de taleplerin kabulü için uyarılarda bulundular.

Servi: İşçilerin haklı ve onurlu mücadelesini destekliyoruz!

Bakındı’nın ardından konuşan Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi ise işçilerin ancak mücadeleyle kazanabildiğini, bunun somut kanıtının da 1 Mayıs olduğunu vurguladı. Konuşmasında ayrıca, işçilerin haklı ve onurlu bir mücadele verdiğini, kendilerinin bu mücadeleyi takip ettiklerini, sorunu çözmeye çalıştıklarını, bu amaçla da Selüloz-İş yönetimi nezdinde de girişimlerde bulunduklarını, ancak başarıya

ulaşamadıklarını, bugünden sonra Türk-İş’in de verdiği sözlerin arkasında durarak direnişlere daha aktif destek vermesi gerektiğini belirtti. İşçilerin taleplerinin yerinde olduğunun altını çizen Servi, işyeri temsilciliğinin seçim yoluyla belirlenmesinin hukuken olmasa da fiilen uygulandığını ancak bu talebin hemen kabul edilmesinin mümkün olmadığını ifade etti. Servi ayrıca diğer sendikaların Ontex konusundaki suskunluğunun biraz da diğer sendikanın işçilerine karışmama anlayışının sonucu olduğunu belirtti.

Ardından konuşan Faruk Büyükkucak ise, direnişçi işçilerin kendilerine kısa zaman önce ulaştığını, kendilerinin de ellerinden geldiğince onlara yardımcı olmaya çalıştığını ancak sonuç alamadıklarını söyledi. Büyükkucak’ın bu sözlerine işçiler tepki gösterirken ayları bulan bir direnişten haberlerinin olmadığını söylemenin dahi onlar adına sergilenen pratik bakımdan yeterince açıklayıcı olduğu vurgulandı.

Türk-İş’ten destek ve dayanışma sözü!

Ardından direnişçi işçiler ile salonda bulunan destekçiler yeniden söz alarak talepleri bir kez daha yinelerken, somut sözler duymak istediklerini vurguladılar. Bu arada 1 Mayıs alanında ortak metinlerde direnişlerden ve özellikle de Ontex boykotundan bahsedilmesi talebi de ortaya kondu.

Yapılan konuşmaların ardından sözü alan Cemal Bakındı işçilerin taleplerine karşılık neler yapacaklarını tek tek sıralayarak ortaya koydu. Buna göre Türk-İş bünyesinde bir dayanışma fonu oluşturulacak, en kısa sürede direnişlere destek ziyaretinde bulunulacak, uluslararası dayanışma için girişimlere başlanacak, Selüloz-İş yönetimiyle toplanılarak direnişi sahiplenmeleri sağlanacak, Selüloz-İş’in direnişi sahiplenmemesi halinde konfederasyon olarak işçilerin arkasında olunacak, işçilerin işe geri dönmesi için mücadeleye destek verilecek, 1 Mayıs kürsüsünden direnişler sahiplenilecek ve direnişçilerin yükselttiği boykot kampanyasına destek çağrısı yapılacaktır.

Bu açıklamanın ardından direnişçi işçiler Türk-İş’in verdiği bu sözleri anlamlı bulduklarını, ancak önemli olanın pratik olduğunu bu nedenle bu sözlerin takipçisi olacaklarını ifade ettiler.

“Vaatler tutulmazsa yine geliriz!”

Toplantının bitmesinin ardından durumu kendi aralarında değerlendiren direnişçi işçiler, Türk-İş’in verdiği taahhütleri yerine getirmesini takip etmek üzere eyleme şimdilik son verme kararına vardılar.

Direnişçi işçiler kararlarını binanın önünde yaptıkları bir açıklamayla duyurdular. Direnişçi Ontex/Canbebe işçisi Mustafa Bozkurt tarafından yapılan açıklamada, seslerini duyurmak ve Türk-İş’in mücadelelerine destek vermesini talep etmek için Türk-İş’i “ziyaret” ettiklerini, Türk-İş’ten de mücadelelerine maddi ve manevi her türlü desteği vermek konusunda bir dizi taahhüt aldıklarını, bu nedenle de eylemlerini şimdilik kaydıyla bitirdiklerini söyledi. Türk-İş yönetiminin verdiği sözleri tutmaması halinde bir kez daha “ziyaret”te bulunacaklarının bilinmesini isteyen Bozkurt, “yaşasın işçilerin birliği” sloganıyla konuşmasına son verdi.

Ardından konuşan Büyükkucak ise, direnişçi işçilerin büyük bir sorumlulukla Türk-İş’e geldiklerini, kendilerinin de bazı yanlış anlamalar ve küçük hatalarla birlikte direnişçilere sahip çıktıklarını, polisi de içeri sokmadıklarını söyledi. Sınıfın birliği ve dayanışmasına da vurgu yapan Büyükkucak işçilerin iki gün içerisinde yaptıklarıyla mücadelelerinde büyük bir hamle yaptığını ifade ederek, bundan sonra direnişe her türlü maddi ve manevi desteği vereceklerini sözünü burada da bir kez daha tekrarladı.

Eylem sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Sendikalar sokağa, işçilerin yanına!”

Konak Belediyesi taşeron işçileri direnişlerini sahiplenmeyen sendika yöneticilerini protesto etmek için 2 Mayıs günü Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şubesi’nde eylem gerçekleştirdiler.

Şube binasının pencerelerine, üstünde Güldal Mumcu, CHP Genel Başkan Yardımcısı Alaattin Yüksel, CHP İzmir İl Başkanı Tacettin Bayır, Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan ile eski sendikacı CHP İzmir Milletvekili adayı Musa Çam’ın çarpı işaretli fotoğraflarının olduğu “67 kişiye sahip çıkamayan, 70 milyon kişiye nasıl sahip çıkacak” pankartını astılar. Bir saat süren eylemin ardından işçiler alkışlar eşliğinde binadan çıktılar. İşçilere bina önünde bekleyen arkadaşları da destek verdi ve bir açıklama yapıldı.

Açıklamada şunlar söylendi: “*Sendikaları Seçim malzemesi yapan, aidatlarını seçim politikasında harcayan sendikacıların yakalarına yapışacağız. Biz 67 gündür burada oturuyoruz, onlar Aziz Kocaoğlu’na, Hakan Tartan’a desteğe gidiyorlar. İşçilerin yanında olması gereken sendikaları, sokağa yanımıza bekliyoruz. Yanımıza gelmezlerse onları o koltuklarında rahatsız edeceğiz, oturtmayacağız. Bundan sonra Belediye İş Sendikası’nda olanları, il binasında olanları seyredin*”

Kızıl Bayrak / İzmir

Taşeron işçilerden zincirli eylem

Samsun Gazi Devlet Hastanesi’nde sendikalı oldukları için işten atılan taşeron sağlık işçileri 26 Nisan günü gerçekleştirdikleri zincirli eylemle işe geri dönme taleplerini yinelediler.

26 Ocak tarihinden bu yana hastane bahçesinde direnişlerini sürdüren Dev Sağlık-İş üyesi iki işçi ve dört sendika üyesi işçi, kendilerini İl Sağlık Müdürlüğü’ne zincirlediler.

İşçiler eylemde 91 gündür direnişte olduklarını hatırlatarak işten atılan işçilerin geri alınmasını istediler. Çevreden eylemi izleyenler de alkışlara işçilere destek verdi. Taşeron çalıştırmayı protesto eden işçilere polisin müdahalesi ise sert oldu. İşçiler “Atılan işçiler geri alınsın!” ve “Sağlıkta taşeron ölüm demektir!” sloganlarıyla polise uzun süre direnirken, polis işçileri darp ederek gözaltına aldı. Karakola götürülen işçiler ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Amerikancı düzen partilerine oy verme

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde

Gündemde yeni bir genel seçim var. Kimin yöneteceğine güya halkın karar vereceği bu orta oyununa, düzenin egemenleri “parlamentar demokrasi” diyorlar. Oysa emperyalizmin ve işbirlikçi sermaye sınıfının bir dediğini iki etmeyen, böylece emekçilere kan kusturan bugünkü parlamento ve hükümet gidecek, yerine emekçi düşmanı saldırılara kalınan yerden devam edecek bir yenisi gelecek. Hepsî bu!

Bu demokrasi değil, fakat rezilce bir aldatmacadır.

Onyıllardır bu ülkeyi hep onlar, asalak sermaye sınıfının temsilcileri yönetti. Sağıyla ve sözde soluyla sermaye düzeninin tüm partileri, sırayla hükümetler kurdular. Peki bugüne kadar hangi sorunumuzu çözdüler? Emegiyle geçinenler açlıktan, işsizlikten ve sefaletten mi kurtuldu? Temel hak ve özgürlüklerimiz mi tanındı? Ülkemiz üzerindeki utanç verici emperyalist kölelik mi son buldu? Rüşvet, yolsuzluk, hırsızlık, yozlaşma ve çürüme mi ortadan kalktı? Bu düzen, bu düzenin kokuşmuş partileri, emekçilere bugüne kadar ne verdiler? Bundan sonra ne verebilirler?

“Seçim”, “demokrasi”, “hür parlamenter rejim” maskeleri altında oynanan bütün bu oyunlar, sömürü çarkını döndürmek, bu kokuşmuş düzeni ayakta tutmak

içindir. Bu düzende hak ve hukuk da, özgürlük ve demokrasi de, yalnızca bir avuç asalak sömürücü içindir. Her şey onların servetine servet katıp sefahat içinde yaşamasına göre düzenlenmiştir. Bu sömürü düzeninde biz işçilere ve emekçilere tanınan biricik özgürlük, köle gibi çalışıp sefalet içinde sürünme “özgürlüğü”dür.

Yoksulluğumuzu katmerleştiriyorlar!

Tüm yaşadıklarımızın baş sorumlusu, emperyalizme göbekten bağlı işbirlikçi büyük burjuvazidir, onun kokuşmuş kapitalist düzenidir. Devletiyle, hükümetiyle, parlamentosuyla, partileriyle onun adına ülkeyi yönetenlerdir. Amerikancı sermaye iktidarının yarattığı tablo ortadadır. Sefaletimizin olduğu boyutlar ortadadır.

9 yılı bulan AKP hükümetleri döneminde, tüm cumhuriyet döneminin en büyük dış borç ödemeleri yapılmıştır. Fakat buna rağmen toplam dış borç yükü bugün 300 milyar dolara dayanmıştır. Bu, son 20 yılda altıya ve son 10 yılda ise neredeyse üçe katlanan bir dış borç yükü demektir. Devlet bütçesinin önemli bir bölümünü faiz ödemesi olarak yutan devasa iç borçların sözünü bile etmiyoruz.

Ödendikçe büyüyen bu borç tablosu bile kendi başına Türkiye’nin kapitalist ekonomisinin iflasını gösterir. Doğrudan ve dolaylı vergi soygunuyla emekçiden alınanlar, borç faizi olarak düzenli biçimde yerli

ve yabancı sermayeye aktarılıyor. Bunun sonu gelmiyor, gelecek gibi de görünmüyor.

Bu, Türkiye’nin soluğunun kesilmesidir. Bu, emekçilerin kanının emilmesidir.

Ülkede servet-sefalet uçurumu da büyüdükçe büyüyor. Bir yandan artık dünya sıralamasına girebilen yeni dolar milyarderleri, öte yandan milyonların yoksulluğu ve sefaleti... Türkiye’nin bugünkü gerçeği işte budur!

Resmi rakamlara göre milyonlarca insanımız açlık, 20 milyonu aşkın

yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Çalışan her iki kişiden biri sosyal güvenceden tümüyle yoksundur. İşsizlik had safhada ve sürekli de büyüyor. Ve bu dev işsizler ordusu, işi olan insanımızı da açlık sınırında ve kölece koşullarda çalıştırmak için kullanılıyor. Eğitim ve sağlık gibi temel haklar sistemli biçimde gaspediliyor. İşçilerin ve memurların gerçek ücret ve maaşları sürekli düşürülüyor. Emperyalist merkezlerden dayatılan politikalarla ülke tarımı çökertilmiş, emekçi köylülük yıkıma sürüklenmiş durumda.

Eğitimden, sağlıktan, temel altyapı hizmetlerinden, ücretlerden kısıtıkça kısıtılar. Bizden kısıtlarıyla borç faizi ödediler, batan banka ve şirketleri kurtardılar, sermayeye servetler aktardılar. Biz yoksullaştıkça sermaye palazlandı. Biz ürettikçe tufeyli takımının kasaları doldu. Biz sefalet içinde acı çekerken, onlar büyüyen servetler üzerinden sefa sürdüler.

Bu düzenin çarkı işte böyle dönüyor, bu düzende işler işte böyle yürüyor!..

Amerikancı düzen partilerinin programları bir ve aynıdır!

Emperyalizme göbekten bağlı asalak sermaye sınıfı, bu düzenin gerçek efendisidir. Tüm devlet iktidarı onun tekelinde ve hizmetindedir. Yönetime yön veren halkın iradesi, istek ve ihtiyaçları değil, fakat yerli ve yabancı sermayedarların istek ve çıkarlarıdır. Seçim oyunu sonunda kim seçilirse seçilsin, sermayenin programı uygulanacak. Bu düzen altında bugüne kadar işler böyle yürüdü, bu düzen ayakta kaldıkça da böyle yürüyecek...

Burjuva siyaseti, hizmetinde olduğu asalak sermaye sınıfı gibi, yozlaşmış ve çürümüş çıkar çatılarının rant kapısına dönüşmüştür. Bu hırsız ve düzenbazların ne dediklerine değil, ne yaptıklarına bakın! Hepsî Amerikancı, hepsi NATO’cu, hepsi İMF’ci, hepsi özelleştirmecidir. Hepsî işbirlikçi burjuvazinin ve emperyalistlerin hizmetindedir. Hepsî emeğin düşmanı, hepsi sermaye uşağıdır. Onların programları bir ve aynıdır. Bu, işbirlikçi sermayenin ve emperyalistlerin baskı, sömürü ve soygun programıdır.

Demokrasi adı altında sahnelenen seçim oyunuyla amaçlanan, bu çıkar çatılarından birinin ya da birkaçının başa geçerek, “millet iradesi” yaftası altında bu sömürü ve yağma düzenini bir dönem daha sürdürmesidir.

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Bugüne kadar seçim oyununda kim kazanırsa

emekçileri mücadeleye çağırıyor!..

asap sor! Çözüm ne seçimde ne mecliste!

kurtuluş sosyalizmde!

kazansın, kaybeden hep biz işçi ve emekçiler olduk. Oysa onların sömürü ve zulüm üzerine kurdukları bu düzene hiç de mecbur ve mahkum değiliz. Bizim kendi devrimci alternatifimiz, buna dayalı devrimci çıkış yolumuz var.

Yapmamız gereken, kendi kaderimizi ellerimize almaktır. Örgütlü mücadele yolunu tutmak, sömürücü haramilerin, soyguncuların, hortumcuların, çetelerin düzenine başkaldırmaktır. Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için kavgaya atılmaktır. Bu çürümüş sömürü düzenini yıkıp, yerine işçilerin ve emekçilerin gerçek anlamda söz, karar ve iktidar sahibi olduğu yeni bir düzeni, sosyalizmi kurmaktır.

Bunun için, mevcut düzeni tüm kurumlarıyla reddetmeli, işçilerin ve emekçilerin her düzeydeki iktidarını temsil edecek sosyalist bir işçi ve emekçi cumhuriyeti için savaşmalıyız! Bunun için, emperyalistlerin ve büyük burjuvazinin elindeki mülkiyete el konulması, onların tekelindeki tüm zenginliklerin halka maledilmesi, böylece tüm toplumun hizmetinde kullanılması için mücadele etmeliyiz.

Bu bizim için tek gerçek seçenek, biricik gerçek kurtuluş yoludur!

Biz işçi sınıfı devrimcileri, çürümüş sermaye düzenini teşhir etmek, emekçilere gerçek çözüm yolunu göstermek için, bugüne kadar birçok kez genel ve yerel seçimlere katıldık. Her seferinde emekçilerin karşısına bağımsız devrimci adaylar ile çıktık. Gündemdeki seçimlere de etkin bir kampanya ile katılacağız, fakat bu kez bağımsız devrimci adaylar göstermeksizin. Çünkü sermaye devletinin her bir bağımsız aday için talep ettiği 8 bin liralık fahiş haracı ödemeyi reddediyoruz. Sınıfa, emekçilere ve devrime ait bu kaynağı kampanyamız için kullanmayı amaca daha uygun buluyoruz.

Bizler oy avcılığı peşinde değiliz, parlamenter heveslerimiz yok. Amacımız düzenin içyüzünü sergilemek, emekçilere gerçek çözüm yolunu göstermektir. İşçi sınıfının devrimci programını, devrime dayalı çıkış yolunu savunuyoruz! Emekçilerin ve tüm ezilenlerin taleplerini haykırıyoruz. İşçi sınıfını ve emekçileri bu kokuşmuş düzeni yıkmaya, yerine eşitliğe ve gerçek özgürlüğe dayalı sosyalist bir toplum kurmaya çağırıyoruz.

Bu çerçevede, her bilinçli işçi ve emekçiyi, seçimlerde tercihini devrimden ve sosyalizmden yana yapmaya, bunun için de seçim sandığına "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" yazılı pusulalar atmaya çağırıyoruz.

Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!

Bu düzenin ipleri emperyalist efendilerin ellerindedir!..

Emperyalist kölelik zincirlerini kırmalıyız!

Türkiye Ankara'dan değil emperyalist merkezlerden yönetiliyor. Ülkemizde iktidarın ipleri emperyalistlerin ellerindedir. Sermaye devleti tüm temel kurumlarıyla emperyalist merkezlerin denetimindedir. Bu ülkenin ekonomisine ve maliyesine IMF ve Dünya Bankası, siyasetine ABD ve AB, ordusuna Pentagon ve NATO yön vermektedir. Medyası onların denetiminde, kültürü onların egemenliği altındadır. MİT'i, kontr-gerillayı, sendika ağalarını, dış politika ve ekonomi uzmanlarını, parti liderlerini onlar eğitmekte, hazırlamakta, açık ya da dolaylı yönlendirmelerle başa getirmektedirler. Bütün düzen partilerinin kâbesi emperyalist güç odaklarıdır. Emperyalistlerin onayından geçmeyenler, desteğini alamayanlar bu ülkede hükümet olamazlar. Hükümet programları her zaman emperyalist güç odaklarının istek, dayatma ve beklentileri gözetilerek hazırlanır. İşçinin asgari ücretini, memur maaşını, buğday fiyatını, haraç mezat satılacak KİT'leri onlar tespit eder.

Ülkemiz emperyalizmin bölgesel bir savaş üssü durumundadır. Türkiye'nin dört bir yanı ABD ve NATO'ya ait askeri üs ve tesislerle donatılmıştır. Emperyalistler uzun yıllar boyunca topraklarımızdan kaldırdıkları uçaklarla bölge halklarının tepesine bomba yağdırmışlardır. Bugün de Libya'ya karşı yaptıkları gibi.

Emperyalist siyasal köleliğin temeli emperyalist ekonomik ve mali köleliktir. İkincisini kırmadan birincisini kırmaya olanağı yoktur. Bu köleliğin sınıfsal dayanağı işbirlikçi büyük burjuvazidir, onun şu ya da bu görünüm altındaki iktidarındır.

Emperyalizme göbekten bağlı işbirlikçi sermaye sınıfı ve onun iktidarı varoldukça, ülkemizin bağımsızlığı ve egemenliği, bölge ve dünya halkları ile barış, eşitlik ve kardeşlik temeline dayalı ilişkiler hayaldir. Onların iktidarı bölgede ve dünyada halklar arasında kalıcı barışın önündeki temel engeldir.

Dolayısıyla, sermaye iktidarını ve gerisindeki emperyalizmi hedef almayan hiçbir mücadele, parti ve program bağımsızlıkçı olamaz. Gerçek bağımsızlık ve egemenlik, ancak sermaye iktidarına son vermekle mümkündür. Emperyalist kölelik ancak toplumsal bir devrimle altedilebilir.

Bu topraklarda bağımsızlık bayrağı işçi sınıfının ellerindedir. Emperyalist köleliğe karşı tek gerçek alternatif, sınıfın devrimci partisinin sosyalizm programıdır.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu; gerçek bağımsızlık ve egemenlik yolunda ilerleme hedefine sıkı sıkıya bağlı olarak, tüm işçi ve emekçileri aşağıdaki acil talepler için derhal mücadeleye çağırır:

✓ **Dış ve iç borç ödemeleri durdurulsun! Tüm borçlar geçersiz sayılsın!**

✓ **İMF, DB, DTÖ vb. emperyalist kuruluşlarla kölece ilişkilere son!**

✓ **Emperyalistlerle açık-gizli tüm kölelik anlaşmaları iptal edilsin!**

✓ **Tüm NATO ve ABD üsleri kapatılsın!**

✓ **NATO, AB, AGİT vb. emperyalist kuruluşlarla tüm ilişkilere son!**

✓ **Emperyalist savaşa ve saldırganlığa son! Kahrolsun emperyalizm!**

Yaşasın bağımsız sosyalist Türkiye!

Ne düzen partileri, ne seçimler, ne demokrasi yalanları!..

Temel hak ve özgürlükler için dişe diş mücadele!

Bu ülkede vahşi sömürü koşullarına sürekli biçimde azgın bir devlet terörü eşlik ediyor. Sermaye devleti hak ve özgürlük isteyenlerin karşısına baskı ve zorbalık, işkence ve katliamlarla çıkıyor.

Bu ülkede devrimci toplumsal muhalefet döne döne ezildi. İşçilerin ve emekçilerin talepleri her seferinde baskı, zorbalık ve yasaklarla bastırılmaya çalışıldı. Kardeş Kürt halkının özgürlük ve eşitlik istemi kirli savaş ve katliamlara hedef oldu. 12 Mart ve 12 Eylül askeri faşist darbeleri bunun için yapıldı. Bugünkü devasa baskı ve terör aygıtı bunun için yaratıldı. Başta 12 Eylül anayasası olmak üzere sayısız faşist yasal düzenleme buna hizmet etti. Sistematik işkence, binlerce yargısız infaz ve gözaltında kaybettirmeler, zindan katliamları, F tipi hücreler, hepsi bu aynı amaca yönelikti. Sağıyla soluyla hükümet olan tüm düzen partileri, sermayenin terör cumhuriyetinin bu kanlı programını uyguladılar. Onların utanmadan adına “demokrasi” dedikleri, gerçekte bu kanlı tarihsel suç tablosudur.

Onların sözde demokrasisi, derin sınıfsal eşitsizlikler ve zorbalık üzerine kuruludur. Onların sahte demokrasisi sömürüye ve soyguna, işsizliğe ve yoksulluğa kölece boyun eğmemizi dayatmaktadır. Bir tarafta açık sınırında işsiz, eğitimsiz ve geleceksiz bırakılan milyonlar, diğer tarafta her şeye el koyan bir avuç sömürücü! Onların demokrasisi işte budur!..

Sermaye iktidarı bu kanlı tablonun üstünü bir süreliğine AB'ye uyum yasalarıyla örtmeye çalıştı. İğreti rötüşlara dayalı bazı yasal düzenlemeleri, demokratik hak ve özgürlüklerin tanınması olarak yutturmak istedi. Ama bütün bu aldatıcı AB makyajı, sermaye düzeni gerçeğine birkaç yıl bile dayanamadı. Ardı arkası kesilmeyen yeni yasal düzenlemelerle durum eskisinden beter hale getirildi. Baskı, terör ve yasaklar düzeni yeniden tahkim edildi. AB'yle birlikte ülkeye demokrasi gelecek masalları da bu arada bir yana bırakıldı.

İşbirlikçi burjuvaziden ve emperyalist efendilerinden temel hak ve özgürlükleri bahşetmelerini beklemek, bile bile kendini aldatmaktır. Zira onlar sorunun çözümü olmak bir yana, bizzat

kaynağıdır. Tüm bu baskı, terör ve yasaklar sistemi, tam da onların sömürü ve talan düzeni sorunsuzca işleyebilsin dierdir.

Çözüm, temel hak ve özgürlüklerimizi örgütlü mücadelenin gücüyle söke almaktan geçmektedir. Grevlerimiz yasaklanıyorsa, bu yasakları hiçe sayarak direnmektir. Gösterilerimiz yasaklanıyorsa, alanları yasaklara rağmen fethetmektir. Süreklileşen baskı, terör, işkence ve katliamlara karşı harekete geçmek, hesap sormaktır. Gasp edilmek istenen haklarımızı dişe diş bir mücadeleyle savunmasını bilmektir. Çözüm her alanda direnmektir! Çözüm temel hak ve özgürlükler için yiğitçe savaşımdır!..

Bu, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da ayaklanan emekçi halklar tarafından da bir kez daha kanıtlanmıştır. Emekçi halklar baskı ve köleliğe karşı isyanın yolunu seçerek diktatörleri kovup emperyalist egemenliği sarstılar. Kurulu düzeni temellerinden yıkamasalar da, bir dizi hakkı koparıp aldılar.

Ayaklanan emekçi halkların da gösterdiği gibi, temel hak ve özgürlüklerimizi ancak sermaye iktidarına karşı savaşılar kazanabiliriz. Bu mücadelenin kararlı ve tutarlı öncülerini işçi sınıfı devrimcileridir. Onlar, çözüm sömürücülerin iktidarına karşı işçi sınıfının devrimci iktidarıdır diyorlar. Emekçileri sınıfın devrimci partisi önderliğinde hak ve özgürlükler mücadelesini yükseltmeye, bu mücadeleyi bugünkü baskı ve sömürü düzenini tarihe gömmeye mücadelesiyle birleştirmeye çağırıyorlar.

Gerçek demokrasi mücadelesinin bir devrim ve iktidar mücadelesi olduğunun bilincinde olan **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**; işçileri ve emekçileri, aşağıdaki acil demokratik hak ve özgürlükler uğruna mücadeleyi yükseltmeye çağırır:

✓ **Sınırsız söz, basın, örgütlenme ve gösteri özgürlüğü!**

✓ **Tüm çalışanlara grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı!**

✓ **MGK, Özel Yetkili Mahkemeler ve askeri yargı feshedilsin!**

✓ **Tüm faşist-militarist kurumlar dağıtulsın!**

✓ **Sıkıyönetim, Olağanüstü Hal, TMY, PVSK ve İller İdaresi vb. tüm faşist yasalar iptal edilsin!**

✓ **Katliamcılar, işkenceciler ve hırsızlar halka açık mahkemelerde yargılansın!**

✓ **F Tipi Hücreler yıkılsın, tutsaklara özgürlük!**

✓ **Kürt halkına özgürlük!**

Sömürü düzeninde

gençliğin geleceği yoktur!

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizmdir!

Sermaye iktidarı emeğe olduğu kadar gençliğe de düşmandır. Gençliği çok yönlü bir baskı ve kuşatma altında tutmaktadır. Çünkü gençliğin enerjisi, dinamizmi ve yaratıcılığıyla toplumsal yaşama katılmasından, böylece devrimleşmesinden korkmaktadır. Çünkü bu düzenin, gençliğin haklı ve meşru taleplerini karşılama olanağı yoktur.

Gençlik herkese parasız, bilimsel demokratik, anadilde eğitim hakkı istiyor. Sermaye düzeni ise üniversiteleri emekçi çocuklarının yüzüne kapatıyor, eğitimi paralı hale getiriyor, gerici, şoven ve yoz bir eğitim dayatıyor, anadilde eğitim hakkını gaspediyor.

Gençlik herkese iş, herkese insanca yaşamaya yeterli ücret istiyor. Sermaye düzeni ise işsizlik ve sefalet ücreti, ağır çalışma koşulları sunuyor.

Gençlik özgürlük, adalet, eşitlik, söz hakkı istiyor. Sermaye düzeni ise faşist terörle, baskılarla, işkence ve katliamlarla, disiplin cezalarıyla, YÖK'üyle, polisiyle gençliğin karşısına dikiliyor.

Gençlik cehaletten kurtulmak, aydınlanmak, her açıdan özgürleşmek istiyor. Sermaye düzeni ise gerici yoz burjuva kültürüyle gençliği uyuşturuyor. Ona bencilliği, cehaleti, yüzeyselliği, umutsuzluğu, yozlaşmayı dayatıyor.

Gençlik özgürlük, eşitlik, barış ve kardeşlik istiyor. Amerikancı sermaye iktidarı ise emperyalizmin sefil çıkarları için gençliği savaşa sürüyor.

Gençlik sömürsüz bir dünya, özgür bir ülke, halkların barış içinde kardeşçe yaşadığı bir gelecek istiyor. Kapitalist düzen ise sömürü, savaş ve zorbalık üretmeye, böylece gençliğin geleceğini tümenden karartmaya devam ediyor.

Bu düzen gençliğe barış içinde bir dünya, insanca yaşanacak bir gelecek sunamaz. Gençlik bunlar uğruna devrim yolunu tutmalıdır. Bu köhnemiş düzeni yıkmaya mücadelesine kendi cephesinden omuz vermeli, işçi sınıfının devrimci bayrağı altında savaşmalıdır.

Ulusal baskıya, eşitsizliğe ve inkarcılığa son! Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Bu düzen ulusal baskı ve eşitsizlikler üzerine kuruludur. Sermaye iktidarı altında bu topraklar adeta bir halklar hapishanesine dönüşmüştür. Kürdüyle, Lazıyla, Ermenisiyle, Rumuyla, Çerkeziyle, Arabıyla, Gürcüsüyle, Romanyla bu toprakların zenginliğini oluşturan çeşitli halkların ulusal kimlikleri, dilleri ve kültürel değerleri yok sayılmıştır. Irkçılık, inkarcılık, halklara düşmanlık ve şovenizm, sermaye düzeninin ve devletin harcı olmuş, halklar insanlık dışı baskı ve zorbalıklara maruz kalmıştır. Kardeş Kürt halkının meşru ulusal özgürlük ve eşitlik istemleri her seferinde kanlı katliamlarla bastırılmıştır.

Sermaye iktidarı altında bu topraklarda halkların özgürlüğe ve eşitliğe dayalı gönüllü birliği sağlanamaz. İktidarın sözde “Kürt açılımı”nın iflası bunu bir kez daha göstermiştir. Bu düzenin bütün partileri halklar karşısında zorbalığı, inkarcılığı, şovenizmi savunmaktadır. Sermaye iktidarı altında bu ülke halklar hapishanesi olmaya devam edecek, inkarcılık ve asimilasyon, ulusal baskı ve zulüm sürecektir.

Bundan kurtulmanın yolu, tüm milliyetlerden emekçilerin işçi sınıfının devrimci bayrağı altında birleşmesinden geçmektedir. Bu topraklarda halkların gerçek özgürlüğe ve tam eşitliğe dayalı gönüllü birliği ancak bu bayrak altında savaşarak kazanılabilir. Halkların devrimci birliği, sermaye iktidarı ve emperyalistler yenilgiye uğratarak elde edilebilir.

✓ **Her türlü ulusal baskı, eşitsizlik ve ayrıcalığa son!**

✓ **Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı!**

✓ **Tüm dillerin tam hak eşitliği! Anadilde eğitim hakkı!**

✓ **Tüm azınlık milliyetlere kendi dillerini ve kültürlerini kullanma, koruma ve geliştirme hak ve olanağı!**

Gerçek özgürlük ve tam eşitlik sosyalizmle gelecek!

Reformist solun yaydığı parlamentar hayalleri reddedelim!

Bu ülkede kullanabildiğimiz ne kadar hak varsa, tümü de onyılları bulan mücadelelerle kazanılmıştır. Bir parça nefes almanın bile dışı dış bir mücadeleyi gerektirdiği bu toplumda, parlamentoya girmeyi kendi başına amaç olarak koyanlar, seçimleri ve parlamentoyu çözüm olarak sunanlar, devrimden umudunu kesenler olabilir ancak. Reformist solun tutumu ve konumu budur.

Her seçim vesilesiyle kurdukları sözde birlikler ya da “blok”lar, devrimci ilke ve amaçların, devrime dayalı çözüm programının bir yana bırakılmasına dayalıdır. Bu, işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesinden umudunu kesip, burjuva kurumlar ve platformlar içinde çözüm arama tercihidir. Bu türden bloklaşmaların seçimden seçime gündeme gelmesi de bundan dolayıdır.

Sermayenin kanlı ve kirli işlerinin bir örtüsü olarak kullandığı seçim tuzağı ancak, devrimci bir iddia, program ve pratikle parçalanır. Ancak bu devrimci kaygıyla hareket edilirse, tüm çalışma buna tabi kılınırsa, seçimlerden devrimci amaçlar doğrultusunda yararlanılabilir.

BDSP’de temsil edilen komünistler, tam da bu kaygı ve iddiayla, seçimlere sınıfın bağımsız devrimci platformuyla katılıyorlar. Sermayenin programı karşısına sınıfın devrimci programı ve işçi sınıfının devrimci iktidar mücadelesiyle çıkıyorlar.

Kadının kurtuluşu emeğin kurtuluşu mücadelesinden ayrılamaz!

Çalışma yaşamında kendilerine en az yer verilenler onlar... Daha düşük ücretlerle çalışmak zorunda bırakılanlar onlar... Tarlada, fabrikada, evde, işyerinde ter döküp de toplumsal yaşamın dışına itilenler onlar... Evin/ev işlerinin uysal kölesi yapılanlar onlar... Eğitim göremeyenler içinde çoğunluk, yönetim kademelerinde azınlık olanlar onlar... Kendini geliştirme olanakları, söz ve karar verme hakları ellerinden alınanlar onlar... Sefalet ücretleriyle ve sosyal güvenceden yoksun olarak yaşamak zorunda olmanın yükünü, sıkıntısını en çok çekenler onlar... Sokakta, işyerinde her türlü cinsel baskı ve şiddete, ayrımcılığa maruz kalanlar onlar... Namus adına katledilenler onlar... Gericilerin, din tacirlerinin kapatıp susturarak, burjuvazinin cinsel obje olarak pazara sürerek aşağıladığı onlar... Bedenini bir mal gibi satmaya, fuhuş bataklığına çekilmeye zorlananlar onlar... Savaşın yıkımı ve faşizmin beyaz terörü karşısında insan olarak, ana,

eş ve kardeş olarak, en büyük acıyı yaşayanlar onlar... İşgal ordularınca tecavüzlere uğrayanlar, cephe gerisinin yükünü çekenler onlar...

Onlar, ezilenler ordusunun yarısını oluşturanlar, yani kadınlar!.. Çifte sömürünün ve köleliğin prangalarını yüzyıllardır boyunlarında taşıyanlar!..

Düzen partilerine verilen her oy, kadınlar üzerindeki çifte köleliğin perçinlenmesi demektir. Düzen partilerine verilen her oy, bu aşağılamanın sürmesi demektir.

Kadının özgürlüğü, toplumun özgürlüğü demektir. Kadının kurtuluşu mücadelesi emeğin kurtuluşu mücadelesinden ayrılamaz. Kadın ancak sınıfsız ve sömürsüz bir dünyada gerçekten özgür ve her bakımdan eşit olabilir.

Emekçi kadınlar! Maruz kaldığınız çifte sömürü ve kölelik koşullarına ancak toplumsal bir devrim son verebilir. Sizleri düzen, düzen partileri, yasalar, vaadler değil, ancak mücadele özgürleştirir.

Ya çifte köleliğin zincirini parçalamak için mücadelenin en ön saflarında yer alarak bir kişilik ve kimlik kazanmak, ya da her gün daha ağır bedeller ödeyerek hiçleşmek! Bizden sonraki nesillere ya özgürlüğün ateşini, ya da kölelik zincirlerimizi miras bırakmak! Emekçi kadını bekleyen gerçek seçim işte budur.

✓ **Toplumsal hayatın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği!**

✓ **Kadınlar üzerindeki her türlü baskıya, eşitsizliğe ve cinsel ayrımcılığa son!**

✓ **Eşit işe eşit ücret!**

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Amerikancı düzen partilerine oy verme, hesap sor!

Milyonlarca işçiyi ve emekçiyi sefalet, açlığa, işsizliğe mahkum edenler, bizden oy istiyorlar!

Ülkeyi uluslararası sermayenin direktifleriyle yönetip yoksulluğumuzu katmerleştirenler, ülke kaynaklarını emperyalistlere peşkeş çekenler, bu ülkeyi Amerika’nın çiftliğine dönüştürenler, bizden oy istiyorlar!

İşçi sınıfını ve emekçileri ağır sömürüye ve kölece çalışma koşullarına mahkum edenler, bizden oy istiyorlar!

ABD’nin hizmetinde kardeş halkların katledilmesine alet olanlar, emperyalist savaş aygıtı NATO’nun safında Afganistan işgaline ve Libya’ya karşı savaşa katılanlar, bizden oy istiyorlar!

Temel hak ve özgürlüklerimize gaspedenler, insanca yaşam mücadelemizi coplarla, işkencelerle, tutuklamalarla bastırmaya çalışanlar, bizden oy istiyorlar!

Kardeş Kürt halkının kimliğini, özgürlüğünü ve meşru ulusal haklarını inkar edenler, kudurgan bir şovenizmin bayraktarlığını yapanlar, bizden oy istiyorlar!

Üniversite kapılarını milyonlarca gencin yüzüne kapatanlar, sağlığı, eğitimi paralı hale getirenler, bizden oy istiyorlar!

Bütün bunlardan dolayıdır ki, düzen partilerine verilen her oy, içerde baskı, sömürü ve soygun düzenine, dışarda emperyalist saldırganlığa ve savaşa destek demektir.

Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!

Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!

İşçi sınıfı savaşıacak, sosyalizm kazanacak!

Sorunlarımızı ne kokuşmuş düzen partileri, ne seçimler, ne hükümetler, ne parlamento çözebilir. Sorunlarımızı ancak kendi gücümüz, birliğimiz ve örgütlü mücadelemizle çözebiliriz. İnsanca yaşanılır bir geleceği ancak kendi ellerimizle kurabiliriz. Bunun için kenetlenip sömürücü asalakların saltanatına son vermekten başka bir seçeneğimiz yoktur.

Bizi bekleyen seçim apaçık ortadadır: Ya sefalet içinde ve baskı altında diz çökerek, hergün daha ağır bedeller ödeyerek, köle gibi yaşayacağız. Ya da artık yeter deyip ayağa kalkacak, özgürlüğümüz ve geleceğimiz için dövüşeceğiz!

Başkaca bir yol, başkaca bir seçim yoktur!..

İşçi sınıfı devrimcileri olarak komünistler, bu düzenin içyüzünü teşhir etmek ve gerçek çözüm yolunu göstermek için seçimlere katılıyorlar. Komünistler sömürü, soygun, talan düzenine karşı işçi sınıfının ve emekçilerin çıkarlarını temsil ediyor, onların taleplerini savunuyorlar. Emekçileri sınıfın devrimci partisi saflarında örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyorlar.

Bu çağrı, asalak sermaye sınıfına karşı kesintisiz bir örgütlü mücadele yürüten sınıf bilinçli işçilerin ve sınıf devrimcilerinin çağrısıdır.

Bu çağrı, temel hak ve özgürlüklerimizi koparak alma, geleceği birlikte kurma çağrısıdır.

Bu çağrı, emperyalist haydutların yağma savaşlarına karşı emekçi halkların yanında ve işçi sınıfının saflarında mücadele etme çağrısıdır.

Bu çağrı, kapitalizmin yıkım ve savaş programına karşı işçi sınıfının devrimci programı ve kurtuluş bayrağı altında birleşme çağrısıdır.

Bu çağrı, kapitalizmin savaş ve yıkım düzenine karşı savaşı, sömürsüz bir dünya için, devrim ve sosyalizm için mücadele çağrısıdır.

Bu çağrı, ezilen ve sömürülen milyonlara, aşağıdaki acil talepler uğruna harekete geçme ve bunu devrim ve sosyalizm mücadelesine bağlama çağrısıdır.

✓ **Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!**

✓ **7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!**

✓ **İnsanca yaşamaya yeterli, vergiden muaf asgari ücret!**

✓ **Tüm çalışanlar için genel sigorta hakkı!**

✓ **Herkese parasız sağlık hizmeti!**

✓ **Herkese her düzeyde parasız eğitim!**

✓ **Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun ucuz konut!**

✓ **Topraksız ve az topraklı köylüye toprak!**

✓ **Emekçi köylünün her türlü borç yükü geçersiz sayılsın!**

✓ **Her türlü dolaylı vergi kaldırılınsın! Artan oranlı gelir ve servet vergisi!**

✓ **Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, esnek üretime hayır!**

Kahrolsun

sermaye

diktatörlüğü!

Yaşasın sosyalist

işçi-emekçi

iktidarı!

BDSP (Bağımsız

Devrimci Sınıf

Platformu)

Nisan 2011

Faşist saldırı girişimi sökmedi!

BDSP seçim bildirgesini Taksim’de açıkladı!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), 12 Haziran’da yapılacak genel seçimlere ilişkin tutumunu ve seçim bildirgesini 24 Nisan günü Taksim’de bir yürüyüşle ilan etti. Yürüyüş sırasında sahnelenen faşist provokasyona devrimci bir toklukla karşı koyan BDSP’liler, yürüyüşlerini kararlılıkla sürdürdüler. Devrimci kararlılık ve militan duruş çevreden de destek buldu. Yapılan ajitasyon konuşmalarını ilgiyle dinleyenler alkış ve ıslıklarla destek verdiler.

Faşist saldırı girişimine rağmen yürüyüş sürdü

BDSP’liler yürüyüş için Galatasaray Lisesi önünde toplandılar. Aynı sırada lise önünde birikmiş bulunan faşist grup da, Ermeni soykırımının yıldönümü bahanesiyle ırkçı-şoven bir gösteri yapmaktaydı. BDSP’lilerin kızıl bayraklarını ve pankartlarını açarak sloganlarını haykırmaları üzerine, polis barikatlarıyla koruma altına alınan faşistler de kudurmaya başladı. Polis koruması altında saldırıya yeltenen, saldırı için havai fişek de kullanan faşistlere BDSP’liler “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!” sloganıyla yanıt verdiler.

BDSP’liler saldırıya rağmen yürüyüşlerini sürdürülürken, bu sırada da çevredeki halka yönelik ajitasyon konuşmaları yapıldı. Konuşmalarda faşist sürülerin tarihleri boyunca olduğu gibi, devrimcilere ve komünistlere karşı kullanıldığı belirtilerek, bu faşist sürülerin Sivas’tan, Çorum’dan, Maraş’tan tanındığı vurgulandı.

Bu kararlı duruş karşısında faşist güruhu Taksim’e doğru yönlendiren polis, daha sonra BDSP’nin önüne barikat kurdu. Polis barikadı önüne dayanan sınıf devrimcileri bu kez de polisin sivil faşistlerle işbirliğini ve sermayeye hizmet için nasıl kullanıldığını anlatan teşhir konuşmaları yaptılar. Polis daha sonra barikadı kaldırdı. Yürüyüş böylelikle Taksim’e kadar coşku ve kararlılıkla devam etti.

BDSP korteji açıklamanın yapıldığı Taksim Meydanı’na ulaştığında faşist grup da burada bulunuyordu. Polis BDSP’lilerle faşist grup arasına barikat oluştururken, faşistler bu sırada da kudurmaya devam ettiler. Ancak sınıf devrimcileri “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!”, “Ne seçim, ne meclis, çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” sloganlarını coşkuyla haykırmaya devam ettiler. Bu sırada çevrede de çok sayıda insan toplandı. Bu süre boyunca kesintisiz biçimde kitleye yönelik ajitasyon konuşmaları yapıldı. Faşist grup, çürümüş düzen gerçeği, seçimler üzerine odaklanan ajitasyon konuşmalarında, safların sıklaştırılması devrim bayrağının yükseltilmesi çağrısı yapıldı.

“Kurtuluş için devrimden başka bir yol yoktur!”

BDSP’liler güvenlik önlemlerini de aldıktan Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

sonra olağan programlarına geçtiler. İlk olarak sözü BDSP temsilcisi aldı. Konuşmasına faşist güruhun on yıllardır her türlü toplumsal kurtuluş davasının karşısına çıkarıldığını vurgulayarak başlayan temsilci, bugün tezgahlanan bu faşist provokasyonla Kürt halkına yönelik estirilen terörün dahi tek başına seçim oyununun gerçek yüzünü ortaya koymaya yettiğini söyledi. Düzenin efendilerinin bu faşist beslemeler ile birlikte baskı ve zor aygıtlarıyla iktidarını sürdürdüğünü, böyle bir düzende seçim sandığının ve parlamentonun bir aldatmaca olduğunu, dolayısıyla her hak ve özgürlük mücadelesinin ancak bu iktidar sistemine karşı verildiği koşullarda başarıya ulaşabileceğini anlattı.

Kurtuluş için devrimin şart olduğunu belirtti, Ortadoğu halklarının eylemleriyle bunu kanıtladığını söyledi. BDSP’nin seçimlere ilişkin yaklaşımını ortaya koyarak, işçi ve emekçileri devrim bayrağını omuzlamaya çağırdı. Son olarak 1 Mayıs’a değinerek, Taksim’in militan mücadeleyle nasıl kazanıldığını hatırlattı ve 2011 1 Mayıs’ında bir kez daha Taksim’de olma çağrısı yaptı.

Konuşma çevrede bulunanlar tarafından alkışlarla karşılandı.

Devrimci seçim bildirgesi ilan edildi

Ardından BDSP’nin seçim bildirgesinin okunmasına geçildi. Sade ve tok bir dille okunan devrimci seçim bildirgesini, uzunluğuna rağmen emekçiler ilgiyle dinlediler. Bildirgenin okunması sırasında sıklıkla sloganlar atıldı.

Bildirgenin okunmasının ardından bir kez daha düzenin baskı ve terörü karşısında devrim ve sosyalizm bayrağını onurla taşımaya devam edileceği haykırılırken, düzenin seçim oyununu bozmak için işçi sınıfının mücadele bayrağı altında birleşme çağrısı yapıldı.

Ardından program bitirildi. BDSP’liler eylemlerini bitirmeden önce faşist grup da dağılmıştı. Buna rağmen olası bir provokasyon ve saldırı girişimine karşı önlem olarak toplu olarak alandan ayrıldı. Faşist saldırı girişimi karşısında SDP ile bazı ilerici güçler de eyleme destek verdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dünyada 1 Mayıs...

Yaygın ve kitlese!

İşçilerin uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs tüm dünyada coşkuyla kutlandı. İşçi ve emekçiler meydanları doldurdu. Avrupa ülkelerinde sosyal yıkım saldırıları protesto edilirken, birçok ülkede de ücret artışı temel talep olarak dile getirildi.

Ortadoğu’da isyan ruhu

Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde de 1 Mayıs coşkuyla kutlandı.

Fas’ta gençler, sendikacılar ve özgürlüklerin arttırılması talebiyle çeşitli eylemler yapan 20 Şubat Hareketi üyeleri birçok kentte 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirdi. Başkent Rabat’taki gösteriye katılanların sayısının 3 bin dolayında olduğu belirtildi.

Mısır’da 1 Mayıs kutlamalarının adresi Tahrir Meydanı’ydı. Meydanda toplanan binlerce kişi mücadelenin devam ettiğini dile getirdi. Kurulan sembolik mahkemede Mübarek yargılanırken, ücret artışı dile getirilen talepler arasında yer aldı.

Ürdün’ün başkenti Amman’da çok sayıda işsiz genç çalışma hakkı ve insanca yaşam talebiyle Çalışma Bakanlığı önünde oturma eylemi yaptı.

Filistin’de gerçekleştirilen 1 Mayıs gösterilerinde İsrail işgali ve emperyalist saldırganlık protesto edildi. Çeşitli kentlerde küçük çaplı eylemler yapıldı.

Irak 1 Mayıs’ında Irak Komünist Partisi’nin yoğun katılımı vardı. Eylemlerde işgalci ABD’nin Irak’tan çekilmesi talebi dile getirildi ve kukla hükümet protesto edildi.

Kuzey Kıbrıs’ta 1 Mayıs eylemine özelleştirme politikalarına ve Kıbrıs Türk Hava Yolları’nın kapatılmasına karşı şiarlar damgasını vurdu.

Japonya’da nükleer karşıtı gösteriler

Japonya’daki 1 Mayıs mitinglerinde nükleer karşıtlığı öne çıktı. Deprem ve tsunami felaketinin ardından Fukushima santralinde yaşanan sızıntının yol açtığı paniği yaşayanlar, başkent Tokyo’da nükleer santrallere karşı iki ayrı gösteri düzenledi.

Avrupa’da kemer sıkma politikaları protesto edildi

İspanya’da sendikalar ülke genelinde 80’in üzerinde toplantı ve gösteri gerçekleştirdi. Başta Valencia olmak üzere binlerce kişi 1 Mayıs kutlamalarında işsizliği protesto etti.

Portekiz’de de kemer sıkma politikalarına karşı tepkiler 1 Mayıs alanlarına yansıdı.

Belçika’da da sosyal yıkım saldırılarına karşı tepki vardı.

İngiltere’nin başkenti Londra’da yaklaşık 10 bin kişi önceki yıllarda olduğu gibi Trafalgar Meydanı’nda biraraya gelerek 1 Mayıs’ı kutladı. Marx Memorial Library önünden başlayan yürüyüş Trafalgar Meydanı’nda sona erdi.

İsviçre’nin Zürih kentinde sendikaların ve sol partilerin öncülük ettiği yürüyüşe 10 bin kişi katıldı.

Yunanistan’da 1 Mayıs grevlerle kutlandı. Tren ve feribot seferleri iptal edilen Yunanistan’da yapılan grevden dolayı birçok şehirde ulaşım kilitlendi.

Başta Atina olmak üzere meydanlardan “Krizin bedelini biz ödemeyeceğiz!” şiarı yükseldi.

Avusturya’da başta başkent Viyana olmak üzere ülkenin çeşitli bölgelerinde mitingler düzenlendi.

Viyana’da bulunan Rathaus Meydanı’nda yüz bin

kişi toplandı. 1 Mayıs dolayısıyla metro, otobüs, tramvay gibi kamu taşıtları da öğlen saatlerine kadar sefere çıkmadı.

Asya ülkelerinde kitlese 1 Mayıs

Asya’daki en büyük yürüyüşlerden biri **Güney Kore**’nin başkenti Seul’de düzenlendi.

Yaklaşık 50 bin kişinin katıldığı yürüyüşte, milyonlarca kişinin yoksullaşmasına yol açan yüksek enflasyonla mücadele edilmesi çağrısı yapıldı.

Dünyadaki en kitlese 1 Mayıs gösterilerinden birinin yapıldığı **Endonezya**’da peşpeşe yaşanan doğal afetler karşısında yoksullaşan emekçiler daha iyi yaşam koşulları istedi. Endonezya’da da 1 Mayıs yürüyüşünde göstericiler polisle çatıştı, Devlet Başkanlığı Sarayı önünde lastik yaktı.

Filipinler’in başkenti Manila’da yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı gösteride ücret artışı talep edildi. Son yılların en kitlese 1 Mayıs’ı gerçekleştirildi.

Tayvan’ın başkenti Taipei’deki gösteriye de yaklaşık 2 bin emekçi katıldı. Hong Kong’da sabah düzenlenen bir yürüyüşte 2 bin kişi, öğleden sonra düzenlenen bir başka yürüyüşte ise 5 bin kişi yer aldı.

Rusya

Büyük çoğunluğunun pazartesi günü de resmi tatil olması nedeni ile üç gün tatil yaptığı bayramda özellikle Komünist Parti kızıl bayraklarla meydanları doldurdu. Lenin ve Stalin heykelleri önünde basın açıklamaları yapılması dikkat çekti. Birçok eylemde Lenin ve Stalin dövizleri, pankartları taşındı.

Moskova’da işçi sendikaları 2 farklı miting düzenledi. Gösterilere yaklaşık 2 milyon kişinin katıldığını belirten sendikalar, 1 Mayıs’ta sokaklarda ayrıca çok fazla polis olmasına tepki gösterdi. İşçiler, ücretlerin artırılması ve sosyal hakların garanti altına alınmasını istedi.

Venezuela

Venezuela’da da 1 Mayıs kutlamaları oldukça kitleseldi.

Küba

Küba’da yapılan kutlamalar oldukça coşkulu geçti. Kutlamalar akşam saatlerine kadar sürdü. Kitle Devrim Meydanı’na sığmadı. Başkent Havana dışında da gösteriler yapılırken, Küba Komünist Partisi’nin aldığı ekonomik kararların arkasında bulunduğu belirtildi.

1 Mayıs 2011 | Tahrir

ABD

ABD’de New York kentinde 1 Mayıs göçmenlerin, Latin Amerika kökenlilerin ve siyah nüfusun çoğunluğunu oluşturduğu yüzlerce kişinin katılımıyla kutlandı. Alanda en dikkat çeken renkli bir toplumun biraraya gelmiş olmasıdır. Eylemde herkese eğitim, herkes için eşit haklar, yasal konumda olmayan göçmenlerin yasallaştırılması ve ABD’nin Libya’dan elini çekmesi talepleri yükseltildi.

Kampana’da direniş sürüyor

Kampana Deri’de sendikalaşma mücadelesi yürüttükleri için işten atılan Deri-İş üyesi işçilerin direnişi sürüyor.

Direnin 40. gününde, Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi direniş çadırına gelerek Kampana patronu ile İzmir’de gerçekleştirdiği görüşmenin ayrıntılarını işçilere aktardı. Kampana patronunun işten atılan işçiler için “Onlar benim işçilerim değil, taşeronun çalışanlarıydı” ifadelerini kullandığını söyleyen Servi, patronun asıl olarak sendikaya tahammül edemediğini vurguladı. Toplu sözleşme döneminde olduklarını söyleyen Servi, bu görüşmelerde Kampana işçilerinin durumundan da söz edeceklerini dile getirdi.

Kampana’da direnişin kazanmaması için deri patronlarının elbirliği ile çalıştıklarını hatırlatan Servi, Kampana işçileriyle sınıf dayanışmasını yükseltmenin önemine vurgu yaparak direnişi yalnız bırakmayanlara teşekkür etti. Servi, yapılacak toplu sözleşme görüşmesinin ardından temsilcilerin toplanacağını ve yeni eylem takvimlerini açıklayacağını da duyurdu. Servi’nin konuşmasını direnişçi işçilerin yanısıra çevre fabrikalardan işçiler de dinledi.

Direnin kararlılıkla sürdüren işçiler fabrika önündeki bekleyişlerini sloganlar ve halaylar eşliğinde sürdürüyorlar.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Almanya’da 1 Mayıs...

Sosyal yıkıma ve nükleere öfke!

Nürnberg

Almanya Sendikalar Birliği’nin (DGB) çağrısıyla Nürnberg’te gerçekleştirilen 1 Mayıs yürüyüşüne 5 bin emekçi katıldı. Außers Platz’da başlayan yürüyüşte ağırlıklı olarak güvencesiz çalışma ve taşeron işçilik konusu öne çıkartıldı. IG Metall Sendikası Başkanı Berthold Huber’in konuşmacı olarak katıldığı eyleme ağırlıklı olarak göçmen işçiler katıldı.

Berthold Huber, Japonya’da nükleer felaketin bir sonucu olarak nükleer santrallerin kapatılmasını istedi.

Kapitalizmin krizinin hala devam ettiğini, krizin bittiğini öne sürenlerin aldandığını söyleyen Huber, Avrupa’daki borç krizinin Almanya’yı olumsuz etkileyeceğini, ayrıca 1 Mayıs itibariyle 7 Doğu Avrupa ülkesinde işçilerin serbest dolaşımının önünün açılmasıyla Almanya’ya ve diğer gelişmiş Avrupa ülkelerine daha fazla göçmen işçinin gelebileceğini, bu sorunun da ücretlerin düşürülmesi başta olmak üzere taşeron işçiliği daha da arttıracağını ifade etti. Buna izin vermeyeceklerini belirtti.

Gençliğin gelecek korkusuna değinen Huber, gençliğin işsizlik ve güvencesiz, taşeron işçilik içinde ezildiğini buna daha fazla müsaade edilmeyeceğini ifade etti. Huber’in konuşmasının ardından kültür programıyla 1 Mayıs sona erdi.

Otonomların gerçekleştirdiği alternatif 1 Mayıs yürüyüşüne ise bine yakın genç katıldı.

adıyla yasal bir düzenlemenin yapılmasını teşvik edeceği sözünü verdi. DGB adına yapılan konuşmada ise asgari ücretin 8,50 € olmasının zorunluluğuna değinildi. Bielefeld ve çevresindeki kasabaların yer aldığı Ostwestfalen-Lippe bölgesinde 30 bin kişinin yaşadığı, bunlardan 6 bininin ise taşeron işçi olduğu ve %32’sinin ise 1200 €’nun altında brüt ücret aldığı vurgulanarak, bunun değişmesi gerektiğinin altı tekrar çizildi. Daha sonra Ver.di gençliği adına yapılan konuşmada ise “alışverişe açık Pazar” gününde alışveriş yerlerinde barışçıl sabotajlar gerçekleştirmek gerektiği söylendi. Daha sonrasında ise yaklaşık 10 kişilik bir grup Brackwede’ye giderek, alışveriş merkezlerinden birinde, alışveriş yaptıktan sonra ödemeyi bozuk paralarla yapmaya çalıştı. Uzun süre bekleyen müşteriler ise buna tepki gösterdiler. Oluşan tepkilere karşı gençler “hiç kimse düşünmüyor bugünün, işçilerin günü 1 Mayıs olduğunu!” diyerek eylemlerini sonlandırdılar.

Miting alanında kitap standının yanında Ontex işçileri için hazırlamış materyaller de bulunduruldu. Ontex bildirimleri ve dosyası daha geniş bir kesime ulaştırılmaya çalışıldı.

1 Mayıs’a hazırlık

TKİP taraftarları 1 Mayıs’a yoğun bir faaliyetle hazırlandı. Merkezi olarak çıkarılan “Sömürüye, savaşa ve çevre yıkımına karşı sosyalizm için!” şiarlı Almanca afişler yaygın bir şekilde kullanıldı. Yanısıra işçilerin ve emekçilerin, göçmenlerin yoğun olarak oturduğu semtlerde bildiri dağıtımları gerçekleştirildi.

Emekçiler özellikle yürüyüşe katılmaya çağrıldı. Bunun nedeni ise, diğer şehirlerde olduğu gibi Bielefeld’de de sembolik bir 1 Mayıs yürüyüşü düzenlenmesiydi. Katılımcıların çoğunun, kürsüden konuşmaların ve müzik dinletisinin yapıldığı, çocuklara özel programların hazırlandığı, bilgilendirme ve yemek stantlarının olduğu miting alanına gelmeyi yeterli görmeleri nedeniyle yürüyüş katılımı çağrısı güçlü tutulmaya çalışıldı.

Almanya’da alışveriş merkezlerinin pazar günleri kapalı olmasına rağmen, Bielefeld’in bir semti olan Brackwede’de Verkaufsoffener Sonntag (Alışverişe açık Pazar) gerçekleştirildi. Bu kuşkusuz bir tesadüf

değildi, zaten düşük olan katılımın daha da düşmesine hizmet etti.

Hamburg

1 Mayıs DGB, IG-Metall ve Ver.di sendikalarının organizasyonu yapıldı. 1 Mayıs kutlaması için şehrin tüm semtlerinden işçiler ve emekçiler DGB önünde toplanmaya başladı. Toplanma sırasında emekçilere TKİP’nin 1 Mayıs’a ilişkin bildirimleri dağıtıldı. Ayrıca Kızıl Bayrak gazetesinin satışı gerçekleştirildi.

Yürüyüşün en önünde DGB, IG Metall ve Ver.di sendikaları pankart ve flamalarıyla yürüdü. Onların arkasında SPD, Die LINKE, DKP ve ilerici kurumlardan DIDF vardı. Bu kurumların arkasında ise MLPD, TKİP, İran Komünist Partisi ve Roj-Baran sıralandı. Ayrıca, anti-faşist, otonomcu gruplar, Halk Cephesi, ATİK, ADHK, AGİF, YEK-KOM ve Hamburg Alevi Derneği ve diğer göçmen kurumlar da kendi pankart ve flamalarıyla yürüyüşte yerlerini aldılar.

Yürüyüşe davul zurna ve müzik eşliğinde halaylarla başladı. Yaklaşık 5 km sloganlarla yüründükten sonra miting alanına gelindi. Burada sendika yöneticileri 1 Mayıs’ın önemini vurgulayan konuşmalar yaptılar. Davul, zurna ve müzik eşliğinde halaylar çekilip devrimci türkülerin söylendiği alanda

Bielefeld

DGB’nin öncülüğünde şehir merkezinde gerçekleştirilen eylem için kitle erken saatlerden itibaren toplanmaya başladı. Yürüyüşe damgasını vuran ana gündemler ise; düşük ücretler, saat başına asgari ücretin 8,50 €’ya çıkarılması, taşeronlaştırma ve meslek alanlarının yetersizliği. Bu sene zaten kısa olan yürüyüş güzergâhının daha da kısaltılması, 1 Mayıs yürüyüşünün etkisini iyice azalttı.

Yürüyüş sırasında TKİP kortejinin coşkusu marşlar, sloganlarla yüksek tutulmaya çalışıldı. 2 bini aşkın kişinin katıldığı yürüyüşte TKİP taraftarları, “Es lebe der 1. Mai! - Yaşasın 1 Mayıs! / TKİP” pankartı arkasında yürüdüler. Marks ve Engels’in resimlerinin olduğu pankartlar taşınırken, TKİP taraftarları bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler.

Miting alanında ise katılımcıların sayısı 4 bini buldu. Kürsüden yapılan konuşmalarda sosyal hak gasplarına, çevre yıkımına tepki gösterildi. Belediye Başkanı Pit Clausen 1 Mayıs için “simgesel eylem”

açılan stantlarda kitap ve gazete satışı yapıldı. Bu yılki 1 Mayıs, ön çalışmasının yürütülmemesi nedeniyle geçen yıllara göre oldukça zayıftı. 1 Mayıs'a yaklaşık 3.500 kişi katıldı.

1 Mayıs öncesi etkinlik

TKİP, MLPD, İran Komünist Partisi ve Roj-Baran, 1 Mayıs öncesi salon etkinliği gerçekleştirdi. Önce yemekler yenildi, karşılıklı sohbetler edildi. Sonra MLPD temsilcisi kısa bir konuşma yaptı. Müzik eşliğinde devrimci türkülerin söylendiği etkinlikte 1 Mayıs'a ilişkin konuşmalar yapıldı. Etkinlikte, TKİP'nin 1 Mayıs'a ilişkin bildirisi de okundu. Yapılan konuşmalardan sonra skeçler sunuldu. Ardından hep birlikte müzik eşliğinde Enternasyonal marşı söylendi. Etkinliğe yaklaşık 50 kişi katıldı.

Essen

Essen'deki 1 Mayıs yürüyüşü Frohnhäuser Markt-Kennedy Platz'da başladı. Yürüyüşe yaklaşık 2 bin, ardından yapılan mitinge ise 3 bin işçi, emekçi ve genç katıldı.

Sendikalar cephesinden DGB, IG Metall ve Ver.di, yerli ilerici ve devrimci partilerden Sol Parti ve MLPD yürüyüşe katıldı. Yürüyüşte rengarenk pankart ve dövizler taşındı. MLPD "İşsizliğe, yoksulluğa, çevre tahribatına karşı, özgürlük için gerçek sosyalizm!" pankartını taşıdı. Dövizlerde ise ağırlıklı olarak işsizlik, taşeron işçiliğin kaldırılması ve atom santrallerinin kapatılması talepleri dile getirildi. En çok atılan slogan ise, "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganıydı.

Komünistler yürüyüşte "Kapitalizm barbarlıktır, çözüm sosyalizmde! / TKİP" pankartı ve çok sayıda kızıl bayrak taşıdı. Kortejde herkesin boynunda kızıl boyun bağları vardı. Deyim uygunsa kortej kızıl renge bürünmüştü; bu da dikkati çekti. Ses cihazıyla sürekli Enternasyonal marşı başta olmak üzere uluslararası işçi marşları çalındı. Yol boyunca MLPD ile ortaklaşa biçimde sloganlar atıldı ve ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi. En anlamlı olan şey ise yine MLPD'lilerle birlikte söylenen 1 Mayıs marşı oldu.

Yürüyüşte ayrıca "Kapitalizm işsizlik, sömürü ve savaş demektir! / BİR-KAR" pankartı da taşındı.

Uzun bir güzergahtan geçilerek kent merkezine gelindi. Burada toplanan kitleye dönük çeşitli konuşmalar yapıldı. İşsizlik, taşeron işçilik ve nükleer santraller üzerinden yapılan konuşmaların ardından müzik dinletisi verildi. Miting bunun ardından sona erdi.

Komünistler öğleden sonra bu kez Zeche CARL'de yerli ve göçmen yaklaşık 15 örgütün organize ettiği, esasını kültürel etkinliklerin oluşturduğu geleneksel 1 Mayıs şenliğine katıldı. Burada kurulan çadırın önünde bir yemek standı açılarak satış gerçekleştirildi. Çadır orak-çekeçili

pankart ve kızıl bayraklarla donatılırken gelip geçenlerin gözle görülür biçimde ilgisini çekti. Binlerce insanın katıldığı 1 Mayıs şenliği gecenin geç saatlerine dek sürdü. Şenlikte çok sayıda müzik dinletisi yapıldı.

Köln

Köln'de gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamaları gerek katılım gerekse de içerik bakımından geçen seneyi aşmayan bir nitelikteydi.

Milyonu aşkın nüfusa sahip olan Köln, çevresiyle birlikte 100 binlerce işçinin çalıştığı bir işçi havzasıdır. Bu işçi kitlesinin yaşam kalitesi her yıl gittikçe düşmektedir.

Bu güçlü nesnel zemine rağmen 1 Mayıs'ların zayıf tablosunun arkasındaki sebeplerin bir kez daha irdelenmeye ihtiyacı vardır. Birtakım başka etkenlerin yanı sıra, bu sebeplerin başında yerlisi ve göçmeniyle sol hareketin zayıf tablosunun geldiği tartışmasıdır.

Bir kez daha 1 Mayıs alanında görülen rutin tablo, zayıf ön hazırlık sürecinin bir yansımasından başka bir şey değildir. Bu seneki 1 Mayıs yürüyüşüne 3-4 bin kişi, mitinge ise 7-8 bin kişi katıldı.

Köln 1 Mayıs'ı her zaman olduğu gibi kitlenin DGB Haus'un önünde toplanmasıyla başladı. Toplanma yerinde katılımcı örgütler tarafından bildiri dağıtımının yanı sıra müzik dinletisi de yapıldı. Burada ses cihazından Türkçe ve Kürtçe devrimci marşların çalınması dikkati çekti.

Bu seneki 1 Mayıs'ta sendikalar ve çeşitli siyasal oluşumların gündeminde ağırlıklı olarak taşeronlaştırma, düşük ücret, asgari ücretin 8,5 € olması ve çevre tahribatı vardı.

Toplanan kitle şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş kolunun en önünde DGB'nin bu seneki 1 Mayıs şiarı olan "Hakça ücret, iyi iş ve sosyal güvenlik bizim asgarilerimizdir!" yazılı pankart taşındı. Yine "Kıralık iş insan ticaretidir!" pankartı da DGB'nin önde taşınan bir başka pankarttı.

Yürüyüş kolunun en kalabalık korteji yine IG Metal Sendikası'na bağlı işçilerin oluşturduğu kortejdi. IGM kortejinde genç işçilerin yoğunluğu ve taşıdıkları mücadeleci pankartlar olumluydu. Bunu Ver.di ve sağlık sektöründe çalışan işçilerin kortejleri takip etti. Fakat toplamında 2011 1 Mayıs'ına işçi katılımının daha zayıf olduğu gözlemlendi.

Yürüyüşte yerli sol parti ve gruplar adına taşınan pankartlar ise şöyleydi: "İş, barış, özgürlük ve çevrenin kurtarılması için, gerçek sosyalizm! / MLPD- ICOR", "Sefalet ücreti yerine, asgari ücret, şimdi! / Sol Parti", "İnsan üretimden önce gelir! İş, barış, sosyalizm! / DKP", "Kapitalizmden tek çıkış yolu sosyalizmdir! / KPD- Yeniden İnşa".

Türkiyeli işçi ve emekçilerin yürüyüşe ilgisi, özellikle toplanma yerinde baskın denebilecek düzeyde olumluydu. Türkiyeli sol hareketlerden, DIDF, MLKP, ATIK, ADHK, Anadolu Federasyonu, Emek ve Özgürlük Cephesi, Dev-Genç pankart ve flamalarıyla yürüyüşteki yerlerini alırken, geçen

seneki katılımlarını korudukları gözlemlendi. Kürt hareketinin üç dilde "Yaşasın 1 Mayıs!" ve "Öcalan'a özgürlük, Kürdistan'a barış" pankartlarıyla ve geçen seneden daha kalabalık bir kortejle katılması dikkati çekti. Türkiyeli sol gruplar, attıkları devrimci-sosyalist, anti-faşist ve anti-emperyalist sloganlarla canlı ve dinamik bir görüntü oluşturdular.

"Komünizm dünyanın gençliğidir!" yazılı pankartla Yunanistan Komünist Partisi (KKE) ve İran'dan TUDEH de yürüyüşün katılımcıları arasında yer aldı.

Bu seneki 1 Mayıs'a çevre örgütleri de belli bir ilgi gösterdi. Nükleer santrallerinin kapatılması talebiyle ve kitlesel denebilecek kortejlerle katılım gösterdiler.

Komünistler ise yürüyüşe, "Kapitalizm işsizlik, ırkçılık ve savaş demektir, yaşasın sosyalizm! / TKİP" pankartı ve parti bayraklarıyla katıldılar. TKİP / YDÖ imzalı, "Sömürüye, savaşa ve çevre yıkımına karşı, sosyalizm için 1 Mayıs'ta alanlara!" başlıklı bildirinin yaygın dağıtımı yapıldı. Kortejde anti-kapitalist, emperyalist savaş karşıtı ve anti-faşist sloganların yanı sıra, devrimci marşlar da söylendi.

1 Mayıs yürüyüşü Heumarkt'taki meydana yapılan mitingle devam etti. Mitingin konuşmacıları ağırlıklı olarak sendika bürokratları oldular. Sendika bürokratları konuşmalarını, her zamanki gibi işçi ve emekçilerin sorunlarını isabetle tespit eden ama bunların çözümüne yönelik ve mücadeleden yana tek kelime etmeden geçiştirdiler. Bu demagojik konuşmalara ilginin oldukça zayıf olduğu gözlemlendi. Fakat bunların yanı sıra, çeşitli sektörlerden bazı işçi temsilcilerinin de konuşabilmesi olumluydu.

Çeşitli yerli ve göçmen örgütlerin bilgilendirme ve yemek stantları açtıkları miting, sunulan müzik dinletisiyle sona erdi.

Frankfurt

Sendikaların, bazı siyasal partiler ve devrimci grupların katılım gösterdiği Frankfurt'taki 1 Mayıs gösterileri sabah saat 9.30 sıralarında başladı. İki yıldır aynı güne denk getirilen bisiklet maratonu dolayısıyla ulaşımın şehrin birçok yerinde bloke edildiği 1 Mayıs günü emekçiler kararlılıkla yürüyüş alanına ulaşmaya çalıştı. Yürüyüş alanına sendikalar ve bazı siyasal partiler her zaman olduğu gibi, bu sefer de göstermelik katılmışlardı. Buna rağmen bu parti ve sendikalara bağlı çok sayıda işçi ve emekçi dağınık biçimde ve değişik kortejlerde de olsa yürüyüşe katılım gösterdi.

Bu sene anarşist grupların gözlemlenmediği yürüyüşte, Türkiyeli gruplardan Anadolu Federasyonu, Mezopotamya Kültür Merkezi ve EMEP yürüyüşe katılırken, geriye kalan Türkiyeli gruplar MLPD ile beraber blok halinde yürüyüşe katıldılar. Emperyalist savaşa, sosyal yıkıma ve nükleer tehlikeye karşı ortak bir pankartla yürüyen 1 Mayıs Bloğu yürüyüşün en canlı ve disiplinli kortejini oluşturdu. Biz de pankart ve bayraklarımızla

blok içinde coşkulu ve disiplinli bir kortejle yer aldık.

Toplanma alanında yüzlerce bildiri, onlarca gazete dağıtıldı. Ontex işçilerinin sesi alana taşınarak bağış talebinde bulunuldu. Alanda söz hakkını kimseye vermeyen sendikalar, burjuva liberal ve reformist sol partiler, Merkel hükümeti, işsizlik, nükleer tehlike gibi sorunlara değindiler. 1 Mayıs alanından sonra devrimci gruplar gerçekleştirdikleri ortak kültürel etkinlikle beraber günün değerlendirmesini yaptılar.

Stuttgart

Almanya'nın Stuttgart şehrinde 1 Mayıs sendikalar ve ilerici devrimci kurumların katılımıyla gerçekleşti. DGB'nin düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşü Marienplatz Meydanı'nda toplanılmasının ardından başladı. DGB, her yıl olduğu gibi bu yıl da temsili düzeyde yürüyüşte yer alırken katılımın ağırlığını yerli ve yabancı ilerici kurumlar oluşturdu. 1500 kişinin yer aldığı yürüyüşe katılım, Stuttgart'a yakın Heilbron şehrinde 1 Mayıs günü neo-nazilerin düzenlediği yürüyüşü engellemek üzere ilerici kurumlardan bir bölümünün Heilbron'a gitmesi nedeniyle zayıf kaldı.

Yürüyüş kortejinin önünde IGM, die LINKE ve sendikaların flamaları vardı. Kortejin arka tarafında ise Almanyalı, Türkiyeli, Kürdistanlı ve Sri lankalılar'ın pankart ve flamaları yer alıyordu. Yürüyüş korteji alana yaklaştığı sırada bir grup faşist yürüyüşü provoke etti. Faşistlerin yürüyüş kortejine saldırması sonucunda bir eylemci yaralandı. Daha sonra faşistler polis tarafından koruma altına alındı. Heilbron ve Stuttgart'taki faşist provokasyonların organize olduğu açıkça görüldü. Kralplaz Meydanı'nda bir miting düzenlendi. Buradaki konuşmalarda işçi ücretlerinin düşürülmesi, taşeronlaştırma, işsizlik, eşit işe eşit ücret, emeklilik yaşının yükseltilmesi, doğanın tahribatına bağlı olarak nükleer santrallerle yaşanan felaketler, ekonomik kriz gibi birçok konuya değinildi. Miting daha sonra müzik eşliğinde sona erdi.

TKİP taraftarları da Stuttgart'taki 1 Mayıs mitingi öncesinde, TKİP'nin "Sömürüye, savaşa ve çevre yıkımına karşı, sosyalizm için!" şiarlı merkezi 1 Mayıs afişlerini fabrika ve işçi ve emekçilerin yoğun olduğu alanlara taşıdı. TKİP imzalı 1 Mayıs bildirileri Stuttgart S21 ve nükleer santrallere hayır eylemlerinde yaygın olarak dağıtılarak 1 Mayıs'a çağrı yapıldı. Yürüyüşte, "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın sosyalizm!" pankartı, Marx ve Lenin'in büyük boy posterleri ve kızıl bayraklarla 50'nin üzerinde bir katılımı komünistler yerini aldı.

TKİP ve MLPD'den 1 Mayıs etkinliği

TKİP ve MLPD ABZ'de (İşçi Kültür Merkezi) 1 Mayıs kutlaması düzenledi. MLPD adına yapılan konuşmada dünyada ve Almanya'da son bir yılda yaşanan ekonomik kriz ve saldırılara değinilerek

Ortadoğu halk ayaklamaları selamlandı.

MLPD'nin konuşmasının ardından TKİP adına bir konuşma gerçekleştirildi. TKİP konuşmasında Türkiye'deki 2011 1 Mayıs'ı değerlendirilerek katılımın yüksek olduğu vurgulandı. Özellikle patron ve sendika ağalarının ortak olarak işten attıkları Ontex işçilerinin ve taşeron PTT işçilerinin direnişlerinin önemi anlatılarak 29 Nisan günü direnişçi Ontex ve PTT işçilerinin gerçekleştirdiği Türk-İş binasını işgal eyleminden bahsedildi. Direnişlerle enternasyonal dayanışma çağrısı yapıldı. Etkinlik hep bir ağızdan söylenen enternasyonal marşıyla sona erdi.

Polis provokasyonuna karşı eylem

Polis, Heilbron şehrinde 700 civarında Alman faşisti koruma altına alarak yürütmeye çalıştı. Yürüyüşün çevresine polisler tarafından tam bir duvar örüldü.

Yürüyüşü engellemek isteyen 5000 civarında ilerici ve anti-faşist kurum polis engeliyle karşılaştı. Çevreden gelen araba ve trenler durdurularak alana sokulmamaya çalışıldı. Kitlenin biraraya gelmesini engellemek için her tür zorbalık kullanıldı. Polis kitleye gaz sıkarak dağıtmaya çalıştı. 300 civarında ilerici, devrimci gözaltına alındı. Özellikle Heilbron şehrinde polisin 1 Mayıs günü faşistlere izin vermesi polis destekli bir provokasyon olarak ilericilerin, devrimcilerin karşısına yöneltilmiştir.

Berlin

Berlin'deki 1 Mayıs yürüyüşünün ilki sabah sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve devrimci kurumların katılımıyla gerçekleşti.

DGB'nin 2011 1 Mayıs'ında başlatılan

yaklaşık 6-7 bin işçi ve emekçi, Wittenbergplatz'a yürüdü. Yürüyüş kortejinin önünde IG-Metall, Ver.di, GEW, IG-Bau, NGG gibi sendikaların pankartları yer alıyordu.

Yürüyüş kolunun arka tarafında ise devrimci parti ve örgütlerin oluşturduğu Almanyalı, Türkiyeli ve Kürdistanlıların yanısıra Arapların da katıldığı kortejler yer aldı.

6-7 bin kişinin katıldığı yürüyüş geçen yıllara göre daha coşkuluydu. Miting alanına gelindiğinde ise toplam kitle yaklaşık 10 bine ulaştı. Miting, tarihi Brandenburger Tor Meydanı'nda kurulan sahnede DGB Federal Yönetimi adına Annelie Buntenbach'ın konuşması ile başladı. Buntenbach'ın işçi ücretlerinin düşürülmesi, taşeronlaştırma, işsizlik, eşit işe eşit ücret, emeklilik yaşının yükseltilmesi, doğanın tahribatına bağlı olarak nükleer santral ve yaşanan felaketler, yaşanan ekonomik krizin faturasını işçi sınıfı ve emekçilere değil krizi üreten sermayeye ödetirilmesi gibi birçok konuyu kapsayan konuşması kitle tarafından dikkatlice dinlendi ve alkışlandı. Miting yapılan bu konuşmadan sonra müzik gruplarının sahne almasıyla devam etti.

TKİP taraftarları da Berlin'deki 1 Mayıs mitingi öncesinde, TKİP'nin "Sömürüye, savaşa ve çevre yıkımına karşı, sosyalizm için!" şiarlı merkezi 1 Mayıs afişlerini Türkiyeli işçi ve emekçilerin yoğun olarak oturduğu Schöneberg, Neukölln, Kreuzberg semtlerinde yaygınca kullandı. Yürüyüşte 40 kişilik bir katılımı, Almanca "Sosyal hak gasplarına, ırkçılığa ve emperyalist saldırganlığa karşı mücadeleyle!" şiarının yer aldığı TKİP imzalı pankartla katılarak, "Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa, doğanın tahrip edilmesine karşı, 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!" başlıklı bildirinin dağıtımını yaptılar.

Ayrıca Berlin'in Kreuzberg semtinde Devrimci 1 Mayıs" adı altında, anti-faşist ve anarşist grupların örgütlediği yürüyüşler yapıldı.

İsviçre’de 1 Mayıs

Lozan

Arap coğrafyasındaki görkemli halk hareketlerinin yarattığı etki kendini Lozan 2011 1 Mayıs kutlamalarında da gösterdi. Her yıl bu kantonda 300-500 kişilik katılımı yapılan 1 Mayıs yürüyüşü bu yıl 1500’ü aşkın işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleşti. Önceki yıllara göre bu yılki kutlama çok daha canlı ve coşkulu gerçekleşti. Tüm kortejlere coşkulu bir hava egemendi.

Lozan BİR-KAR afiş ve bildiri kullanımı, kahve konuşmaları ile 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine katılım çağrısı yaptı. 1 Mayıs günü kullanılan materyaller özenle hazırlandı. Fransızca olarak “Saygıyla anıyoruz” yazan ve Amerika’da idam edilen dört devrimci işçi önderinin (Parson, Ficsner, Engel, Spies) resimlerinin yer aldığı dövizler taşındı.

Bununla beraber kortejde “Emperyalist NATO Ortadoğu’dan defol!”, “Kahrolsun kapitalizm yaşasın sosyalizm!”, “Krizin faturası kapitalistlere!”, “Kapitalizm savaş demektir!”, “Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!” ve Türkçe olarak BİR-KAR imzalı “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Çözüm ne seçimde ne mecliste! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” dövizler yer aldı.

BİR-KAR korteji görsel ve politik açıdan belirgin bir ilgiye konu oldu.

Basel

1 Mayıs Basel’de sendikaların oluşturduğu “1 Mayıs komitesi” ve çeşitli devrimci grupların oluşturduğu “Devrimci 1 Mayıs Platformu” tarafından kutlandı.

“Devrimci 1 Mayıs Platformu” Revolutionäre Aufbau (Basel Devrimci inşa), Neue PDA, (Yeni işçi Partisi) TKİP, MLKP, MKP, Devrimci Proletarya bileşenlerinden oluşuyordu. Platformda yer almayan İsviçreli grup Sosyalizm İçin Hareket de platformla birlikte yürüdü. Platform, 1 Mayıs öncesi birçok toplantı örgütleyerek hazırlık çalışmalarına başladı. Bu çerçevede “Savaşa ve kapitalizme karşı sosyal bir devrim için mücadeleye” şiarlı ortak bildiri ve pankart hazırlandı. Bildiri ve pankartlar platformun her bir bileşeni tarafından bölgeler bölüşülerek yaygınca kullanıldı.

TKİP Yurtdışı Örgütü’nün hazırladığı “Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa ve doğanın tahrip edilmesine karşı 1 Mayıs’ta mücadele alanlarına” şiarlı Almanca ve Türkçe bildiri 1 Mayıs’a bir hafta kala posta kutularına dağıtıldı. “Sömürüye, savaşa ve doğanın tahrip edilmesine karşı sosyalizm için mücadeleye” şiarlı TKİP afişleri de kullanıldı.

Devrimci 1 Mayıs Platformu, 1 Mayıs alanında toplandı. Büyük bir araca yerleştirilen ses cihazıyla sloganlar atıldı, müzik yayını yapıldı. Platform bileşenleri tarafından önceden kayda alınan 1 Mayıs çağrısı ve propagandası alanda toplanan kitleye aralıklarla megafondan verildi.

TKİP taraftarları alanda Almanca ve Türkçe bildiriler dağıttı. Orak-çekiç amblemleri ve TKİP imzalı “Sosyal hak gasplarına, işsizliğe, ırkçılığa ve savaşa karşı sosyalizm için mücadeleye” pankartı açıldı.

En önde sendikalar yürüdü, ardından ise Devrimci 1 Mayıs Platformu kortejini oluşturdu. Platform en önde “Savaşa ve kapitalizme karşı sosyal bir devrim için mücadeleye!” pankartı arkasında yürüdü. Bunu bileşenlerin kortejleri izledi.

Yaklaşık 2500 kişinin katıldığı yürüyüşe Devrimci 1 Mayıs Platformu mitingine kendi coşkusu taşıdı. Ses cihazında enternasyonal ve devrimci marşlar seslendirildi, sloganlar atıldı. Yürüyüşün en önünde pankartsız yürüyen bir grubun güzergah boyunca enternasyonal ve devrimci marşları okumaları dikkat çekiciydi. Sendikaların katılımı ise beklenenin altındaydı. TKİP taraftarları 1 Mayıs’ta 50 kişilik kortejiyle yerlerini aldılar.

Rotterdam’da coşkulu 1 Mayıs

Hollanda Rotterdam’daki 1 Mayıs kutlaması Rotterdam belediye binasının önünde toplanma ve Enternasyonal marşıyla başladı. Burada yapılan konuşmaların ardından, çok sayıda polisin ablukası altında yürüyüşe geçildi.

Her polisin elinde birer fotoğraf makinesi ve kamera vardı. Her eylemcinin resmi çekildi ve kamera ile kayıtlar yapıldı. Eylem boyunca bu keyfi uygulama devam etti. Yürüyüş güzergahı boyunca coşkulu bir şekilde sloganlar atıldı, marşlar söylendi. Yürüyüşün sona erdiği meydana her taraf polis ablukasına alınmıştı. 1 Mayıs komitesi adına yapılan konuşmanın ardından çeşitli ülkelerden parti ve örgütlerin temsilcileri söz aldılar.

1 Mayıs’a hazırlık

Hollanda TKİP taraftarları, 1 Mayıs öncesi ciddi bir hazırlık çalışması yürüttü. “Kapitalist sömürüye,

emperyalist saldırganlığa, doğanın tahrip edilmesine karşı... 1 Mayıs’ta mücadele alanlarına! / TKİP-Yurtdışı Örgütü” başlıklı bildirinin Türkçe halini çeşitli bölgelerde yaygın biçimde dağıtıldı. Yürüyüş günü de bildirinin Hollandaca, İngilizce ve Türkçesi yaygın bir şekilde kullanıldı. Ayrıca kortejde, Hollandaca “No pasaran!”, “Ayrımcılık ve faşizme geçit yok!”, “Hollanda’da ve her yerde faşizme ölüm!” ve “Yaşasın proletarya enternasyonalizmi! / TKİP” pankartları ve kızıl bayraklarla yüründü.

Yürüyüşte BİR-KAR da Türkiye’deki seçimlerle dönük “Seçimleri de, meclisleri de onların olsun... Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmdir!” başlıklı bildirileri dağıttı.

Yürüyüşe diğer ülkelerin sol parti ve örgütlerinin yanı sıra, Türkiye’li sol örgütler de katıldı. Canlı ve coşkulu kortejleriyle eyleme renk kattılar. Yaklaşık 500 kişi katıldığı eylem hep birlikte Enternasyonal Marşı’nın söylenmesiyle sona erdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Fransa’da Arap hakları selamlandı!

Paris

Bu yıl Fransa genelinde yapılan 1 Mayıs kutlamaları ‘uluslararası dayanışma’ sloganı altında gerçekleşti. Tunus ve Mısır’da başlayan ve Ortadoğu’yu saran isyanlar 1 Mayıs’a damgasını vurdu. Bu nedenle, geçen senelere göre Tunusluların ve Mısırlıların katılımı dikkat çekiciydi.

Ayrıca, Fildişi Sahili’ndeki emperyalist müdahaleyi protesto eden bir grup da yürüyüşte yer aldı.

Anlamlı bir gündem seçilmesine rağmen katılım beklenildiğinden çok düşük kaldı. Bunun nedenlerinden birisi sendikaların ciddi bir hazırlık ve çağrı yapmamaları oldu.

Fransa genelinde 200 ayrı merkezde yapılan yürüyüşlere yaklaşık 120 bin kişi katıldı. Paris’teki yürüyüşe ise 30 bin kişi katıldı.

CGT, CFDT, UNSA, FSU ve Solidaires sendikalarının başını çektiği korteje ayrıca FKP, Sosyalist Parti ve birçok sol parti ve değişik ülkelerden oluşan kortejler katıldılar. 1 Mayıs’a kızıl rengini veren ise Türkiye’li göçmen işçiler ve emekçiler oldular.

TKİP taraftarları, Türkiye’li devrimci örgütlerin oluşturduğu komite içerisinde yer aldılar ve ortak bir çerçevede buluştular. Saatlerce süren yürüyüş halaylarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Paris

Bretagne

Fransa’nın Bretagne’ya bölgesinin Hennebont ve Guingamp şehirlerinde 1 Mayıs kutlamaları yapıldı.

Hennebont şehrinde belediye binasının önünde toplanan işçi ve emekçiler 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirdi. Yürüyüşü işçi sendikaları (CGT, CFDT, Front de Gauche, CTFC, Alternative Libertaire ve Solidaires) organize etti. Yürüyüşten sonra yapılan konuşmaların ardından kitle dağıldı. Yağmur dolayısıyla geçen seneye göre katılım düşük olurken yaklaşık 800 kişi yürüdü.

Komünistlerin, Fransızca “Kahrolsun kapitalizm! Yaşasın sosyalizm! / TKİP” pankartı taşıdığı yürüyüşte, 550 adet TKİP imzalı Fransızca bildiri dağıtıldı. Bu bildiri çok ilgi çekti.

Morbihan Alevi Kültür Derneği de pankartları ile eyleme katılım sağlarken kendi adlarına Fransızca ve Türkçe bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Guingamp kentinde de 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi. Bu sene üçüncüsü gerçekleştirilen mitingde yürüyüş yapıldı. 300’den fazla kişinin katıldığı yürüyüşte TKİP adına Fransızca bildiri dağıtıldı.

Carhaix adında başka bir şehirde ise 1 Mayıs yürüyüşü alınan karara rağmen yapılmadı. Kitlenin yürüyüş alanında toplanmasına rağmen sendikalar yürüyüşün iptal olduğunu söylediler. Kitle sendikaların bu tutumunu protesto etti. Burada da toplanan kitleye TKİP adına Fransızca bildiri dağıtımı yapıldı.

Bretagne’den TKİP taraftarları

Suriye’de olaylar karmaşık bir hal alıyor...

Özgürleşmek gericiiliğe ve emperyalizme karşı mücadeleden geçiyor!

Mart ayı ortasında Suriye’nin Dera kentinde başlayan halk hareketi, Baas yönetiminin vahşi baskı ve katliamlarına rağmen devam ediyor. İşsizlik ve yoksulluğun yaygın olduğu kentlerden biri olan Dera, halen hareketin merkezi durumundadır. Kente ordu birliklerini sevk eden gerici rejim, günlerdir Dera’yı kuşatma altında tutuyor.

Baas yönetimi, kent etrafındaki kuşatma ve ev baskınlarıyla devam eden süreklilik, silahlı güçlerin ordu ve polise ateş açarak çok sayıda kişiyi öldürmesiyle açıklıyor. Gericici rejim, sözkonusu güçlerin varlığını gerekçe göstererek, kent halkı üzerindeki kuşatmayı sürdürüyor.

Eylemler devam ediyor

Kendiliğinden patlak veren hareket, demokrasi, özgürlük, sosyal adalet taleplerinden rejim değişikliği talebine doğru evrilmiştir. Başka bir ifadeyle hareketi tetikleyen, Suriye’deki kapitalist sistemin yarattığı işsizlik, yoksulluk, geleceksizlik, zorbalık, yolsuzluk ve rüşvetin doruğa çıkmasıdır.

Arap dünyasındaki ayaklanmalardan da esinlenen genç kuşaklarla emekçiler, korku duvarlarını yıkarak sokaklara çıkmış, ilk günden beri devlet terörü ile karşılaşmıştır. Birbuçuk aylık sürede yüzlerce kişinin katledilmesi, hareketi bastırmaya yetmemiş, hatta son haftalarda Cuma günü yapılan eylemlerin yaygınlaştığı gözlenmiştir.

Dera kentinin kuşatılmasından sonra ise, kent halkıyla dayanışma öne çıkmaya başladı. Diğer şehirlerin yanı sıra, eylemlerde askeri kuşatmanın kaldırılması talepleri de yükseltilmeye başladı.

Reform vaatlerinde bulunan, yeni bir hükümet kuran, bazı yasaları değiştiren Baas yönetiminin, devlet terörünü elden bırakmaması, bu yönde atılan adımların samimi olmadığını ortaya koymuştur. Zira olağanüstü halin kaldırıldığı açıklanmasına rağmen, kolluk kuvvetleri göstericilere azgınca saldırmaya devam etti.

Bu durum, rejimin zorbalıkta ısrar ettiğinin göstergesidir. “Reform yaptık, artık evlerinize gidin, aksi halde sizi ezeriz” mesajı veren Baas yönetimi, katliamlar yaptı ama hareketi durduramadı.

Muhaliflere karşı tutuklama kampanyası

Hareketi durdurma noktasında aciz kalan Baas yönetimi, yüzlerce kişiyi kapsayan bir tutuklama kampanyası da başlattı. Ev ve işyeri baskınları düzenleyerek muhalifleri hapse atan kolluk kuvvetleri, eylemlere katılan gençlerle halk hareketini destekleyen etkili isimleri hapse atıyor.

Kökten dinci seleflerin gösterileri istismar ettiğini, hem halka hem kolluk kuvvetlerine ateş açtığını öne süren rejim sözcüleri, ordu ve polis sadece bu güçlere karşı harekete geçtiğini savunuyor. Oysa tutuklama furiasının sol/sosyalist güçleri de kapsamı, söz konusu iddiaların gerçeği yansıtmadığını gözler önüne seriyor.

Son günlerde Suriye Emek Partisi Genel Başkanı Hazim Nehar ile Arap Birleşik Sosyalist Partisi Genel Başkanı Hüseyin İsmail Abdülazim’in de tutuklanmaları, süreklilik avının tüm muhalifleri

kapsadığına işaret ediyor.

Hiçbir gerekçe taleplerin meşruluğunu ortadan kaldıramaz

Halk hareketini fırsat bilen kökten dincilerin silahlı eylemlere başlaması, Baas rejimi için anında fırsata dönüştürülmek istendi. Güvenlik kuvvetlerine ateş açıldığı gerekçesiyle, her gösteriye azgınca saldıran kolluk kuvvetleri, “Eylem yapan herkes, seleflerin suç ortağıdır” diyerek, genç kuşaklarla emekçilerin meşru taleplerini fiilen yok saymaya başladı.

Oysa işsizlik, yoksulluk, baskı, sömürü ve yolsuzluğa karşı, özgürlük ve sosyal adalet talepleriyle eyleme başlayan emekçilerin kökten dincilerle bir ilgisi bulunmuyor. Zira hareket dinci güçlerin önderliğinde değil, kendiliğinden başlamıştı. Sol/sosyalist güçler de hareketin kendiliğinden başladığına işaret ediyorlar. Yönetimin söylediği gibi, kökten dinciler hareketi istismar etmiş olsalar bile, bundan emekçiler değil, rejimin kendisi sorumludur. Eylemlere kurşun sıkmak, tam da eylemleri hedeflerinden sapırtmak isteyen dinci gericiilerin istediği şeydir. Rejimin tutumları da buna çanak tutmuştur.

Kökten dincilerin hangi eylemleri ne ölçüde istismar ettiğine dair sağlıklı bilgiye ulaşmak da kolay değil. Buna karşın silahlı çatışmaların varlığı ve askerlerin öldürülmesi, böyle bir durumun varlığına işaret ediyor. Ancak bu durum ne emekçilerin taleplerinin meşruluğunu ortadan kaldırır ne devlet terörüne gerekçe olabilir.

Emekçilerin kurtuluşu tüm gerici güçlere karşı mücadelededir

Baas yönetiminin halk hareketini ezmek istediği, bu konuda sicilinin temiz olmadığı bir sır değil. Müslüman Kardeşler’le giriştiği iktidar mücadelesi sırasında, rakipleri gibi kanlı yöntemlere başvuran Baas yönetimi, dönemin Sovyetler Birliği ile yakın işbirliği yapmasına rağmen, rejime muhalefet eden komünistleri de zorbaca ezmiştir.

“Çatlak ses” çıkaranları onlarca yıl zindanlarda tutan Baas yönetimi, ilk günden beri halk hareketine karşı da aynı zihniyetle yaklaşmıştır. Reform vaatleri ise, işin özünü değiştirmemiştir. Rejimin estirdiği şiddet, emperyalist/siyonist güçlerin işbirlikçilerine süreci istismar etmesine fırsat vermiştir. Zira Baas yönetimi, emekçilerin meşru taleplerini dinlememesiyle, halkın taleplerini karşılamaması gerektiği ifade edilebilmiştir. İkiyüzlülük ve tutarsızlık ancak bu kadar olur!

Kardeşler, onların uzantıları ve dışarıdaki destekçileri bu anı dört gözle bekliyorlardı. Baas yönetimi fırsat sunduktan sonra, Suudi Arabistan’ın başını çektiği, ABD destekli karşı-devrimci güçlerin sürece müdahale etmeleri hiç de şaşırtıcı değil.

Bahreyn’de hareketi azgın devlet terörü ile ezmeye çalışan, Libya’da hareketi yozlaştıran bu güçler, Yemen’de diktatör Ali Salih rejimini kurtarmaya çalışıyorlar. Suriye söz konusu olduğunda, bu ülkedeki hareketi de kirli emelleri için kullanmaktan geri durmaları için hiçbir sebep yoktur. Zira ABD-İsrail-Suudi Arabistan üçlüsünün, Şam’da Lübnan Hizbullah, Hamas ve İran’la ilişkileri kesen işbirlikçi bir rejimin işbaşına gelmesini dört gözle beklediklerinden şüphe etmemek gerek.

Rejimin baskıları ve Suudi destekli dinci gerici güçlerin sürece müdahale etmeleri, meşru taleplerle eyleme geçen gençlerle emekçiler için handikap oluşturmuştur. Zira Baas yönetimi hareketi ezmek isterken, dinci gerici güçler ise, kirli emelleri için kullanmak istiyorlar. Esas sorumlu Baas yönetimi olmakla birlikte, her iki taraf da gericidir. Emekçilerin kurtuluşu ise, ancak tüm gerici güçlere karşı mücadele ile mümkündür.

Gericici güçler arasındaki çatışmanın etnik/mezhepsel çatışmayı kışkırttığı göz önüne alındığında, bu güçlere karşı mücadelenin önemi bir kat daha artmaktadır. Zira gerici güçler arasındaki çatışmaların bedeli emekçilere ödetildiği gibi, olası bir etnik/mezhepsel çatışmanın faturası da, etnik, dinsel, mezhepsel aidiyetten bağımsız olarak Suriyeli emekçilere kesilecektir.

İkiyüzlülüğün zirvelerinde dolaşıyorlar

İşbirlikçi sermaye iktidarının icra kolu AKP hükümetinin Arap dünyasındaki halk hareketlerine karşı sergilediği tutum, ikiyüzlülüğün daniskasıdır.

Halkların meşru talepleriyle ilgilenmeyen Tayyip Erdoğan’la müritleri, Washington’dan gelen emirleri ve bölgedeki sefil çıkarlarını kolluyorlar. Yani ne halkların gerçek talepleriyle ilgileri var ne de halkların maruz kaldığı zorbalığa karşı seslerini çıkartıyorlar.

Oysa bu türden açıklamalar da, AKP ve şefi için ikiyüzlülüğün başka bir şey değildir. Zira başkalarına nasihat verenler, kendi yaptıklarını gözardı ediyorlar. Örneğin Baas rejimine şiddete son verip halkın taleplerini dinlemesini istiyorlar ama, Kürt halkının haklı/meşru taleplerinin üzerine bomba ve copla gidiyorlar.

Tayyip Erdoğan’ın daha önceki açıklamaları ve son MGK toplantısında Suriye ile ilgili söylenenler de, kaba riyakarlığın yeni bir örneği olmuştur. Zira meşru talepleri uğruna mücadele eden Kürt hareketine ve Kürt halkına karşı kapsamlı bir saldırıya hazırlandığını ilan eden MGK açıklamasında, aynı anda Beşşar Esad yönetimine çağrıda bulunarak, halkın taleplerini karşılaması gerektiği ifade edilebilmiştir. İkiyüzlülük ve tutarsızlık ancak bu kadar olur!

ABD Bin Ladin'i öldürdü...

Emperyalist işgal ve saldırganlığa devam!

ABD, El Kaide lideri Usame Bin Ladin'i öldürdüğünü açıkladı. Amerikan Başkanı Barack Obama tarafından yapılan açıklamada, uzun zamandır yapılan çalışmaların sonucunda Ladin'in yerini tespit ettiklerini ve bir askeri birlik tarafından düzenledikleri operasyonla ölü ele geçirdiklerini söyledi. Pakistan'ın başkenti İslamabad yakınlarındaki bir evde bulunan Bin Ladin'in Amerikan askerleri tarafından vurulduğu ve cesedinin denize atıldığı bilgisi de verildi.

Haberin açıklanmasının ardından Beyaz Saray önünde toplanan kalabalıklar sevinç gösterileri yaparken, Bin Ladin'in sorumlu tutulduğu ikiz kulelere yönelik saldırıların ardından Ortadoğu'yu kana bulayan eski ABD Başkanı Bush da olayı "zafer" olarak niteledi.

Bir dönem CIA ile bağlantılı çalıştığı bilinen Ladin'in yaptıkları gibi ölüm iddiası da karanlıktır.

Misilleme korkusu

Diğer taraftan ise Ladin'in öldürülmesinin ardından ABD devleti de olası bir misilleme nedeniyle güvenlik önlemlerini arttırdı. Dünya çapında tüm

ABD vatandaşlarına seyahat uyarısında bulundu. Böylelikle esasında 11 Eylül saldırısını bahane ederek hak ve özgürlükleri sınırlayan, faşist baskı ve terörü dizginlerinden boşaltan ABD, Ladin'in ölümünü de aynı yolda kullanacak. Öyle ki Dışişleri Bakanı Clinton "Terörle savaşımız devam edecek" diyerek bunu teyit etti.

En çok sevinenlerden biri de Abdullah Gül

Ladin'in ölüm haberi konusunda en çok sevinen ve sevincini en tez dışı vuran kişilerden biri de Cumhurbaşkanı Abdullah Gül oldu. ABD'nin 11 Eylül sonrasında başlattığı emperyalist savaş sırasında Amerikan yönetimiyle savaşa katılmak karşılığında yaptığı utanç verici pazarlıklarla hatırlanan Abdullah Gül sevincini şöyle ortaya koydu: "Bu şunu gösteriyor; teröristler ve terör örgütlerinin başlarının sonu, eninde sonunda canlı veya cansız ele geçirilmektir. Dünyanın en tehlikeli ve sofistike başının da bu şekilde ele geçirilmiş olması, herkese ibret vesilesi olmalı. Büyük memnuniyetle karşılıyorum."

Arap halkları meydanları boş bırakmıyor

Bahreyn'de muhaliflere idam cezası

Bahreyn'de 4 kişi iktidar karşıtı gösterilerde iki polisin öldürülmesinden suçlu bulunarak idama mahkum edildi.

Ülkedeki gösterileri kanla bastıran, zindanlarda muhalifleri işkence ile katleden Bahreyn devleti şimdi de askeri mahkemede görülen dava ile 4 kişiyi idama mahkum etti. 3 kişi ise ömür boyu hapis cezası ile cezalandırıldı.

Gösterilerde devlet terörü estiren gerici rejim, onlarca kişiyi katlederken, yüzlerce muhalifi de gözaltına almıştı. Gösterilere katıldıkları gerekçesiyle tutuklananların aileleriyle görüşmesine izin verilmedi.

Basına kapalı yapılan duruşmada, 7 kişi kasten adam öldürme suçuyla yargılandı. Bu kişiler otomobille iki polisin üzerinden geçmekle suçlandı. Sanıkların avukatları suçlamaları reddederken insan hakları örgütleri bu kişilerin aile ve tanıdıklarıyla görüşmelerine izin verilmediği gibi, avukatlarıyla görüşmelerinin sınırlandırıldığını söylüyor.

Bu dava Mart ayı ortalarında sıkıyönetim ilan edilmesinden bu yana, gösterilerle ilgili olarak kamuya açıklanan ilk dava.

29 Nisan günü binlerce kişi gerçekleştirilen eylemlerle idama mahkum edilenlerin serbest bırakılmasını talep etti.

Yemen

Yemen'de Salih'in istifası talebiyle 29 Nisan günü gerçekleştirilen eylemler cuma namazının ardından başladı. Hudeyda, Ibb, Beyda ve Sana'da yapılan eylemlerde yüzbinlerce kişi meydanlara çıktı.

Sana'nın merkezinde yapılan eylemde, gösterilerin başlamasından bu yana katledilen 142 kişi anılıyor. Onbinlerce kişi 5 km'lik kortej oluşturarak sorumluların yargılanması talebiyle yürüyüş gerçekleştirdi.

Hudeyda, Ibb, Beyda gibi diğer şehirlerde gerici rejim karşıtları gösteriler yaparken, Hudeyda'da kitlenin üzerine ateş açıldığı bildirildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Tekeller işçi kıyımına hazırlanıyor

Nokia

Dünyanın en büyük cep telefonu tekeli Nokia kar oranlarını arttırabilmek ve pazar payını büyütmek için çareyi işçi kıyımında buldu. Şirket "yeniden yapılanma planı" adı altında 4 bin çalışanını işten çıkaracağını açıkladı.

Plan doğrultusunda şirketin akıllı telefon üretimine daha fazla odaklanacağı, böylelikle Apple'ın iPhone ürünü liderliğinde hızla büyüyen bu pazarda atağa kalkacağı iddia ediliyor. Nokia'nın bu sektörde pazar payı, geçen yıl yüzde 38'den yüzde 28'e gerilemişti.

Bu durum şirketin yatırımcılarını da kaygılandırıyordu.

İşten çıkarmaların büyük bölümünün Danimarka, Finlandiya ve İngiltere'deki fabrikalardan olacağı belirtiliyor. Plan 2012'den itibaren uygulamaya girecek.

Nokia, böylece 2013'e dek işletme giderlerini 1,5 milyar dolar azaltmayı hedefliyor.

Açıklamaların ardından Nokia'nın hisse fiyatı yüzde 3 artış kaydetti.

Finlandiya merkezli Nokia'nın sadece bu ülkede 13 bin çalışanı bulunuyor.

Panasonic

Japon elektronik eşya tekeli Panasonic karlarını arttırabilmek ve kapitalist rekabette üstünlük sağlamak için işçi kıyımına gidiyor.

Şirketten 2013 yılı Mart ayına kadar 35 bin kişinin işten çıkarılmasının planlandığı açıklandı. İşten çıkarmaların çoğunluğu şirketin yurt dışı bölümlerinden olacak. Şirketin çalışanlarının yaklaşık yüzde 60'ının denizaşırı ülkelerde olduğu tahmin ediliyor.

Dünya çapında 385 bin çalışanı bulunan Panasonic, tüketici elektroniğinde Güney Kore ve Çinli rakiplerinin daha ucuz ürünlerinin rekabetiyle yarışmaya çalışıyor.

Panasonic Mart ayında mali yılın 4'üncü çeyreğinde 40.7 milyar yen (499 milyon dolar) zarar ettiğini açıklarken, yıl genelinde ise 74 milyar yen (908 milyon dolar) kâr açıkladı.

Parti ve geçmişin devrimci mirası

H. Fırat

Bugün Türkiye devrimci hareketinin geçmiş mücadelelerinin doğal mirasçısı biz komünistleriz. Bunu bugünkü sonuçlardan hareketle söylüyor da değiliz. Dönüp bizim daha ilk ayrışma dönemi değerlendirmelerimize ve polemiklerimize, Z. Ekrem polemiğine bakınız (H. Fırat, *Küçük Burjuva Popülizmi ve Proletarya Sosyalizmi*, 6. Bölüm), orada bu konuda gerçekten ilginç değerlendirmeler bulacaksınız. Bizim çıkışımız geçmişle köklü bir hesaplaşmaya dayanıyordu, bu nedenle kestirmeden “inkarcılık”la suçlanıyorduk. Bu bize bilimsel inkar ile kaba küçük-burjuva inkarcılığı arasındaki temelli farkı ortaya koyma olanağı vermekle kalmadı, ideolojik hasımlarımıza, geçmişe böyle tutucu biçimde yapışıp kalırsanız çok geçmeden onu savunup sürdürecektir gücü de kendinizde bulamazsınız ve böylece devrimci geçmiş karşısında küçük-burjuva bir inkarcı konuma asıl siz sürüklenirsiniz deme fırsatı da verdi.

Bugün sonuç ortadadır. Daha o zamandan, bize karşı gerici bir ayak direme gösterenlerin kendi geçmiş devrimci kazanımlarını bile koruyamayacaklarını söylemiştik, bu aynen doğrulandı. O dönemki somut muhataplarımız olan TDKP şefleri, geçtik genel devrimci hareketin mirasını, TDKP’nin kendi devrimci kazanımlarını bile koruyamadılar. Bize karşı gericilik yaparken sınıfsal sarıldıkları bu çizgiyi çok geçmeden terkettiler ve bildiğiniz gibi liberalizmin batağına boylu boyunca battılar. Aynı şeyi ‘71 devrimcilerinin mirasına karşı yaptılar, bugün ‘60’ların TİP çizgisine geri dönerek, Deniz Gezmişler’e de ihanet ettiler.

Biz ise daha o zamanda söylediğimiz gibi; geçmişin zaafı ve hatalı olan yönlerine acımasızca vurduk, ama tam da bu sayede, geçmiş hareketten devrimcilik adına geride kalan canlı, olumlu, yaşayabilir ne varsa onu ileri bir düzeyde, işçi sınıfı devrimciliği temelinde yaşatma olanağı bulduk. Bugünün Türkiye’inde geçmiş devrimci kuşakların manevi anısına ve devrimci siyasal mirasına en anlamlı ve içtenlikli bir biçimde sahip çıkabilen biricik parti TKİP’dir ve bu da rastlantı değildir. Öteki herkes bunu daha çok kendi grup kökenleri üzerinden

yapabiliyor ve buradan yansıyan tutum bildiğimiz o küçük-burjuva dargörürlüğünün ve mülkiyetçiliğinin yansımasından başka bir şey değildir. TKİP’nin tutumu ise temelden farklıdır ve gerekçesi, daha o ilk çıkış değerlendirmelerinde, sözünü ettiğim o ilk polemiklerde, açıklıkla ortaya konulmuştur.

Geçmişten gelen akımların bugünkü akıbeti hiçbir biçimde bizim onların geçmişindeki devrimci tutumu ve kazanımları sahiplenmemize engel değil. Tam tersine, bugünkü akıbet geçmiş devrimci mirası sahiplenmede partimize daha büyük sorumluluklar yüklüyor. TİKKO kökenli akımların bugünkü durumu hiçbir biçimde İbrahim Kaypakkaya’yı küçümsemeyi gerektirmiyor, tam tersine, onu tarihimizdeki en önemli devrimcilerden biri olarak daha çok sahiplenmemizi gerektiriyor. 23 yaşında yitirdiğimiz bu genç devrimci, birkaç örgütün 30 sene boyunca tüketebileceği bir düşünsel-politik miras bırakarak gitmiş bir insandır. Çok değerli bir devrimcidir, sadece ser verip sır vermediği için değil; ondan daha da önemli olarak, devrimi ve devrimci siyasal mücadeleyi ciddiye aldığı için, buna hayatını adadığı için, ve nihayet bu çerçevede, o dönem için gerçekten anlamlı olan belli düşünsel açılımlar ve sorgulamalar yapmayı başardığı için.

Bunu ‘71 devrimcileri için genelleştirebiliriz de. ‘60’lardaki mücadele solu güçlendirdi, mücadelenin radikalleşmesi ve dünyadaki olayların etkisi solu da radikalleştirdi ve onun içinden devrimci bir akım çıktı. Bu devrimci akım çıktığında mücadele yöntemi olarak siyasal maceracılık olarak nitelenebilecek bir yolu seçtiği için, yaptıkları çıkışın anlamı bir ölçüde karardı. Ama orada maceracılık geçiciydi, devrimi tercih etmek ise kalıcı... Kalıcı olan, devrim davasına sahip çıkmak ve düzene başkaldırmaktı. Bunu küçük insan gruplarının silahlı direnişi olarak yapmaya kalkmaları kuşkusuz hatalıydı, ama bu çıkışta önemli ve baskın özellik hiç de bu değildi. Bu sadece geçici bir davranış şekliydi ve nitekim hızla aşıldı, daha ‘74 yılında çok büyük ölçüde geride bırakıldı.

Geleneksel solun tasfiyeci süreçler içinde tükendiği ya da konum değiştirdiği bir dönemde biz bu mirasa

her zamankinden çok önem vermeliyiz. Çünkü son tahlilde biz oradan geliyoruz, bizim ortaya çıkışımız olanaklı kılan birikimdir burada sözkonusu olan. Bizi ortaya çıkaranın yakın geçmişin devrimci birikimi olduğunu hiçbir biçimde unutamayız, ortaya çıkışımızdan itibaren biz bunu bilinçli bir tutumla ve özenle vurgulayageldik. EKİM, “Boşluktan değil, bir geçmişin, bir birikimin bağrından doğdu” dedik. Biz o geçmişin bilimsel zeminde eleştirerek aştık, kabaca inkar ederek değil. Bu onu kucaklayarak yeni bir düzeyde yaşatmak demektir. Onda canlı, anlamlı ve kalıcı olanı alıp ileriye taşıyan, geri, ölü ve çürüyen yanına ise acımasızca vuran bir tutumun temsilcileri olduk biz.

Peki, bizim çıkış dönemimizde bizi inkarcılıkla suçlayarak ona kıskançlıkla sahip çıkar görünenler ne yaptılar? Ne yaptıklarını çok geçmeden gördük. ‘71 devrimcilerinin devrim adına yükselttikleri bayrağı terkettiler ve gelinen yerde artık tümünden gerisin geri TİP çizgisine döndüler, TİP parlamentarizminde karar kıldılar. Halbuki ‘71 devrimcileri, Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar, Kaypakkaya, tam da TİP parlamentarizmini reddederek devrimi seçmişlerdi. EMEP’liler dün devrimi terketmişlerdi, bugüne artık TİP çizgisinde karar kılmış durumdalar. Ama büyük bir utanmazlıkla, “Deniz Gezmişler’in yolu bugün parlamentoya çıkmıştır” diyebiliyorlar. Salt kendilerine parlamento yolu göründü umuduna kapıldıkları için. Bu gerçekten tam bir utanmazlıktır, en kabasından bir inkardır ve geçmişin anısına da büyük bir saygısızlıktır.

Deniz Gezmiş’i Deniz Gezmiş yapan, onların bugün temsil ettiği çizgiyi ‘60’lı yıllarda temsil eden siyasal akımdan kopmaktır. TİP oportünizminden, reformizme ve parlamentarizme dayalı bir akımdan kopmaktır o zamanlar sözkonusu olan. Oysa hala Deniz Gezmişler’in adını istismar etmeye yeltenenler bugün gerisin geri oraya dönmüş bulunuyorlar. Demek ki böyleleri Denizler’in tuttuğu yolu inkar eden döneklere öte bir şey değildirler.

(*Dünya, Türkiye ve Sol Hareket*, Eksen Yayıncılık, s.166-170)

TKİP Kurucu Üyesi Hatice Yürekli anıldı...**“Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez!”**

Ölüm Orucu şehidi ve TKİP Kurucu Üyesi **Hatice Yürekli** ölümünün 10. yılında çeşitli illerde gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerle anıldı.

İzmir

Hatice Yürekli İzmir Buca'daki Kaynaklar Mezarlığı'ndaki mezarı başında BDSP tarafından gerçekleştirilen yürüyüş ve etkinlikle anıldı.

Yürüyüşte en önde üzerinde Hatice, Ümit ve Habip yoldaşların resimlerinin olduğu “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!” şiarlı pankart taşındı. Kızıl bayraklar eşliğinde Hatice Yürekli'nin resminin taşındığı yürüyüşte sloganlar susmadı.

Anma programı Hatice Yürekli şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başlatıldı. Ardından Hatice yoldaşın örgütlü kimliği, parti saflarındaki mücadelesi ve yaşamı konusunda bir metin okundu. Yürekli'nin devrimci yaşamı, militan kimliği ve devim davasıyla bütünleşmiş pürüzsüz yaşamı vurgulanarak, O'nu anmanın devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmekten geçtiği ifade edildi.

Ardından söz yoldaşlarına bırakıldı. Konuşanlar arasında ölüm orucu direnişçilerinden Muharrem Kurşun da bulunuyordu. Kurşun, Hatice Yürekli'nin zindandaki ve genel olarak devrim mücadelesindeki duruşunu anlattı.

Konuşmaların ardından, Nazım Hikmet ve Adnan Yücel'den şiirler okunarak sloganlar eşliğinde program sürdürüldü.

Son olarak, “*Mücadeleye atılan her adımda, örgütlenen her fabrikada, büyütülen devrim ve sosyalizm davasında Hatice yoldaş hep aramızda olacak, buradan bu yiğit komünist kadın yoldaşımızın anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyor ve bıraktığı kızıl bayrağı daha da yukarılara taşımaya söz veriyoruz!*” denildi.

Hatice Yürekli'nin mezarına karanfillerin bırakılmasıyla program sona erdi.

Küçükçekmece-Topkapı

Küçükçekmece ve Topkapı'dan komünistler 26 Nisan Salı günü Hatice Yürekli'yi, ölümünün 10. yıldönümünde bir ekinlikle andı.

Anma etkinliği Hatice yoldaş şahsında tüm devrim ve sosyalizm şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Hatice yoldaşı anmanın, parti ve devrim davasını kavramaktan ve sahip çıkmaktan geçtiğinin söylenmesiyle başlayan açılış konuşmasında etkinliğin bu çerçevede anlaşılması gerektiği üzerine bir vurgu yapıldı. Etkinlik, Hatice yoldaşın yaşamı, örgütlü yaşamındaki temel dönüm noktaları ve devrimci kimliği üzerine hazırlanmış bir sunumla devam etti.

Birçok örnekle tartışmalar zenginleştirildi. Bugün için bu kimliğin yaratılmasının koşulunun ideolojik ve politik olarak güçlenmekten geçtiği ifade edilerek bu gücün sınıf zemininde ete kemiğe bürünmesi gerektiği vurgulandı.

Hüseyin Temiz yoldaş üzerinden de birçok örnekle tartışmalar boyutlanırken, sınıf devrimcisinin sahip olması gereken sadelik, disiplin, düzenle uzlaşmazlık ve kolektif üretim-yaşam bakışının güçlendirilmesi gerektiğinden bahsedildi. Etkinlik kadrolaşma sorununa dair yapılan vurgularla son buldu.

Kartal

Karlıktepe Mahallesi'nde BDSP tarafından gerçekleştirilen eylem kortejlerin oluşturulmasıyla başladı. “Devrim savaşıçları ölümsüz, devrim davası yenilmezdir! / BDSP” pankartının açıldığı eylemde; kızıl bayraklar, meşaleler ve pankartın önünde Hatice Yürekli'nin fotoğrafı taşındı. Yol trafiğe kapatılarak yürüyüşe başlandı.

Yürüyüş boyunca Ölüm Orucu Direnişi'ne ve Hatice Yürekli'ye dair ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi. 19 Aralık katliamı teşhir edildi. Özellikle son açığa çıkan belgelere dayanarak katliamın nasıl planlandığı anlatıldı. Eylem, Karlıktepelilerin de desteğini aldı. Çevredeki evlerin pencerelerine çıkan emekçiler eylemi ilgiyle izledi ve alkışlarla destek sundular.

Eylem boyunca devrim şehitleri için ve katliamcı devletten hesap sormaya çağıran sloganlar atıldı. 1 Mayıs'ta Taksim'e çağıran sloganlar da yürüyüş boyunca atıldı.

Eylem boyunca sivil polisler, kamerayla çekim

yaparak taciz etmeye çalıştılar. BDSP'liler kararlı duruşlarıyla polisin bu hareketini boşa çıkardılar.

Eylem Hatice Yürekli'nin uğrunda tereddütsüzce öldüğü kavga bayrağının devralınarak yükseklere çekileceğinin söylenmesi ile son buldu ve “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!” sloganı atıldı. Yaklaşık 40 dakika süren eylem boyunca Karlıktepe Mahallesi'nin ana caddesi trafiğe kapalı kaldı.

Antakya

Antakya'da Hatice Yürekli, Alaattin Karadağ yoldaşın mezarı başında gerçekleştirilen etkinlikle anıldı. Ölümü tereddütsüzce göze alan yoldaşların yaşamlarından kısaca bahsedildikten sonra onların devrettiği mücadele bayrağını daha da yukarılara taşımanın öneminden bahsedildi. Yoldaşları şahsında tüm devrim ve sosyalizm şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra etkinlik bitirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir-Küçükçekmece-Topkapı-Kartal - Antakya

İTÜ Şenliği yasaklarla başladı...

25. Geleneksel İTÜ Öğrenci Şenliği bu sene de baskı ve yasaklarla başladı. Şenlik kapsamında yapılacak olan “Kürt Sorunu, Tarihsel Gelişimi ve Bugünü” konulu panelin üniversite içerisinde yapılması İTÜ yönetimi tarafından keyfi bir biçimde engellendi.

Bu sene şenliğin ilk günü “Özgürlük günü” olarak adlandırılırken bu kapsamda “Akademik demokratik özgürlük”, “Basın Özgürlüğü” ve “Kürt Sorunu, Tarihsel Gelişimi ve Bugünü” başlığında paneller ve forumlar gerçekleştirildi.

İlk olarak akademik-demokratik özgürlük başlığı adı altında son dönemde üniversitelerde artan baskı ve yasağı uygulamalar tartışıldı. Düşüncelerini ifade eden, siyasal çalışma yapan öğrencilere dönük açılan soruşturma ve ceza terörü konuşuldu. Bu sürece ilişkin nasıl mücadele edilmesi gerektiği tartışıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Basın Özgürlüğü” paneline ise Evrensel gazetesinden Fatih Polat ve Birgün gazetesinden Selçuk Özbek panelist olarak katıldı. Daha çok forum tarzında geçen bu panelde ise topluma dönük anti-demokratik uygulamalardan düzene muhalif gazetecilerin de payına düşeni aldığı söylendi.

Şenliğin ilk gününün son etkinliği olan “Kürt Sorunu, Tarihsel Gelişimi ve Bugünü” paneli ise okul yönetiminin son anda keyfi bir biçimde yasaklamasına rağmen Mimarlık Fakültesi önünde fiili olarak gerçekleştirildi. Etkinliğe Sebahat Tuncel, Sırrı Süreyya Önder, Sami Tan katıldı. Yapılan konuşmalarda okulun anti-demokratik tavrı teşhir edildi. YSK'nın bağımsız adaylara dönük yasağı uygulamaları ve seçimler tartışıldı.

Etkinliğin sonunda ise Kürtçe marşlar eşliğinde halaylar çekildi

Ekim Gençliği / İTÜ

Mahkeme Festus'un katillerini aklamada ısrarlı

Av. Güray Dağ

davaya müdahil olma taleplerinin bu duruşmada da reddedildiğini belirtti. Göçmen Dayanışma Ağı aktivisti 70 kişinin de kişisel olarak davaya müdahil olmak için dilekçe verdiğini, bu talebin de reddedildiğini sözlerine ekledi.

“Mahkeme yıldırma politikası izliyor”

Bu noktada Dağ mahkeme heyetinin bir yıldırma politikası olarak devreye soktuğu yönetime dikkat çekti. Mahkemenin kişisel dilekçe veren 70 kişi hakkında suç duyurusunda bulunduğunu belirterek “Böyle bir şeyle ilk defa karşılaşıyoruz!” dedi.

Dağ “Dilekçe vermek anayasal bir haktır. En fazla yerinde görülmeyerek reddedilir ama dilekçe verdikleri için bu 70 kişi hakkında suç duyurusunda bulunmak yıldırma amaçlı olabilir” dedi.

Davanın, Festus Okey’in 3 buçuk yıldır kimlik bilgisinin belirlenememesinden kaynaklı sürüncemede bırakıldığını belirten Dağ, bir sonraki duruşmanın 12 Temmuz’a ertelendiğini fakat bundan sonuç çıkacağını düşünmediğini sözlerine ekledi. Nijerya ile Türkiye arasında adli yardım anlaşması olmadığını ayrıca Nijerya’nın siyasal anlamda karışık bir ülke olduğunu söyleyerek sağlıklı bir veri kayıt sisteminin de olmadığını ifade etti.

“Kimlik bilgisi tespiti davanın esasına etki etmez”

Kimlik bilgisi tespitinin gereksiz bir ayrıntı olduğuna dikkat çeken Dağ, “Bu, davanın esası konusunda değişiklik yaratacak bir konu değil” dedi. “İsim farklılığı sanığın ceza almasını ya da alacağı cezanın miktarını değiştirmez” diyerek bunun davanın esasına etki etmeyeceğini belirtti.

“Biz böyle bir talepte bulunsaydık mahkeme heyeti de davanın esasını etkilemeyeceği için talebimizi reddederdi” diyen Dağ, bunun amacının polisleri korumak, polis cinayetlerini aklamak olduğunu sözlerine ekledi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

‘Çılgın’ talan projesi

Erdoğan, İstanbul’u ‘ucubeye’ çevirecek yeni “çılgın projesini” açıkladı. Projeye göre Karadeniz ve Marmara arasında açılacak yeni bir kanal ile İstanbul’da yeni bir yarım ada ve bir ada oluşturulacak.

Erdoğan, İstanbul Kongre Merkezi’nde slaytlar ve animasyonlar eşliğinde projeyi anlatırken ajitatif bir dil kullandı. “Emsalsiz projelerin ardında hep hayal vardır” sözü ve kullandığı diğer cafcaflı ifadelerle projenin mantık dışı özünü örtmeye çalıştı. Elbette AKP hükümeti için projenin ne denli gerçekçi olduğunu, doğayla, insanla, İstanbul’un tarihsel dokusuyla ne denli uyumlu olduğunun bir önemi yok. Yeni açılacak rant alanları, yandaşlara peşkeş çekilecek projeler sözkonusu olduğu için, İstanbul’un su havzaları ve orman arazileri hesaba katılmıyor.

Kabusun ipuçları

Erdoğan, AKP hükümetinin bugüne kadar gerçekleştirdiği tartışmalı projeleri hatırlatarak başladığı konuşmasında İstanbul’a sunduğu “hizmetin” tablosunu çizmeye çalıştı. Double yolları, Marmaray projesini, dağıtılan ders kitaplarını, yeni konut projelerini örnek olarak gösterdi. Hemen hepsi emekçilerin canını yakan, AKP’ye yakın olan sermaye kesiminin kasasını dolduran projelerde; kimi zaman emekçilerin gecekonduları yıkılarak barınma hakkı gasbedildi, kimisinde kültürel miras olan tarihi eserler ‘çanak—çömlek’ olarak nitelendirildi. Kimisinde ormanlar talan edildi, kimisinde çocuklara dinci gericiğin propagandası yapıldı. Tüm bunlar, ‘yaptıkları, yapacaklarının teminatı’ olan Erdoğan’ın çılgın projesinin İstanbul için nasıl bir kabaşa dönüşeceğinin ipuçları.

İstanbul’un talan projesi

“Biz Ferhat’ız Bolu Dağı’nı deldik” diyerek övünen Erdoğan yaptığı konuşmada emekçilerin ceplerini de deldiğini eksik bıraktı. Böylesine maliyetli bir proje için (tahminen 10 milyar dolar) nasıl bir kaynak yaratılacağı konusu soru işaretleri taşıyor. AKP hükümeti kaynaktan çok kime ne kazandıracağıyla, kimin zenginliğine zenginlik katacağıyla ilgileniyor.

İstanbul’un kuzeyinde bulunan ormanların su havzalarının, yok edileceği proje ile yeni inşaat alanları açılacak. Projenin simülasyonunda yer alan kanalın etrafından yükselen gökdelenler, bu pastanın oldukça iştah açıcı olduğunu gösteriyor.

Kaldı ki, Erdoğan’ın projenin amacını açıklarken ortaya attığı iddiaların bir gerçekliği de yok. Boğaz trafiğinin rahatlatılması için tankerlerin geçişinin kanaldan sağlanması en son tercih bile olamaz. Petrol akışını boru hattı üzerinden sağlamak yerine gemileri başka bir güzergaha yönlendiren projede 150 metre genişliğinde bir kanaldan iki büyük geminin yanyana geçmesinin imkansız olduğu ise düşünülmemiş. Böylesine büyük bir projede böylesine hayati ve basit bir ayrıntı atlanmış.

Projenin ayrıntıları üzerine elbette ki daha birçok şey söylenebilir. Fakat özü itibarıyla emekçilerin cebine elini daldıran Erdoğan, sermayenin kasasını dolduracak. Bunu yaparken de emekçilerin yaşam hakkını her anlamda gasbedecek.

Nijeryalı Festus Okey’in 2007 yılında Beyoğlu Polis Merkezi’nde polis tarafından kurşunlanarak katledilmesinin ardından açılan davanın 13. duruşması 26 Nisan günü Beyoğlu Adliyesi’nde görüldü.

Tam bir “orta oyunu” şeklinde süren davanın son duruşmasında da “Bu düzende polis vuruyor, mahkeme koruyor” söyleminin gerçekliği ibretlik bir şekilde gözler önüne serildi.

Beyoğlu 4. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen duruşma, Okey’in kimliğiyle ilgili Nijerya’dan istenen evrakın beklenmesi için bir kez daha ertelendi.

Katledilen kişinin “gerçek Festus Okey olup olmadığını” 2008 yılı Şubat ayından bu yana anlayamayan (!) mahkeme, bu evrakın beklemesine itiraz eden ve davaya müdahil olmak için dilekçe veren 76 kişiye daha ‘mahkemeye hakaret’ iddiasıyla işlem yaptı. Mahkeme, kendisini dava dosyasını oyalamakla suçlayan beş avukat ile davaya müdahil olmak isteyen, aralarında Göçmen Dayanışma Ağı’nın 30 üyesinin de bulunduğu toplam 44 kişi hakkında da ‘adil yargılamayı etkileme’ iddiasıyla soruşturma açtırmıştı. Bu konuda oldukça hızlı davranan mahkeme, bir avukat hakkında da zorla getirme kararı çıkarttı.

Davanın bir sonraki duruşması 12 Temmuz günü görülecek.

Güray Dağ: “Polisler korunmaya çalışılıyor”

Konuyla ilgili görüşünü aldığımız davayı takip eden avukatlardan **Güray Dağ** son duruşma hakkında bilgi verdi ve mahkeme heyetinin verdiği kararları yorumladı.

Dağ, İstanbul ve Ankara Barosu’nun Türkiye İnsan Hakları Vakfı’nın ve Helsinki Yurttaşlar Derneği’nin

Mücadele Postası

Zindanlardan 1 Mayıs mesajları...

Merhaba;

Ücretli emek ile sermaye arasındaki çelişki tarihsel gelişmenin esas dinamiğini oluşturur. Bu ezeli savaşta ücret ile emek yani proletarya bilimsel sosyalizmle kendiliğinden bir sınıf olmaktan çıkmış yeni bir dünyayı kuracak, insanlığı altın çağa ulaştıracak bir güç olmuştur.

1 Mayıs tam da bunu anlatmaktadır.

Yeni bir dünyanın yaratıcısı, en son kavganın temsilcisi ve tek devrimci sınıfı olan proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışmasını simgeleyen kavga günü 1 Mayıs, bu savaşta büyük bedeller ödenerek kan-can pahasına kazanılmıştır.

Bugün, tüm bu değer ve kazanımların yaratıcılarını anarken 1 Mayıs'ı, 1800'lerin barikat savaşlarının, Paris Komünarları'nın, 8 Mart'ın, 15-16 Haziran Direnişi'nin, Tarih ve TEKEL direnişinin ruhuyla kutluyoruz.

Yaşasın 1 Mayıs, Bijî Yek Gulan!

Tutsak Partizanlar
1 No'lu F Tipi Hapishanesi / Tekirdağ

*“Umut, saklımızda ölümsüz bayrak
Kırmızı kırmızı
Dalga dalgadır...”
Ahmed Arif*

Merhaba dostlar;

Sömürü, zulüm ve baskılara karşı birlik, mücadele ve dayanışmanın adı olan 1 Mayıs direniş gününüzü kutluyor, başarılar diliyoruz.

Selamlar, saygılar...

Resul Kocatürk
F Tipi Cezaevi/Bolu

Değerli Kızıl Bayrak gazetesi emekçileri

Merhaba!

Giresun'dan hepinize selamlarımı gönderiyorum. Dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs işçi bayramınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Mustafa Kocatürk
E Tipi Hapishane D-7 Giresun

Sevgili dostlar merhaba;

İşçi sınıfının, emekçilerin ve ezilen halkların birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ınızı kutluyoruz. Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz...

Selam, sevgi ve saygılar...

Bijî Yek Gulan!

Ali Şimşek
F Tipi Hapishane Hacılar/Kırıkkale

Merhaba dostlar;

Göndermekte olduğunuz dergileri alıyoruz. Bu ilginizden dolayı teşekkür ediyoruz. Sizleri 1 Mayıs coşkusuyla sevgiyle selamlıyoruz. 1 Mayıs'ınız kutlu olsun! Yaşasın 1 Mayıs! Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. Sevgiyle, dostlukla kalın.

S. Serdar Sürücü
Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi C-87

Merhaba Kızıl Bayrak emekçileri;

Baharın coşkusuyla bölgemizde yanan isyan ateşlerinin sıcaklığıyla sizleri selamlıyoruz. Ayağımızın altındaki toprak ısınmaya başlarken 1

Mayıs bunun en önemli göstergelerinden biri olacak. 1 Mayıs alanı bunun sıcaklığını sonrasına taşıyacak birikimi bizlere sunacaktır. 1 Mayıs günü alanlarda olamasak da aynı coşkuyu yaşayacağımıza olan inancımızla sizlerin 1 Mayıs birlik, dayanışma ve mücadele gününüzü kutluyor, her şeyin gönlünüzce olmasını diliyoruz.

Bugün esir yarın her şey!

Yaşasın 1 Mayıs!

Bijî Yek Gulan!

Özgür Kabadayı, Hikmet Korkusuz, Zeynel Firik
F Tipi Hapishanesi A-17 / Edirne

*“İşte bak, kardeşim, sonunda öğrendik konuşmayı
Tatlı tatlı ve yalın konuşmayı
Anlaşılabiliyoruz şimdi, fazlası da gereksiz.
Ve yarın diyorum daha da yalın olacağız.
Tüm yüreklerde, tüm dudaklarda
Aynı ağırlığı edinen sözleri bulacağız
Adıyla anılacak her şey
Ve ötekiler gülümseyip
‘Böyle şeyleri biz de yüzlerce yazabiliriz’
diyecekler.
Bizim istediğimiz bu işte...”
Yannis Ritsos*

Değerli dostlar merhaba!

Gericici-işbirlikçi iktidarların zulmü altında yıllardır ezilen halklar isyan ateşlerini yakarak zorbaları bir bir alaşağı etmeye başladı. Bu ateşler “yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek” yanmaya devam edecektir.

Ülkemizde de işçi-emekçiler, Kürt halkı ve tüm ezilenler kavga mevzilerinde yerlerini daha fazla alıyor, kavga büyüyor. Tüm 1 Mayıs alanlarının da bu bilinç ve coşkuyla doldurulacağından kuşumuz yok.

Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın kavga!

Tutsak Partizanlar Zeliha, Deniz, Resmiye
Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi

Değerli Kızıl Bayrak emekçilerine;

Uyan artık uykudan uyan
Uyan esirler dünyası
Zulme karşı hıncımız volkan
Bu ölüm dirim kavgası...
Emperyalizmin ve yerli uşakları burjuva feodal sınıflarının sömürücü düzeni mutlaka yıkılacaktır!
Özgürlük ve eşitlik yoksa barış da yok!
İşçi sınıfının enternasyonal dayanışma, birlik ve mücadele günü 1 Mayıs'ı kutluyoruz.
Bijî 1 Gulan! Yaşasın 1 Mayıs!
Devrimci selamlarla...

Veysel Kaplan
2 No'lu F Tipi Hapishanesi PK:145 Kocaeli

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan...

**Devrim ve sosyalizm
mücadelesinde yaşıyorlar!**